ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ÆSCHYLUS.

RECENSUIT

JACOBUS SCHOLEFIELD, A.M.

COLL. SS. TRIN. NUPER SOCIUS,

ET

GRÆCARUM LITERARUM PROFESSOR REGIUS.

EDITIO SECUNDA.

CANTABRIGIÆ:

TYPIS ACADEMICIS EXCUDIT JOANNES SMITH.

VENEUNT APUD J. ET J. J. DEIGHTON, CANTABRIGIÆ;

C. J. G. ET F. RIVINGTON, LONDINI.

M.DCCC.XXX.

Καὶ Αἰσχύλος δὲ οὐ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς στολῆς εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ ἱεροφάνται καὶ δᾳδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρχηστικὰ αὐτὸς ἐξευρίσκων ἀνεδίδου τοῖς χορευταῖς. Χαμαιλέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φησι σχηματίσαι τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδασκάλοις οὐ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅλως πᾶσαν τὴν τῆς τραγῳδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιϊστᾶν· ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Athenæus I. 39. ed. Dindorf.

PRÆFATIO.

Traditur in manus lectori Æschylus, et ita quidem concinnatus, ut, nisi me fallat spes, optimo cum fructu legi possit.

De hac editione observanda sunt hæc duo:

I. Quidquid ex emendatione vel mea vel aliorum in textum infertur, asterisco (*) notatur:

II. Quidquid in textu corruptum relinquitur, obelo (†).

In notis emendationum, quæ inferuntur, redduntur rationes. Porro interpretationes quam potui brevissimas et luculentissimas subinde sparsi, eorum præcipue locorum, quæ vel propter suam difficultatem, vel obscuritatem ex aliorum pravis explicationibus inductam, interpretis mihi egere videbantur.

Fabulæ exhibentur eodem quo, ut verisimile videtur, actæ sunt ordine; ut e simplicissima tragœdiæ forma per varios gradus ad eam, in qua reliquerat Æschylus, perveniat lector. *Lateritiam* autem *invenit, marmoream reliquit.*

Fragmenta, quæ in fine operis post alios congessi, minus severe tractavi; quippe quæ e scriptorum omnigenarum citationibus erant eruenda, ubi omnia incerta, ne dicam corruptelis scatentia, videbantur.

In hac parte operis plurima, quæ vel correxi vel non correxi, erunt ignoscenda.

Doctorum virorum, qui ante me in Æschylo illustrando optime et felicissime operam præstiterunt, libere usus sum laboribus; quos inter insigni laude memorandus est recentissimus Editor, Wellauerus, cui quantum debuerit Æschylus, quantum ipse debeam, non opus est prædicare.

Valeas jam, Lector, et fruaris ÆSCHYLO.

Dabam Cantabrigiæ,
Pridie Cal. Febr. 1828.

CUM priorem hujus opusculi editionem benigne exceperit Juventus Academica, illud mihi religioni fuit, ne prodiret altera nisi quodam modo correctior, id si per meam vel fortunam vel diligentiam fieri posset. Nonnulla igitur, quæ festinantius scripseram, correxi; quæ prætervideram, adjeci: unde spero fore ut, quod olim novi operis tentamen exhibui, nondum quidem perfectum, paullo tamen propius a perfectione absit, eoque lectori in manus gratius veniat et patrocinio ejus dignius.

Cantabrigiæ,
Pridie Id. August 1830.

CONJECTURAM de loco vexatissimo Choeph. 617. quam post hæc scripta communicavit mecum Amicus doctus, Lectoris judicio commendatam velim:

ἐπ' ἀνδρὶ δῄας ἐπεικότως ἔβαν.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.
ΔΑΝΑΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.
ΚΗΡΥΞ.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΖΕΥΣ μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νάϊον, ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων *τῶν λεπτοβαθῶν
Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι *δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενῆ τὸν φυξάνορα
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
ὀνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ, καὶ βούλαρχος,
καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ *κῦμ' ἅλιον,
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς, εὐχόμενον τετέλεσται.

1. ἀφίκτωρ, de ipsis supplicibus, v. 237.

3. τῶν a codd. abest, metri causa supplendum, nisi malis cum Wellau. λεπτοψαμάθων.

6. Vulgo δημηλασίᾳ, ι in οὔτινι male eliso, ut cetera taceam. Emendavit Tyrwhittus, ut sit κατὰ οὔτινα δημηλασίαν.

14. Ita Canter. pro κυμβαλέον.

τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα,
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
*ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὧν πόλις, ὧν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
ἐσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'
ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις, ἀγρίας
ἁλὸς ἀντήσαντες, ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
σφετεριξάμενον πατραδελφείαν
τήνδ', ἀεκόντων ἐπιβῆναι.

νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι στρ. ά.
Δῖον πόρτιν ὑπερ-

22. Pro ἱεροστέπτοισι ab omnibus receptum ἐριοστ.

26. τρίτος. Primo loco ὑπάτους ponit, secundo χθονίους, tertio Jovem; *quorum* omnium *urbs est, et terra, et aqua:* δέξαιτο autem ad Jovem proxime refertur.

38. σφετεριξάμενον, si retineas, ad ἐσμὸν refertur, v. 30.

41. Sive Δῖον retineamus, sive cum Pears. in Δίαν mutemus, Iö intelligitur: *Invocantes Iö filiumque ejus Epaphum.* Inde suam vim habet ἐπιλεξαμένα, v. 48. *quem cum matre invocans.*

πόντιον τιμάορ', ἶνίν τ'
*ἀνθονομούσας προγόνου
βοὸς, ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίᾳ δ'
ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν·
ὅντ' ἐπιλεξαμένα, ἀντ. ά.
νῦν ἐν ποιονόμοις
ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
πρόσθε πόνων μνασαμένα,
τά τε νῦν ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοι',
οἶδ', ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται.
γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων στρ. β'.
ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων,
δοξάσει τις ἀκούων ὄπα τᾶς Τηρεΐας
μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος·
ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα, ἀντ. β'.
πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων,
ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως
ὤλετο πρὸς χειρὸς *ἔθεν,

43. Ita Glasg. et post eum alii pro vulg. ἀνθονόμου τᾶς, quod debebat esse τᾶς ἀνθον.

53, 54. Strophicis non omnino respondent: -ωνυμίᾳ δ' = τά τ' ἀνόμοι', et ἐπε = οἶδ' ἄ-.

60. Male mutant, ut vitetur otiosum τε, quod non est otiosum. *Procnes et lusciniæ* nihil aliud est quam *Procnes, et mulieris et avis*. Cf. Agam. 122—3. Secundum autem Apollod. III. 14. Πρόκνη μὲν γίνεται ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδών.

62. Deest syllaba: fors. νέον τιν'.

64. Pro vulg. ἕΟ ἐν, optime correxit Pors. ἕΘεν.

δυσμάτορος κότου τυχών·

τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ΄.
δάπτω τὰν ἁπαλὰν νειλοθερῆ παρειὰν,
ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν·
γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι
δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυγᾶς
ἀερίας ἀπὸ γᾶς
εἴτις ἐστὶ κηδεμών. [ἀντ. γ΄.
ἀλλὰ θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες·
ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν,
ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγοῦντες,
πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πτολέμου τειρομένοις
βωμὸς *ἀρᾶς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.

εἰ θείη *θεὸς εὖ παναληθῶς. στρ. δ΄.
Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη·
πάντα τοι φλεγέθει κἀν
σκότῳ, μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ
μερόπεσσι λαοῖς.
πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ, ἀντ. δ΄.
κορυφᾷ Διὸς εἰ κράνθη πρᾶγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δά-

73. οἱ post θεοὶ metri causa omissum. Mox verte, *Sin quo minus perfectum præbeatis, prohibeat fatum, tamen—*

78. Vulgo Ἄρης. Turn. ἀρῆς, quod leviter mutavi in ἀρᾶς. Hesyc. Ἀρὴ, βλαβὴ ἢ ἐν τῷ Ἄρει. Valet igitur ἀρᾶς ῥῦμα, *propugnaculum contra noxam.*

80. θεὸς pro vulg. Διὸς e conject. Schutz. et Well.

86. Dedi κράνθη pro κρανθῇ. Nondum enim mihi persuasum habeo Atticos post εἰ subjunctivum usurpasse. Vid. ad Eum. 225.

σκιοί τε τείνουσιν πόροι,
κατιδεῖν ἄφραστοι·

ἰάπτει δ' *ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων στρ. έ.
πανώλεις βροτοὺς,
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει
τὰν *ἄπονον δαιμονίων·
ἥμενον ἄνω φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας,
ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν.

ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον, οἷα ἀντ. έ.
νεάζει πυθμὴν
δι' ἁμὸν γάμον τὸ θάλος
δυσπαραβούλοισι φρεσὶν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄταν δ'
ἀπάτᾳ μεταγνούς.

τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω στρ. στ'.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ,
ἰὴ, ἰὴ,
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ.
ζῶσα γόοις με τιμῶ.
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,

90. Emendatio Wellaueri pulcherrima et certissima pro vulgato, δὲ Ἀπιδών.

93. Vulg. ἄποινον, contra sensum et metrum. *Neque vero exarmat vim Deorum, quæ sine labore operatur.*—Possis etiam cum Well. ulterius pergere legendo πᾶν ἄπονον.

99. Metri causa Glasg. θάλλος.

101. Antithetico 94. vix satis respondet.

107. Post h. v. sequebatur versus, θρεομένη μέλη, e v. 104. ut videtur, male repetitus: qui cum antitheticum non habet, neque sensum omnino adjuvat, omnium consensu ejicitur.

καρβάνα δ᾽ αὐδὰν
εὐακοεῖς.
πολλάκι δ᾽ ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.
θεοῖς δ᾽ ἐναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς ἀντ. στ΄.
*ἐπιδρομῶν, ὅθι θάνατος ἀπῇ.
ἰὼ, ἰὼ,
ἰὼ, δυσάγκριτοι πόνοι·
ποῖ τόδε κῦμ᾽ ἀπάξει;
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβάνα δ᾽ αὐδὰν
εὐακοεῖς.
πολλάκι δ᾽ ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

πλάτα μὲν οὖν, λινοῤῥαφής τε στρ. ζ΄.
δόμος ἅλα στέγων δορὸς,
ἀχείματόν μ᾽ ἔπεμπε σὺν πνοαῖς·
οὐδὲ μέμφομαι· τελευτὰς δ᾽
ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας
πρευμενεῖς κτίσειεν,
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἒ, ἒ,

115—6. Ut sensum qualemcunque extunderem, leviter mutavi ἐπιδρομῶσ᾽ in ἐπιδρομῶν. *Rite Diis honores solventur, si aggressiones bene et sine morte evaserint.* De ἐναγέα cf. Soph. Œd. T. 656. ubi interpretatur Scholiastes per καθαρόν.—Sed neque sic metrum sanatur.

131. Levius distinxi post κτίσειεν. *Det Pater, ut nos, magna progenies,* &c. Similiter in v. 140.

ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἀντ. ζʹ.
ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλὲς,
παντὶ δὲ σθένουσα· † διωγμοῖσι δ'
† ἀσφαλίας ἀδμήτας ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω,
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἒ, ἒ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς στρ. ηʹ.
ἡλιόκτυπον γένος,
τὸν γάϊον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι,
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ
μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν
γαμετᾶς οὐρανόνικον·
χαλεποῦ γὰρ ἐκ

138. *σθένουσα* Turn. ceteri *σθένουσι*. Quæ sequuntur, procul dubio corrupta sunt, arguente tum metro, tum sensu.

145—6. Vulgo *ἢ διόκτυπον—τοὔγγαιον*. Ald. vero et Turn. habent *ἡδιόκτυπον*, unde Well. Δ in Λ felicissime mutavit. Idem ex Aldina aliorumque *τόνταιον* eruit *τὸν γάϊον*, Τ tantum in Γ mutato.

152. Ita Rob. pro *ἀζηνιουσίω*. Constructio est, *ἰὼ μῆνις μάστειρα Ἰοῦς*, *quæ Iô et familiam ejus investigat et persequitur.*

πνεύματος εἶσι χειμών.
καὶ τότ' οὐ δικαίοις ἀντ. ή.
Ζεὺς * ἐνέξεται λόγοις,
τὸν τᾶς βοὸς
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.
ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ
μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν
γαμετᾶς οὐρανόνικον·
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἵκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί·
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν
αἰνῶ φυλάξαι, τἄμ' ἔπη δελτουμένας.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ·
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν, ἀγγέλων πεπυσμένοι.

159. Varr. lectt. ἐντεύξεται, ἀνέξεται: unde correxit Glasg.

165. Non *bene*, sed *benigne audiat*.

172. ἥκετε Pors. aliique; quod et ipse mallem, si mallet Æschylus: sed ἵκετε Homericum est.

ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ *τεθυμμένος
ὠμῇ ξὺν ὀργῇ, τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς, ἄῤῥηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διὸς,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν συνωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς·
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις·
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
ΔΑ. μὴ νῦν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.
ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
ΔΑ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας.

182. Vulg. τεθυμένος, Pors. τεθυμμένος, quod optime confirmat Platonis locus Phædr. § 8. Τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον. Ubi vide Heindorfii notam, a τύφω recte derivantis. Vertas igitur, *inflatus*.

184. Ionicum εἵνεκα in Atticam formam mutatum volunt; quod tamen cum Homericum est, potest etiam esse Æschyleum.

190. τὰ χρεῖα varie corrigunt.

193. Ita recte Pors. pro φθογγή.

194. Emendatio Porsoni celeberrima pro μετώπων σωφρόνων. Vid. Præf. ad Hec. p. 33-4.

ΧΟ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος·
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνῴη βροτοῖς.
ΔΑ. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.
ΔΑ. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.
ΧΟ. ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ', ἐν ἁγνῷ δ', ἑσμὸς ὣς πελειάδων,
ἵζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἄν, γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα,
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγῃ μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε·
κἀκεῖ δικάζει τἀπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,

208. Solem, quasi ἀλέκτορα, *gallum*, qui apud Hom. audit ἠλέκτωρ.

225. μάταιον αἰτίας pro ματαίου αἰτίαν· ut nihil opus in ματαίων mutare.

226. Fluctuant codd. inter τἀμπλακήμαθ' et τἀπλακήμαθ'. Hanc formam, Æschylo forsan semper restituendam, requirit metrum in Eum. 894. nisi Seidlero credas 'ᾰμπλα — corripienti.

227. Ζεὺς ἄλλος. Cf. vv. 146-8. Mox ἀμείβεσθε, *huc vos conferte; hunc pro illo locum capiatis.* Conf. Theb. 291.

ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
ΒΑ. ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ', ἀνέλληνα στόλον,
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
χλίοντα, προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
*κᾆτ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
ΧΟ. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
ἶνις *Πελασγὸς, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης·
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.

240. Vid. Pors. Suppl. Præf. ad Hec. p. 25. Pro καὶ τἄλλα emendat Well. κἄτ' ἄλλα, Reisig. κᾆτ', h. e. καὶ εἶτα, quod verius judico. Wellauero autem eatenus assentior, ut Porsoni regulam de pedibus tertio et quarto nunquam integra voce absolvendis *cautius* ad Æschylum adhibendam putem. Vide ad Pers. 468.

244. Varie tentant: tutius duxi nihil in vulgata mutare; quæ si sana esse possit, ῥάβδον est res pro persona: *virgiferum templum custodientem.* Τηρὸς autem auctoritate caret.

245. πρὸς ταῦτ'· non, *ad hæc responde*, ut plerumque; sed, *quod ad hæc attinet.*

247. Vetus lectio Πελασγοῦ. Canteri emendationem recte receperunt omnes.

καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται,
Στρυμών τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περῥαίβων χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας,
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα * μηνιτὴ δάκη,
δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν·
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἆπις Ἀργείᾳ χθονὶ,
μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὗρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια,
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο, καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
ΧΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·

255. Ita recte Canter. Stanl. Glasg. *Quidquid* citra *hæc*, ut τἀπέκεινα in v. 253. *ultra*. Hesyc. ἐπέκεινα, παρέκει, ἀνωτέρω, ἐξωτέρω. Ergo ἐπὶ τάδε valet κατωτέρω, ἐσωτέρω. Sic Plat. Phæd. §. 140. (Bek.) καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς γῆς ὁρμήσῃ, καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπὶ τάδε.

258. Ita propter majorem librorum auctoritatem lego: alii, χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἆπις ἐκ Ν. Vid. Blomf. Gloss. in Agam. 183.

262. Vulg. μηνεῖται. Porsoni medelam, quæ non omnino placet, tamen ut levissimam admisi. Μηνιτὸς quidem nusquam, quod scio, reperitur; ἀμήνιτος et ὀξυμήνιτος apud Æschylum.

καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.
ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοὶ,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξίν ἐστε, κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις·
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους δ' Ἀμαζόνας,
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν εἴκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.
ΧΟ. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ,
ἦν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ—
* * * * * * *
ΒΑ. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;
ΧΟ. καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.
ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
ΧΟ. *βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΑ. οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ;
ΧΟ. φασὶν, πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.

281. Nequid temere mutetur, tutius est ἀστραβιζούσαις cum καμήλοις conjungere; ut νομάδας εἶναι καμήλοις, κ. τ. ἑ. significet *vagam exercere pastorum vitam cum camelis more equino clitellas vehentibus.*

284. Ita Rob. ᾔκασα alii. Vid. Not. in Eurip. Phœn. 62.

294. βοῦν τὴν pro βούτην Canter. et post eum omnes.

ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
ΧΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.
ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα, κινητήριον·
οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
ΒΑ. τοιγάρ νιν ἐκ *γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ;
ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.
ΒΑ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο;
ΧΟ. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
ΒΑ. *τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;
ΧΟ. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
ΒΑ. * * * * * *
ΧΟ. Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπουμένη.
ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
ΒΑ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
ΧΟ. Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοστόπαις.
ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.

301. τί δ' οὖν Glasg. nulla auctoritate. Utrum hic hiatus, apud comicos frequentissimus, in tragicis admitti possit, incertum est: sed toties mutare omnium librorum lectt. non sum ausus.

304. γῆς pro τῆς Canter.

308. τί in τίς post alios mutavi non propter hiatum, (vid. ad 301.) sed sensu postulante, et quia C ante O facile excidere potuit.

314. τὸ πάνσοφον ὄνομα τοῦτο valere videtur τὸ ὄνομα τούτου τοῦ πανσόφου.

315. Ita libri plurimi: unus tantummodo πεντηκοντόπαις, ν et σ, ut sæpe, confusis. Cf. Prom. 872.

316. E varr. lectt. ἀφώνῳ et ἀφθώνῳ eruere possis vel εὐφώνῳ, quod mavult Pors. (de εὐ et ἀ confusis cf. eum ad Orest. 404.) vel ἀφθόνῳ, quod Well. Hoc propter sensum prætuli. Anglice, *ungrudging*.

ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος,
πράσσοις ἂν, ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον.
ΒΑ. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
ΒΑ. τί φὴς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς Αἰγύπτου γένει.
ΒΑ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
ΧΟ. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;
ΒΑ. σθένος μὲν οὕτω μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ 'κδῷς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
ΒΑ. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους.

318. *Ut qui Argivum cœtum humo erigit.*

327. *Obsecrare* per *hos* — Cf. Orest. 663.

330. Accusativum esse τὸ θέμις, credere possum cum Elmsl. ad Œd. Col. 1191. Sin minus, admittendum videtur Aldinum λέγειν.

333. *Et ab infelicibus facilis est discessus.* Schutz.

339. πρύμναν πόλεος, i. q. πάγον, 185.

ΧΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.
Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου στρ. α΄.
πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ·
ἴδε με * τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λευκόστικτον ὡς δάμαλιν, * ἃ 'ν πέτραις
ἠλιβάτοισιν, ἀλκᾷ πίσυνος, μέμυκε
φράζουσα βοτῆρι μόχθους.
ΒΑ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
νέον θ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων·
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.
ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἀντ. α΄.
ἱκεσία Θέμις Διὸς Κλαρίου.
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρονῶν·
ποτιτρόπαιον αἰδόμενος, † οὔπερ
* * * * * * * * ἱεροδόκα θε-
ῶν λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ.
ΒΑ. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν * πάρος,
* ἀστοῖς δὲ πᾶσι * τῶνδε κοινώσας πέρι.

344. με τὰν pro μέγαν Steph.

345. Ita Butl. pro ἀμπέτραις.

349. Insulsum νέον θ' vix ferri potest: Viri docti conjecturam ναίονθ' non invitus reciperem.

350. Ἀστόξενοι· οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἐπὶ δὲ γῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες. Hesyc. Cf. 612.

353. τὰν post δῆτα omnes metri causa omittunt.

356-7. Desunt quædam. In 356. e Scholiastæ interpretatione, οὐ πτωχεύσεις, conjicere posses οὐ πένης v. πένει· sed omnia incerta.

362. πάρος conj. Rob. pro παρ ἄκρος.

363. Vulg. ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε,

ΧΟ. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον, στρ. β′.
πρύτανις ἄκριτος ὤν,
κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός·
μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις, χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.
ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε, μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἑλεῖν.
ΧΟ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, ἀντ. β′.
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος
* δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις.
ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.
ΧΟ. μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος στρ. γ′.

sensu turbato. Neque vero, quod conjecit Well. ἀστῶν in αὐτῶν mutari potest, siquidem ad ἀστῶν refertur πόλις in vers. seq. Sensus autem est: *Non prius promittam, sed postquam civibus omnibus de his communicavero.*

379. Si sana ἱκταίου (inf. 473. ἱκτῆρος), mediam corripit, ut δειλαίας, Phœn. 1302.

380. Emendavit Glasg. pro ὦ δυσπαρθέλκτοις Aldin.

384. κατὰ νόμους .... ὡς—*secundum leges* quæ statuunt *nihil eos juris habere.*

κράτεσιν ἀρσένων· ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγᾷ. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν,
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἱροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἂν, οὐδέπερ κρατῶν· καὶ μήποτε
εἴπῃ λεὼς, εἴ που τι μὴ τοῖον * τύχοι,
ἐπήλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν.

ΧΟ. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ ἀντ. γ'.
Ζεὺς ἑτερόῤῥεπὴς, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
τί, τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων, μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ᾠνωμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

387. ὑπάστρῳ φυγᾷ vult Stanl. ὕπαστρον φυγὰν leviori mutatione Butl. Sed ὕπαστρον hypallage est pro ὑπάστρῳ.

393. μὴ eadem constructione qua v. 351. Mox codd. τυχθῇ· unde Glasg. τύχοι, Well. aliique τύχῃ. Hoc si verum, unde illud Θ irrepsit? Dedi igitur τύχοι cum Glasg. Vid. ad v. 86.

ΧΟ. φρόντισον, καὶ γενοῦ στρ. ά.
πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις *ὀρμέναν·
μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν ἀντ. ά.
πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
καὶ φύλαξαι κότον.

μήτι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν στρ. β'.
ἀπὸ βρετέων βίᾳ
δίκας ἀγομέναν
ἱππηδὸν, ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.
ἴσθι γὰρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, ἀντ. β'.
ὁπότερ' ἂν κτίσῃς,
μένει Ἄρει 'κτίνειν
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται, σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὣς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.

416. Ita Pauw. pro ὀρωμέναν.
424. Well. secutus sum, ita hic et in antistr. textum ordinantem. Longe majorem habet auctoritatem Ἄρει 'κτίνειν quam ἀντιτίνειν, quamvis dubitare possis de prima in ἀμπύκων correpta. Versus autem post 422. sunt dochmiaci.

καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων *πορθουμένοις
γένοιτ' ἂν ἄλλα, κτησίου Διὸς χάριν,
ἄτης γε μείζω, καὶ μέγ' *ἐμπλῆσαι γόμον·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος·
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.
ΧΟ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή—
ΒΑ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει;
ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ—
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοὖπος· ἀλλὰ πῶς, φράσον.

437-9. Paullo audacius correxi et transposui. Vulg. πορθουμένων, ἐμπλήσας, et v. 438. post 439. legitur. Constructio est, ἄλλα ἂν γένοιτο χρήματα [πρὸς] χρήμασιν, κ. τ. ἑ. ut in Choeph. 827. ἐμπλῆσαι autem est optativus, καὶ ἂν ἐμπλ. Posses etiam, χρημάτων πορθουμένων.

440. γλῶσσα τοξεύσασα, pendens nominativus. Deinde v. 442. in quo nihil omnino mutandum, sensus est: *Quamvis hæc quidem animum valde commovent.*

444. χρηστήρια, *victimas.* Cf. Theb. 219. et Eurip. Ion. 433.

446. *Declino, aversor.* Med. 991.

457. Non sc. votiva *tabula* ob vitam conservatam, sed se ipsis suspensis.

ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.
ΒΑ. ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.
ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα.
κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὥς, ἐπέρχεται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσβέβηκε, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν,
σταθεὶς πρὸ τειχέων, διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδους *γε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται· μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἶκτος, εἰσιδὼν τάδε,
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
ΔΑ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,

460. Hesyc. μακιστὴρ, βέλος. Alio sensu in Pers. 695.

475. γε pro τε conj. Stanl. quod, ut levissimum, recepi: σὺ μὲν autem in præc. vers. graviorem indicat corruptelam. — Jam video istud μὲν apodosin habere in v. 499.

αἰδοῖον εὖ ῥέοντα *πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ †πολισσούχων ἕδρας
εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' ἄστεος
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν,
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
ΧΟ. τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;
ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.
ΧΟ. καί δή σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς ἐκδώσομεν.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;
ΒΑ. εὔφημον εἴη τοὖπος εὐφημουμένῃ.
ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

485. Corrigebat Pors. εὑρεθέντα, quod post λαβεῖν vix aptum est. Vulgatam de "oratione regis *benigne fluente*" interpretatur Well. "*prospera fortuna utentem*," Heath. vix potest esse *benigne loquentem*, ab Homerico ῥέω, *dico*. Πρόξενον Canteri emendatio est pro πρὸς ξένον.

488. Vix dubium quin πολισσούχων per librarii errorem repetitum.

502. λευρῷ, πλατεῖ. Hesyc.

506. *Bonis utatur verbis bonis verbis excepta.* Both.

ΒΑ. ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων *φρένα.
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους,
πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ·
καὶ σὸν διδάξω πατέρα, τοῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟ. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων — στρ. ά.
μακάρτατε, καὶ τελέων
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πείθου τε καὶ γενέσθω·
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας,
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν.
τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν, — ἀντ. ά.
παλαίφατον ἁμέτερον
γένος φιλίας προγόνου γυναικὸς,
νέωσον εὔφρον' αἶνον·
γενοῦ πολυμνήστωρ, *ἔφαπτορ Ἰοῦς,
δι' ἇς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

508-9. *Non principum est timere: si tu times, non ego quoque. Tu igitur animum meum exhilara cum verbis, tum factis.* φρένα est Heathii emendatio pro φρενί.

513. Vocis τοῖα facilis mutatio in ὁποῖα, si necessaria; sed pro οἷα esse potest eadem analogia, qua in 515. τῶν pro ὧν.

529. ἔφαπτορ pro ἐφάπτωρ emendavit Pors. cum plurimo et metri et sensus commodo.

531. ἔνοικοι ἀπὸ valet ἄποικοι, ἔνοικοι γῆς ἄλλης ἀπὸ τῆσδε.

παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν στρ. β'.
ματέρος, ἀνθονόμους ἐπωπὰς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἴστρῳ ἐρεσσομένα
φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα. διχῆ δ' ἀντίπορον
γαῖαν, ἐν αἴσᾳ διατέμ-
νουσα πόρον κυματίαν, ὁρίζει·
ἰάπτει *δ' Ἀσίδος δι' αἴας ἀντ. β'.
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ·
περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
Λύδιά τε γύαλα·
καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε διορνυμένα
*πὰρ ποταμοὺς ἀενάους,
καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ
τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.

ἱκνεῖται δ', εἰσικνουμένου βέλει στρ. γ'.
βουκόλου πτερόεντος,
δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅντ' ἐπέρχεται

538. διχῆ ὁρίζει, *utrinque tangit, utrumque terminum tangit,* h. e. ex hoc littore ad illud transit.

541. Ita Turneb. vulgo ἰάπτει βάσιδος, nullo sensu. Neque vero, quod censet Well. Ἀσίδος abundat: *Relicta Europa, Asiam pervolat,* scil. *Phrygiam, Mysiam,* &c.

546. Vulg. Παμφύλων τε γένη. Sed γένη cum VV. DD. ejicere non dubitavi, et metro et sensu postulante.

547. Vulg. τούς. E varr. lectt. τὰν et πὰν, πὰρ eruit Well.

553. Esse posset, ut vulgo, ὅν τ'. Sed hac constructione ὕδωρ τὸ Νείλου more Æschyleo vocatur Τυφῶ μένος.

τυφῶ μένος
ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις, ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτοις θείας Ἥρας.
βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ΄.
χλωρῷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
τὰν μὲν βοὸς,
τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ;

Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου. στρ. δ΄.
* * * *
βία δ' ἀπημάντῳ σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ,
γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ,
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ΄.
ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν,
Φυσίζοον γένος, τὸ δὴ
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς·
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους;
Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων

ἐξ Ἐπάφου, κυρήσαις.

τίν᾽ ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι στρ. έ.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ᾽ ἔργοις;
πατὴρ φυτουργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ * *
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεύς·
ὑπ᾽ ἀρχᾶς δ᾽ οὔ τινος θοάζων ἀντ. έ.
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·
οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω·
πάρεστι δ᾽ ἔργον ὡς ἔπος,
σπεῦσαί τι τῶν * βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑ. θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων·
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.
ΧΟ. ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ᾽ ἀγγέλλων ἐμοί·
ἔνισπε δ᾽ ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος,
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται.
ΔΑ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχοῤῥόπως,
ἀλλ᾽ ὡς * ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί·
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ, τόνδε κραινόντων λόγον,
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους,

588. *οὔριος* quasi *οὐρίζων, secundo vento impellens.*

589. *θοάζει· κάθηται.* Hanc Hesychii interpretationem confirmat Plutarch. de audiend. Poet. p. 22. quibus adjicias Scholiast. in Œd. T. 2. Negat tamen ibidem Erfurdt. unde hunc nostri locum corruptum censet Well. cui vix accedo.

593. In vulgato *δούλιος* nequeo cum Well. sensum videre: *φρὴν* certe Jovis est. Recepi igitur Heathii *βούλιος*. Cf. Choeph. 659. *Δαύλιος* autem, si exstaret, longe prætulerim.

597. *ἑνός περ, ἔνεπε* MSS. unde Turn. *ἓν εἰπὲ*, Rob. Vict. *ἔνισπε*, quod cum Glasg. recipere non dubitavi.

600. Levem Tyrwhitti correctionem recepi pro *ἂν ἡβήσαιμι*.

καῤῥυσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Διὸς κότον
*μέγαν *προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου*
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα, πρὸ πόλεως φανὲν,
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε·
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς
δῆμος Πελασγῶν, Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

ΧΟ. *ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις*
εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.

νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' *στρ. ά.*
εὐκταῖα γένει χεούσας·
μήποτε πυρίφατον Πελασγίαν πόλιν
τὸν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη,

611. Ita emendavit Canter. pro *πρόφρων ὤν· denuncians ne Jovis ira opprimat.*

624. *νῦν ὅτε, nunc aliquando.* Cf. Theb. 702. et vid. Herm. ad Aj. 789.

626. *τὰν* ante *Πελασγίαν* metri causa omittitur; rectene, nescio.

627. De Ἄρην et Ἄρη vid. Pors. ad Phœn. 950. Cum autem Ἄρεα in Œd. Tyr. 190. occurrat, re-

τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις·
οὕνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο·
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς,
ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·
οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ', ἀτι- ἀντ. ά.
μώσαντες ἔριν γυναικῶν·
δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν
δυσπολέμητον, ὃν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίζει.
ἅζονται γὰρ ὁμαίμους,
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.

τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ στομάτων στρ. β'.
ποτάσθω φιλότιμος εὐχά·
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τῶνδε πόλιν κενῶσαι·
μηδ' ἐπιχωρίοις *ἔρις
πτώμασιν αἱματίσαι πέδον *γᾶς.
ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
ἔστω· *μηδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-

tinui Ἄρη hic et inf. 682. sæpius forsan facturus, si codd. consentiant.

636. Strophico non respondet. Posses, nisi audacius esset, οὔτις in τίς cum Well. mutare. Mox μιαίνοντα pessime sollicitatur: *polluentem ut μιάστορα*. Orest. 1600. Med. 1368.

647. ἔρις, quod in codd. deest, supplevit Heath. mox τᾶς in γᾶς mutavit Pors.

649. Vulg. μή. Δ ante Ἀ inseruit Heath.

ρης κέρσειεν ἄωτον.
καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι ἀντ. β'.
γεμόντων θυμέλαι, φλεγόντων θ',
ὡς πόλις εὖ νέμοιτο·
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς
ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεὶ,
Ἄρτεμιν δ' Ἑκάταν γυναι-
κῶν *λόχους ἐφορεύειν.

μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω στρ. γ.
τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορος, ἀκίθαρις, δακρυογόνον Ἄρην
βοάν τ' *ἔνδημον *ἐξοπλίζων.
νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἵζοι, κράτους ἀτερπής.
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔσ-
τω πάσᾳ νεολαίᾳ.
*καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω ἀντ. γ'.
φέρματι γᾶν πανώρῳ·
πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς πολύγονα τελέθοι·
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.

661. λόγους Ald. λόχους Robortello debetur.

664. ἄχορον ἀκίθαριν Pors. et Well. Revocavi vulgatam, utpote per se bonam, quamvis non diffiteor ν et σ sæpissime confundi.—Mox τέ δῆμον Ald. correxit Pauwius. Deinde ἐξοπλίζων egregia est Stanleii conjectura, a Plutarcho confirmata, pro ἔξω παίζων.

670. Vulg. καρποτελεῖ, quod cum, explicante Well. vix intelligo, admisi Stanleii emendationem, quæ sane nihil fere mutat.

εὔφημον δ' * ἐπιβώντων
Μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοί·
ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέσ-
θω φήμα φιλοφόρμιγξ.

φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς στρ. δ'.
τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά·
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ ἀντ. δ'.
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις
δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑ. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον· εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει·
στολμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεὼς,

674. Vulg. ἐπιβοῷεν contra metrum, nisi velis ἐπιβῷεν. Præbet MS. unus ἐπὶ βωμῶν, alii βώμοις, Ald. ἐπιβωμάν. Butleri conjecturam recepi.

678. Butleri ἀτρεμαῖα, quod metro satisfacit, non ausus sum recipere, quamvis Canter. ἀτρεμαίας.

686. Vulg. δαφνηφόροισιν, quod metri causa mutant vel in δαφνοφόροισιν vel δαφνηφόροις. Hoc propter analogiam prætuli.

687-9. Non tertium ordine, sed cum duobus aliis. Vide virum doctissimum Joannem Pearsonum, Episcopum Cestrensem, in egregia ejus dissertatione de Symbolo, p. 193. (1824.)

καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ᾽ ὁδὸν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσά γ᾽, ὡς ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ᾽ ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν·
κᾆτ᾽ ἄλλα πλοῖα, πᾶσά θ᾽ ἡ ᾽πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ᾽ ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ᾽ ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ᾽ ὁρώσας, τῶνδε μὴ ᾽μελεῖν θεῶν·
ἐγὼ δ᾽ ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ᾽ ἥξω λαβών.

ΧΟ. ἴσως γὰρ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.

ΔΑ. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.

ΧΟ. ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.

ΔΑ. θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ᾽ ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι στρ. α΄.
ἥκουσι, μῆκος δ᾽ οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου·
περίφοβόν μ᾽ ἔχει τάρβος ἐτητύμως,
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τι μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.

ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ᾽ οἶδ᾽ ἐγώ.

698. ὡς ἂν κλύοι π. οὐ φίλη.

701. Omnes editt. aliter dividunt, καὶ τἄλλα.

708. De plurali vid. Pors. ad Hecub. 86. Vertas autem: *Manum injicientes nobis, ut pignorum loco abducant.* Vid. sup. 604. Ion. 523. et ibi Musgrav.

717. Angl. *I fear whether there be.*—Cf. v. 72.

ΧΟ. ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. ά.
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
νῆας, ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.
ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
θάλπει βραχίον' εὖ κατεῤῥινημένους.
ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ. β'.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
* δολιόφρονες δὲ καὶ * δολιομήτιδες
δυσάγνοις φρεσὶν, κόρακες ὥστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
ΔΑ. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ. β'.
δείσαντες, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ·
περίφρονες δ' ἄγαν, ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι, κυνοθρασεῖς, θεῶν
οὐδὲν ἐπαΐοντες.

ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ΧΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντες ὀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

727. Aristoph. Ran. 899. ἀστεῖόν τι λέξαι καὶ κατεῤῥινημένον. Quod ad rem vero, cf. Plat. Phædr. §35. μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν...οὐδ' ἐν ἡλίῳ καθαρῷ τεθραμμένον. Respubl. VIII. §9. ἡλιωμένος, cui opponitur πλούσιος ἐσκιατροφηκώς.

730. Vulg. δουλόφρονες, δολυμήτιδες. Recepi lectt. a Butl. e Marg. Ask. enotatas. Me judice, δολιόφρονες recipiendum erat vel propter sequens δολιομήτιδες. Aliter censet Well. Cf. Choeph. 932.

743. ὡς ἔχοντες, nominativus pendens, *cum habent.* Quo in ἔχοντας mutato nihil lucramur.

ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολὴ,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία·
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα.
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου, φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ.
οὔτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλὴ, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν,
πράξασ' ἀρωγήν· ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.

ΧΟ. ἰὼ γᾶ * βοῦνις, ἔνδικον σέβας, στρ. ά.
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονὸς, κελαινὸν εἴτι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διὸς,
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος·
ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ
κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.
ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ, ἀντ. ά.
* μελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία·
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν

756. Vulg. βουνῖτι contra metrum. E v. 110. βοῦνις recipere cum Pauw. aliisque nemo dubitabit.

764. *Cor non amplius sine fuga stare potest.*

765. Vulg. μελανόχρως, invito metro. Correxit Pauw.

τῷδ᾽ ἐγχριμφθῆναι χεροῖν·
πρόπαρ θανούσας δ᾽ Ἀΐδας ἀνάσσοι.

πόθεν δέ μοι γένοιτ᾽ ἂν αἰθέρος θρόνος, στρ. β΄.
*πρὸς ὃν χιὼν ὑδρηλὰ γίγνεται νέφη,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων *κρεμὰς
γυπίας πέτρα, βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι;

κυσὶν δ᾽ ἔπειθ᾽ ἕλωρα κἀπιχωρίοις ἀντ. β΄.
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιακτῶν κακῶν.
ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών.
†τίν᾽ ἀμφ᾽ αὐτᾶς ἔτι πόρον
†τέμνω γάμου καὶ λυτήρια;

ἴυζε δ᾽ ὀμφὰν οὐράνιαν, στρ. γ΄.

770. Strophico 762. non respondet: neque tamen sine periculo mutaveris.

773. Porsoni correctionem, potius quam interpretationem, admisi. Vid. eum in Præf. Hec. p. 57. Vulg. νέφη δ᾽ ὑδρηλὰ γίγνεται χιών.

775. Vulgata ἐρημὰς neque metro neque analogiæ satisfacit. Ald. ἠρέμας. Robortellianum κρέμας, mutato tantum accentu, audacter recepi. Vox formatur a κρεμάω, ut φοιτὰς a φοιτάω. "*Hanging rock.*" Collins.

784. Vulg. ἐλθέτω repetitur.

786-7. Vulgatam tum sensus tum metrum respuit. Ingeniose Schutz: τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον = καὶ γάμου λυτῆρα τέτμω; Longe melius τέμνω. Ubi πόρος λυτὴρ s. λυτήριος idem valeret quod ἄκος. Talia autem qui Æschylo infercire pergeret, esset explodendus. Posterioris tamen versus correctionem pene admiseram.

μέλη λίτανα θεοῖσι, καὶ
τέλεα δέ πως, πελόμενά μοι
λύσιμα. μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ * φίλοις ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις·
σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν,
γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
γένος γὰρ Αἰγύπτιον, ὕβριν ἀντ. γ'.
δύσφορον, ἀρσενογενὲς,
μετά με δρόμοισι διόμενοι,
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις,
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου· τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

ό, ό, ό, ά, ά, ά.
ὅδε μάρπτις ναΐος, γάϊος.
τῶν πρὸ, μάρπτι, κάμνοις, ἰὸφ, ὄμ,
αὖθι * καββὰς, νο·
δύϊαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων
βιαίων ἐμῶν. ἠὲ, ἠὲ,
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ

789. θεοῖσι disyll. ut creticus respondeat pæoni quarto.

790. μοι post δὲ cum Burn. omisi.

792. φίλοις admisit Well. pro vulg. φιλεῖς.

806-7. Pro κάκκας Schutz. conjecit καββάς. *Prius ipse patiaris, postquam in terram descenderis.*

811. ἀλκὰν de Deorum aris. Cf. 711. Deinde, *Jactat ferocia et intoleranda.*

δύσφορα ναῒ κἀν γᾷ.
ἄναξ, προτάσσου.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως ποδῶν.
ΧΟ. οὔκουν, οὔκουν,
τιλμοὶ, τιλμοὶ, καὶ στιγμοὶ,
πολυαίμων φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός;
ΚΗ. σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
εἶτ' ἀνὰ πολύῤῥυτον
ἁλμήεντα πόρον,
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
γομφοδέτῳ τε δορὶ, δι' ὅλου
αἵμον' *ἵζω σ' ἐπ' ἀμίδ',
ᾇ συ †δουπία τἄπιτα·
κελεύω βίᾳ μεθέσθαι
ἴχαρ φρενί τ' ἄταν.
ΧΟ. ἰὼ, ἰοῦ.
ΚΗ. λεῖφ' ἕδρανα, κίε δ' ἐς δόρυ·

825. Inepte δορὶ vertitur *lancea:* imo, *navi,* ut 831.—Corruptissimi, qui sequitur, loci vix fieri potest ut remedium qualecunque morbo ipso sit deterius. Quidquid aliis præeuntibus temere tentavero, ignoscat lector.

ibid. Corrigit Herm. δόρει διώλου, quod vix placet. δι' ὅλου cum αἵμονα conjunxerim. Deinde αἵμον' ἵζωσ' habent Turn. Vict. pro αἵμονες ὡς.

827. Vulg. ἡσυδουπία. In corrupto δουπία latet forsan verbum.

829. Etymol. Mag. ἰχαίνειν, ἐπιθυμεῖν· χάω, ἰχάω, ἰχαίνω, ἴχαρ. Neque tamen e corrupto loco statuerim μεθέσθαι cum accusativo construi: id tantum moneo, φρενὶ post μεθέσθαι poni videri ut οἱ in Homerico, δέξατό οἱ σκῆπτρον.

ἃ τίετ' ἀνὰ πόλιν, * οὐ σέβω.
ΧΟ. μήποτε πάλιν * ἴδοιμ'
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν * ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
* ἀγίας * ἔχω βαθυχαῖος
βαθρείας βαθρείας, γέρον.
ΚΗ. σὺ δὲ ναὶ, ναὶ
βάσει τάχα
θέλεος ἀθέλεος,
βίᾳ, βίᾳ τε πολλᾷ· φροῦδα
βᾶτ' * ἐπ' * ἀμίδα, * πρὶν * κακοπαθεῖν
ὀλόμεναι παλάμαις.
ΧΟ. αἶ, αἶ, αἶ, αἴ. στρ. ά.
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι' ἁλίῤῥυτον ἄλσος, κατὰ Σαρπηδόνιον
χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεὶς
εὐρείαις * ἐν αὔραις.
ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεούς·
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ.
† ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων, οἰζύος ὄνομ' ἔχων.

832. Vulg. ἀτίετ', εὐσεβῶν. Cf. 869.

833. Ita Butl. Well. pro εἴδοι s. ἴδοι.

835. Certissime corrigunt pro Δεξόμενον.

837. Plures editt. ἅγιος ἐγώ. Butleri correctionem dubitanter recepi. Hesyc. χαιὸς, ἀγαθός.

843. Vulg. βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν. Schutzii emendationem, quæ Wellauero displicet, neque mihi satisfacit, tamen admisi.

847. Σαρπηδονία· τόπος Θρᾴκης ἀεὶ κυματιζόμενος. Zenob. Prov.

849. εἰν vulg. quod metri causa in ἐν mutavi post Burneium, qui tamen de molosso εὐρείαις respondente choriambo ειεν ἄϊσ—dubitat.

852. Versus proculdubio corruptus. Debebat autem esse Iamb.

ΧΟ. οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, ἀντ. ά.
λύμασις ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκει·
περίχριμπτα βρυάζεις· ὅσ' ἐρωτᾷς, ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέ-
ψειεν ἄϊστον ὕβριν.
ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω·
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἄζεται.
ΧΟ. οἶ, οἶ, πάτερ, στρ. β'.
* βρότεον ἄρος ἄτα· μ' * ἄλαδ' ἄγει,
ἄραχνος ὡς βάδην.
ὄναρ, ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοί.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.
ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.
ΧΟ. * * * * ἀντ. β'.
μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις,

trim. Verba *οἰζύος ὄνομ' ἔχων* in edit. Rob. non inveniuntur.

855. *περίχριμπτα* causam mutandi non video: cf. *περίπεμπτα*, Agam. 86. Deinde, *quod ad ea quæ rogas attinet, Nilus* &c.

860. Inter *οὐ δαμάζεται* et *οὐδάμ' ἄζεται* liberum est arbitrium; sed utrumque duriusculum. Quod dedi, paullo melius esset, si *οὔτοι* in *οὔ σοι* mutaretur. Cf. 879.

862. Vulg. *βροτίοσα ῥοσάται μαλδαάγει*. Citat Eustath. nulla fere mutatione, *βρότεος ἄρος ἄτα*. Neque aliter Scholiast. nisi quod *βρέτεος* v. *βρετέων*. Deinde *μαλΔΑαγει* vix quidquam distat a *μ' ἄλαδ' ἄγει*. Dedi igitur ut supra; quid dicam de *με* enclitico sententiam inchoante, ignarus. *Ἄρος* autem sec. Eustath. et Hesyc. est *ὄφελος*. *Humanum, quod expectabam, auxilium in calamitatem vertit: hic me in mare rapit.*

870. *γηράσκοντα· γηροκυμῶντα.* Hesyc. Idem hic valet *ἐγήρασαν*.

† ἔχιδνα δ' ὥς με τί ποτ'
ἐνδακοῦσα *
ὀτοτοτοί.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν, αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

ΧΟ. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ στρ. γ'.
* πρόμοι, δάμναμαι.

ΚΗ. ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις * ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

ΧΟ. διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἀντ. γ'.
ἄναξ, πάσχομεν.

ΚΗ. πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

ΒΑ. οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν, οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.

ΚΗ. τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;

ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.

ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ—

873. Desunt quædam in hac antistrophe; sed locum deploratissimum intactum reliqui.

881. Emendavit Stanl. probante Bentl. pro πρόμνοι.

883. Ex ἀκοῦ ἔξυ et ἀκούεις σὺ emendavit Schutz. Cf. ὀξέως in Thuc. II. 11.

893. In ἠμπλάκηται codd. consentiunt: quare nihil mutavi.

ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.
ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΒΑ. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. ἄγοιμ' ἂν, εἴτις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται.
ΒΑ. κλάοις ἂν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.
ΚΗ. ἤκουσα τοὖπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον,
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα, πῶς φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν, κἀπολακτισμοὶ βίου.
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν,
*εἴσει *σύ τ' αὐτὸς, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.

896. πρόξενοι i. q. προστάται, sc. *patroni* quos sibi peregrini adsciscebant e civibus Atheniensibus, et per quos solos, non per se ipsos, jus petere potuerunt. Aristoph. Pac. 684. Inf. 940. Hæc fere Butl.

898. i. e. ὡς προξένοις. v. 896.

901. *Existimaverim eos deos esse, nisi*—Ita Well. Potest tamen esse, ἄγοιμ' ἂν τάσδε, εἰ. *Abducam eas.* Cum enim Rex impietatis Præconem argueret, respondet: Hac de re non disputabo; sed nisi vi coercear, abducam. Ita melius cohæret vers. seq. Cf. etiam 918.

905. *Abiens hæc nuncia*—q. d. talia magistris meis exprobrare non auderes. Deinde ἀβουκόλητον τοῦτο, *id mihi non curæ est, has minas nihil moror.*

916. Vulg. ἴσθι γ' αὐτός. Sed MS. Medic. εἴσθι γ' αὐτός· Ald.

ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα·
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.

ΚΗ. ἴσθ' * οὖν τάδ' ἤδη, πόλεμον αἱρήσει νέον·
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ', οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὀπάοσι
θράσος λαβοῦσαι, στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
εὔθυμόν ἐστιν εὐτυχεῖς ναίειν δόμους,
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονοῤῥύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα,
πάρεστι, *λωτίσασθε· προστάτης δ' ἐγὼ,

ἴσως οὐ· e quibus facile conflata est emend. Bothei, quam recepi, εἴσθι in εἴσει, οὐ in σὺ, Γ in Τ mutatis.

927. Vulg. ἴσθι τάδ', MSS. autem cum Ald. et Rob. ἴσθι μὲν τάδ'· unde correxit Both. Ipse punctum post ἤδη rejeci.

930. Quod sc. Ægyptii. Vid. Herod. II. 77.

940. Pro λωτίσασθαι certissime correxit Canter. Λωτίσασθαι· ἀπανθεῖν, Hesyc. h. e. *florem decerpere, eligere.* Neque vero cum Butl. τὰ pro ἃ accipio, *eligite quæ sunt op-*

ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον,
καὶ βούλαρχον· τοῦ γὰρ προτέρα
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,
καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις
* εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.

ΒΑ. ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως,
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑ. ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τε, λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχοῤῥόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους·

tima; ita enim τὰ non erat repetendum: sed interposito πάρεστι, *eligite optima, licet enim.*

951. εὔτυκτος vulg. Correxit Spanhemius.

953. Displicet tum spondaicus parœmiaci exitus, tum sensus subobscurus. De illo quidem in Æschylo minus sollicitus sis; sed utrumque sanabitur, si e Well. sententia legeris, τῶν ἐν χώρῳ. Rex autem alloquitur Danaidum famulas.

961. πικρῶς ἤκουσαν *cum indignatione audiverunt,* quod negare Butl. miror. Cf. Eurip. Ion. 627, εἰσορᾷ πικρῶς. Deinde, si sana omnia, *quæ fecerimus contra amicos pertinaces, consanguineos nostros.* De φίλους cf. v. 331.

ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως *δορικανεῖ* μόρῳ θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὔπρυμνῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν *εὔτυκον φέρει
κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς·
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί. τί μιν,
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις,
*κἄωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον

964. Consentiunt MSS. quod ad literas in δορὺ κανημέρῳ, quod eleganter emendavit Pors. Præfert tamen Well. δορυκανεῖ. Sed vid. Blomf. ad Agam. 115.

967. Subintell. κελεύω. Et εὔπρυμνῆ φρενὸς χάριν est *Argivorum benevolentiam, me ipso honoratiorem habendam.*

970. *Ut nos, qui nunc ignoti sumus, tandem manifesti fiamus quales simus.*

971. Hic quoque correxit Spanhem. vulgatum εὔτυχον.

974. *Quæ hominum oculos in se convertat.* Choeph. 342.

979. Vulg. κἄλωρα. Aliorum conjecturis silentio prætermissis, Stanleianam recepi, quæ nihil fere mutat Λ post Α omittendo. *Imo dico eam vel immaturas fruges manere non pati,* quin decerpantur.

981. Cf. Agam. 231-2.

τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν, ὧν πολὺς πόνος
πολὺς δὲ πόντος οὕνεκ' * ἠρόθη δορί·
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.
ΧΟ. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

ἴτε μὰν ἀστυάνακτας
μάκαρας θεοὺς γανάεντες
πολιούχους τε, καὶ οἷς χεῦμ'
Ἐρασίνου
περιναίεται παλαιόν.
ΗΜ. β'. ὑποδέξασθε * δ' ὀπαδοὶ
* μέλος. αἶνος δὲ πόλιν τήν-
δε Πελασγῶν ἐχέτω, μηδ'
ἔτι Νείλου
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·
ΗΜ. ά. ποταμοὺς δ', οἳ διὰ χώρας

984. Emendavit Heath. pro vulg. οὖν ἐκληρώθη. Constructio est, μὴ πάθωμεν ἐκεῖνα, ὧν οὕνεκα κ. τ. ε. h. e. *quæ ne pateremur.*

988. λάτρον· μίσθιον. Hesyc.

1000. Vulg. δὲ omittitur, deinde legitur μένος. Correxerunt illud Heath. hoc Legrand.

θελεμὸν πῶμα χέουσιν,
πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύ-
μασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὖδας.
ΗΜ. β′. ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα· μηδ'
ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι
Κυθέρειος·
στυγερὸν πέλει τόδ' ἆθλον.
ΗΜ. ά. Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσ-
μὸς ὅδ' εὔφρων· δύναται γὰρ
Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ,
τίεται δ' αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
ΗΜ. β′. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ μα-
τρὶ πάρεισιν, Πόθος *ᾇ τ' οὐ-
δὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκ-
τορι Πειθοῖ. δέδοται δ' Ἁρ-
μονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας
*ψιθυροὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.
ΗΜ. ά. φυγάδας δ' *αὖτ' ἐπιπνοίας,
κακά τ' ἄλγη, πολέμους θ' αἱ-

1009. *μειλίσοντες* Burn. aliique ob metrum, vix salva tamen analogia.

1015. *θεσμὸς* recte interpretatur Scholiast. sequente Stanl. *ὁ τοῦ ἡμετέρου ὕμνου νόμος.* Cf. Pind. Ol. XIII. 39. Nem. IV. 54.

1021-3. Vulg. *αἱ φίλαι πάρεισι, πάθος τ'....θεάκτορι.* Botheo debetur *θέλκτορι*, cetera e MSS. primus revocavit Well. nisi quod *ᾇ* de suo supplevit.

1025. *ψίθυρα* Turn. unde *ψίθυροι* Both. De *α* et *οι* confusis vid. Pors. ad Phœn. 1358. Med. 44.

1026. *αὖτ'* a codd. abest: Burn. autem legit *δῆτ'*, Well. vult *φυγάδεσσιν.* Quod audacius supplevi, *αὖτε*, et sensui et metro subvenit.

ματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς;

ΗΜ. β'. ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν,
τὸ γένοιτ' ἄν. Διὸς οὐ *πάρ-
βατός ἐστιν μεγάλα φρὴν
ἀπέρατος· μετὰ πολλῶν
δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτέραν πέλοι γυναικῶν.

ΗΜ. ά. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.

ΗΜ. β'. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη·
σὺ δὲ *θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

ΗΜ. ά. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ΗΜ. β'. τί δὲ μέλλω φρένα Δῖαν
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον;
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.

ΗΜ. ά. τίνα καιρόν με διδάσκεις;

ΗΜ. β'. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

ΗΜ. ά. Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί- στρ.
η γάμον δυσάνορα
δάϊον, ὅσπερ Ἰὼ
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων,

1032. MSS. παραβάτας. Ex emendatione πάρβατος receperunt recentiores.

1034. *Hæ nuptiæ evadant, ut multæ aliæ priorum mulierum.*

1040. Var. lect. ap. Steph. pro θέλγεις, quod habent MSS.

1046. ἀγάζει· βαρέως φέρει, Hesyc. Post h. v. ex Burneii, quam secutus sum, dispositione, desideratur versus, qui tertiam hendecada compleat.

εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.
ΗΜ. β′. καὶ κράτος νέμοι γυναι- ἀντ.
ξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ *δίκᾳ δίκας ἕπεσ-
θαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

1056. Vulg. δίκα. Heath. δίκᾳ, quem sequor; paullo aliter tamen interpretandum censens: *ut judicium justitiæ consentiat, congruum sit.*

ΠΕΡΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΡΣΩΝ.

ΓΛΑΥΚΟΣ, ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων, ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην·

Τάδ᾽ ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν, στορνύς τε θρόνους τινας τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χόρος πρεσβυτῶν. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης, στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς Ἀσίαν.

Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΠΕΡΣΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ.

ΤΑΔΕ μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
θυμὸς ἔσωθεν·
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ᾤχωκε· νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.
κοὔτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·

5. In ἄναξ βασιλεὺς cf. Hom. Od. Υ. 194.

10. ὀρσοπολεῖται Ald. et MSS. sed Hesyc. ὀρσολοπεῖται· ταράσσεται. Αἰσχύλος.

13. "Huc referas nominativum θυμὸς, vocibus πᾶσα γὰρ ἰ. Ἀ. ᾤ. parenthetice sumtis." Ita recte Blomf. probante fere Well.

οὔτε τὸ Σούσων, ἠδ' * Ἀγβατάνων,
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες·
οἷος Ἀμίστρης, ἠδ' Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάτης, ἠδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλεῖς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης,
καὶ Μασίστρης, ὅ τε τοξοδάμας
ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής,
ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,

16. Ita Brunck. sequentibus Schutz. Butl. Blomf. pro Ἐκβατάνων. Inf. 537. Ἐγβατάνων præbet MS. unus, idem 940. Ἀγβάτανα.

32. Vulgatam retinui. Cum autem MSS. quidam omittunt τ', Ald. vero ante Σωσθάνης inserit θ', Turn. καὶ, hoc recepit Blomf. Mihi Aldina Θ nihil aliud esse videtur quam C ex initio sequentis vocis detracta; et parœmiacum hic aptissimum esse, neque in spondaico exitu offendendum, cum Well. sentio. Vid. ad Suppl. 953.

καὶ ἑλειοβάται, ναῶν ἐρέται
δεινοὶ, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητραγαθὴς
'Αρκτεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλεῖς δίοποι,
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις, ἐπόχους
ἅρμασι πολλοῖς ἐξορμῶσιν,
δίῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα τέλη,
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
στεῦνται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον 'Ελλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
καὶ ἀκόντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
'Ασίας ἕπεται
δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
οἴχεται ἀνδρῶν·
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν 'Ασιῆτις
θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῷ,
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
τείνοντα χρόνον τρομέονται.

43. Ita vulg. quod retinet Well. Blomf. Μιθραγαθής.

47. Scholiast. ἅρματα τέθριππα καὶ ἑξάϊππα.

51. Shakspearius de Coriolano, IV. 5. "*The anvil of my sword.*"

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέ- στρ. α΄.
πτολις ἤδη βασίλειος
στρατὸς εἰς ἀντίπορον γεί-
τονα χώραν, λινοδέσμῳ
σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
'Αθαμαντίδος Ἕλλας,
πολύγομφον ὅδισμα,
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐ-
χένι πόντου.

πολυάνδρου δ' Ἀσίας θού- ἀντ. α΄.
ριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν
χθόνα ποιμανόριον θεῖ-
ον ἐλαύνει διχόθεν, πε-
ζονόμοις, ἔκ τε θαλάσσας,
ὀχυροῖσι πεποιθὼς
στυφελοῖς ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεᾶς ἰ-
σόθεος φώς.

* κυανοῦν δ' ὄμμασι λεύσσων στρ. β΄.
φονίου δέργμα δράκοντος,
πολύχειρ, καὶ πολυναύτας,
Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀκ-

71. Versum constare e mesomacro et spondeo monet Burn. α autem in fine versus ante ζ sequentis producitur. Vertas, *viam multis clavis constructam*.

81. Fluctuant MSS. et editt. inter χρυσογόνου et χρυσονόμου. Illud prætuli ut longe melius ad sensum, et quia ante γενεᾶς facile mutari potuit. De origine nominis vid. Herod. VII. 61.

83. κυάνεον omnes, quod mutavit Blomf. metri causa, et Phrynichi auctoritate innixus.

δράσι τοξοδάμνον Ἄρην.
δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς ἀντ. β'.
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν
ὀχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν
ἄμαχον κῦμα θαλάσσας.
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ ἐπῳδός.
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετοῦς ἀναίσσων;
φιλόφρων γὰρ σαίνου-
σα τὸ πρῶτον, παράγει
βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' στρ. γ'.
ἐκράτησεν τὸ παλαι-
ὸν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν, ἱπ-
πιοχάρμας τε κλόνους,
πολέων τ' ἀναστάσεις.

89. Interpretatur δόκιμος Blomf. *illustris*, Stanl. *expectandus*, ego potius *expectatus*, quasi προσδόκιμος. Cf. Thuc. I. 14. τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου ὄντος. Troad. 505. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν. Sic in Suppl. 7. γνωσθεῖσαι pro καταγν.

98. Ita Pors. pro vulg. εὐπετέος. Dein ἀναίσσων lectio est Turnebi: Ald. et MSS. quidam ἀνάσσων, quod miror prætulisse Well.

107. πυργοδαΐκτους passiva forma est sensu activo. Simillime δορίπαλτος, Agam. 115.

ἔμαθον δ' εὐρυπόροι- ἀντ. γ'.
ο θαλάσσας, πολιαι-
νομένας πνεύματι λάβρῳ,
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπ-
τοδόμοις πείσμασι λα-
οπόροις τε μαχαναῖς.

ταῦτά μοι μελαγχίτων στρ. δ'.
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
ὀὰ, Περσικοῦ στρατεύματος
τοῦδε, μὴ πόλις πύθη-
ται κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος·
καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ' ἀντ. δ'.
ἀντίδουπον ἔσσεται,
ὀὰ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θὴς ὅμιλος ἀπύων·
βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας στρ. έ.
καὶ πεδοστιβὴς λεὼς
σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-
σᾶν, σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
ἀμφοτέρας ἅλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας.
λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ ἀντ. έ.

121. A μὴ pendent πύθηται et πέσῃ, 127. ceteris parenthetice sumtis. Deinde v. 124. ἔσεται v. ἔσσεται MSS. et edd. ᾄσεται Blomf. ex emendatione Burn. De σ geminato cf. inf. 860. Ag. 137.

134. Optime interpretatur Blomf. de ponte navibus facto, qui in promontorii modum ex utraque continente excurrebat.

πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς ἑκάσ-
τα πόθῳ φιλάνορι,
τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνα-
τῆρ' ἀποπεμψαμένα,
λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,
τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης, βασιλεὺς
Δαρειογενής,
τὸ πατρωνύμιον γένος ἁμέτερον·
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορικράνου
λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμή, προσπίτνω·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.
ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι.
θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ
ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

148. Cum voce insolita πατρωνύμιος recte confert Well. ἐπωνύμιος, Pind. Ol. x. 95. Pyth. ι. 58.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλους δόμους,
καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· εἰς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ
ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῆ,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος·
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ', ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γενέσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟ. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον, ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ·
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

167. Vulg. διπλῆ ante μέριμνα legitur, cæsura violata. Transposuit, ut sup. Pors. Præfat. Hec. p. 41. Proponit Well. διπλῆ μέριμνα φρακτός. Porsoni transpositionem vel ea de causa admittendam putavi, quod ipsa Æschyli verba, etiamsi ordo fuerit mutatus, non mutantur.

169. Interpretandum videtur: *Neque, si absint divitiæ, affulgere salutem, quantacunque adsit hominum vis.* Non admodum dissimile, ὅση δύναμίς γε πάρεστι, Il. Θ. 294.

170. ὀφθαλμοῖς de ipso Xerxe proculdubio; quamvis in plurali ita adhibitum paullo insolentius. Cf. κακαὶ φρένες, Theocr. xiv. 31.

176. Nihil aliud valet ἡγεῖσθαι θέλῃ quam ἡγῆται, *capax est;* vel, ut Well. *in quibus vis se mihi ducem præbere vult.*

ΑΓ. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς, στείλας στρατὸν,
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὔ τι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης· λέξω δέ σοί.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα πολὺ,
κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
ταυτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾷν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλησι· παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε, κἀπράϋνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο
ζεύγνυσιν αὐτὼ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. χἡ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ,
ἐν ἡνίαισί * τ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα·
ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται

186. Cum hujusmodi superlativis cf. Paul. ad Coloss. I. 15. πρωτότοκος πάσης κτίσεως.

190. Duæ constructiones confusæ, ἔτευχον, ὡς ἐδόκουν ὁρᾷν, et, ἐδόκουν ὁρᾷν τεύχειν, ut apud Herod. sæpissime. Cf. Trachin. 1240. et Erfurdt. ad Antig. 736.

191. De forma in ησι vid. Pors. ad Med. 479.

195. τε dubitanter ex Blomf. recepi pro δὲ, quod facile librarius infercire potuit post μέν.

196. E vulg. ἐν τῇ δίφρου, aliis -ου præbentibus, optime conflavit Stanl. nulla de suo mutatione, quod dedi.

Δαρεῖος οἰκτείρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω·
ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥόου
ἔψαυσα πηγῆς, ξὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ', ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν,
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς,
πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ·
κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟ. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
οὔτε θαρσύνειν· θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν,
καὶ πόλει, φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
Γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν εἰς φάος·

205. Vulg. βωμῷ, omnes MSS. βωμὸν, quod post πρὸς stare potest, a librariis autem proficisci certe non potuit.

τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρῄνεσα·
εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.
T. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν·
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά. ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός;
O. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος ἡλίου φθινασμάτων.
T. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν;
O. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
T. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;
O. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους
κακά.
T. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκὴς
δόμοις;
O. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.
T. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ * χερῶν αὐτοῖς
πρέπει;
O. οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί.
T. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ;
O. οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτός, οὐδ' ὑπήκοοι.
T. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
O. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
T. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

241. MSS. et edd. χερὸς vel χερός γ', illud contra metrum, quod importuno γε miserrime sarcitur. Brunckii conjectura est χερῶν, admodum probabilis, siquidem sæpissime confusa habemus ο et ω, ς et ν.

ΧΟ. ἀλλ', ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσει πάντα νημερτῆ λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς ἁπάσης 'Ασιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα, καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

ΧΟ. ἄνι', ἄνια κακὰ, νεόκοτα — στρ. α΄.
καὶ δάϊ', αἶ, αἶ.
διαίνεσθε, Πέρ-
σαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.

ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟ. ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις — ἀντ. α΄.
αἰὼν ἐφάνθη
γεραιοῖς, ἀκού-
ειν τόδε πῆμ' ἄελπτον.

ΑΓ. καὶ μὴν παρών γε, κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, μάταν τὰ πολλὰ — στρ. β΄.
βέλεα παμμιγῆ

249. Retinui vulgatum δράμημα, utpote ab ἔδραμον formatum, quamvis apud Eurip. passim δρομήμα; et hoc quoque rectum.

263. καὐτός γ' Blomf. e MS. uno propter καὶ—δὲ, de quo vid. ad Orest. 614. Me autem judice γε ferri nequit propter vers. priorem.

γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
δίαν, Ἑλλάδα χώραν.
ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, φίλων ἁλίδονα ἀντ. β'.
σώματα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.
ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς, δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ΧΟ. ἴυζ' ἄποτμον στρ. γ'.
βοὰν δυσαιανῆ Πέρσαις
δᾳόις, ὡς πάντα παγκάκως
ἔθεσαν, αἶ, αἶ, στρατοῦ φθαρέντος.
ΑΓ. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.
ΧΟ. στυγναί γ' Ἀθᾶναι ἀντ. γ'.
δᾳόις· μεμνῆσθαί τοι πάρα,
ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤ. σιγῶ πάλαι δύστηνος, ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν,
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστὰς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,

273. Præbet MS. unus *δαΐαν*, unde Blomf. *δᾳαν*.

279. *Super jactatis navium tabulatis.* Æschyli autem *ἐν* melius judico quam Pauwii *σύν*.

τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελάων, ὅστ', ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς, ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.
ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.
ΑΤ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ, μυρίας ἵππου βραβεὺς,
στυφλοὺς παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων·
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης, πληγῇ δορὸς,
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ', ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενὴς,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε, κἀργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι 'κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος,
†Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,

300. Speciosa admodum lectio Rob. ἄναρχον, quam tamen ex uno libro recipiendam non putavi, quidquid subtiliter disputaverit Well. Est autem τάξις ἄνανδρος, *acies viro destituta.*

308. Reponit Blomf. ἀριστεὺς, quod libenter reciperem nisi omnes libri in ἄριστος consentirent.

315. Versum vel insititium esse vel corruptum, vix dubium. Quem tamen cum retinui, retinui quoque vulgatam lectionem πέσον, augmento omisso. Hac de quæstione quamvis nonnulli ludicra fere subtilitate disseruerunt, non tamen adeo certa mihi videntur omnia quæ alii ex altera parte protulerunt, ut lectiones tum MStorum tum editionum prorsus nihili habere audeam. Quoties igitur salvo verborum ordine et integritate augmentum admitti possit, admittendum puto; unde 'κύρισσον, 312. nota elisionis

*πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ·
καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,
σκληρᾶς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμιστρις, Ἀμφιστρεύς τε, πολύπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
πένθος παρασχὼν, Σησάμης θ' ὁ Μύσιος,
Θάρυβίς τε, πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε, πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἔπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων νυν ὑπεμνήσθην πέρι·
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤ. αἶ, αἶ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.

habes distinctam, et 378. ἐτροποῦτο, in quibus si peccatur, at levissime peccatur: hoc si fieri nequeat, tutius duxi licentiæ aliquid Homeri imitatoribus indulgere, quam ad nostræ severitatem critices curiosius refingere.

318. Vulg. πυῤῥὰν. Mutavit Pors. Idem in vers. seq. reposuit πορφυρᾷ. Ita sc. pronuntiandum, in confesso est: scribendumne ita, ambigitur.

320. Μᾶγος gentile nomen, quod monuit Scholiastes.

323. Hic versus ex iis est, qui contra Porsoni regulam de *pausa* peccant. Viro igitur illi doctissimo videbatur, inter Ἀριόμαρδος et Σάρδεσι versum excidisse, ita aut similiter supplendum: Ἀριόμαρδος, ἀρδέων Βολαῖσι πιστὸς, Μιτραγάθης τε, Σάρδεσι. Vid. Præf. Hec. p. 33.

331. Canteri emendationem ἀρχῶν receperunt Blomf. et Well. Sed neque ἀρχὸς vox admodum tragica est, et omnes MSS. in ἀρχόντων consentiunt. Jam, me judice, longe melius ad sensum νυν quam νῦν. De secunda in ὑπεμνήσθην correpta cf. sup. 289. et vid. Gaisf. ad Hephæst. p. 218. et Porson. Append. ad Toup. IV. p. 442.

ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ', ἀναστρέψας πάλιν,
πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
μάχην ξυνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς;
ΑΓ. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους
ναυσὶν κρατῆσαι· καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς εἰς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν,
ὧν ἦγε, πλῆθος· αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσοῤῥόπῳ τύχῃ.
θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.
ΑΤ. ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;
ΑΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ΑΤ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβολῆς τίς ἦν, φράσον·
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
ΑΓ. ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ, ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην, ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὡς, εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι
νεῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον

Ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισὶν,
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους·
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ,
ὡς, εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
πᾶσι στερεῖσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός·
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνόν * τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
* ἐτροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης.
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς,
πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος·
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν, εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα

377. Copulam metri causa supplevit Brunck.

378. Vid. ad v. 315.

384. *Huc et illuc navigando exercebant,* διάπλοον adjective sumto.

μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
Ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
ἀλλ' εἰς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν·
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος.
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν, Ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε· κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή·
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν. ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ'· ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις

417. Recte se habet ἐμβολαῖς, sive de *rostris* interpreteris, ut in Thuc. II. 76. quod notavit Blomf. sive de *aggressionibus*, ut Scho-

παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νᾶες οὐκ ἀφραδμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον· ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον·
φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ', ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον,
ἀγαῖσι κωπῶν θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον· οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμι σοί.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.
ΑΤ. αἰ, αἰ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
ΑΓ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.
ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
λέξον τίν' αὖ φὴς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν, κακῶν ῥέπουσαν εἰς τὰ μάσσονα.
ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,

liastes. Deinde vulgata, ut supra, retenta, si quis apodosin ab ἔθραυον incipere putet, strenue dissentientem habebit Well. non me quoque. De παίοντο, omisso augmento, vid. ad 315.

430. Thucyd. IV. 134. ἀφελομένης νυκτὸς τὸ ἔργον.

ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
ΑΤ. οἲ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι·
ποίῳ μόρῳ δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι;
ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιὰ, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, † ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν· ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
ἐκυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο· πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ
θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν.
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.

452. Pene mihi persuaseram, ut cum Elmsl. ὅταν in ὅτ' ἐκ mutarem; sed audacius id videbatur: ὅταν igitur obelo notavi; quod vix credo cum optativo conjungi posse. Aliter censet Hermann. ad Viger. §. 256. ad quod tamen confirmandum, præter hunc locum, adducitur tantum Plato Sympos. §. 42, ὁπόταν γοῦν ἀναγκασθείημεν· ubi Bekkerus, monito codd. non paucos omisso γοῦν legere ὁπότ', subjicit, "quod verum videtur."

Ξέρξης δ' ἀνῴμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ἧιξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.
ΑΤ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν,
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν,
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.
σὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάσδ' ἔλειπες; οἶσθα σημῆναι τορῶς;
ΑΓ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον * αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', (οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ,)
διεκπερῶμέν * τ' ἔς τε Φωκέων χθόνα,
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ·

467. Cf. 253. 354. 471. 505. 521. cum multis aliis. Quod si toties cæsuram negligere posset Æschylus, potuit eodem jure regulam de secundo metro eadem voce conclusо negligere. Vid. ad Suppl. 240.

468. Hesyc. εὐαγές· ἁγνὸν... εὔοπτον. Vid. omnino Elmsl. ad Bacch. 661.

472. De ἀΐσσω vid. Pors. ad Hec. 31.

483. αἴρονται pro vulg. αἱροῦνται post Elmsl. Well. Blomf. recepi.

487. τ' inseruit Both.

κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ'. ἔνθα δὴ πλεῖστοι 'θάνον
δίψῃ τε λιμῷ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' εὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·
χὤστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας, ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ·
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι,
ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ, κἄτυχον σωτηρίας,
Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

503. Propter cæsuram violatam ordinem verborum mutavit Pors. q. v. in Præf. Hec. p. 25. Vid. autem sup. ad v. 467.

ΧΟ. ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.
ΑΤ. οἳ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά·
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
ἔπειτα Γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ, 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις,
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' εἰς δόμους,
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

ΧΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας,
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' *Ἀγβατάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας.
πολλαὶ δ', ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι,
διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες, ἀνδρῶν

534. Deest syllaba. Inseruit Blomf. μὲν ante Περσῶν. Fors. δή.

537. Vid. sup. ad v. 16.

543. Nolim sollicitatum ἁβρο-

ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων τ' εὐνὰς ἁβροχίτωνας,
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

νῦν γὰρ πρόπασα μὲν στένει — στρ. ά.
γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενουμένα·
Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
βαρίδεσσι ποντίαις.
τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὔ-
τω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν
τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ;
πεζούς τε καὶ θαλασσίους — ἀντ. ά.
ὁμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ,
νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,

γόοι, quod omnibus iis, quæ in locum ejus infercire volunt, me judice longe præstat. Quod objicit Blomf. mox sequi ἁβροχίτωνας, id in Æschylo non valde movet: quod autem Well. vocem luctum designantem ferri non posse, quum id ipsum infra prædicetur, respondeo ἁβρογόοι non tam luctum designare quam *luctus mollitiem;* q. d. etiam in luctu non oblitæ quam delicatæ antea fuissent.—Mox ἀνδρῶν ἀρτιζυγίαν nihil aliud est quam ἄνδρας ἀρτιζύγους.

548. μόρον non *fatum*, sed *næniam ob fatum.*

552. Vulg. μὲν γὰρ, contra metrum.

561. αἴδ' ante ὁμόπτεροι omisit Brunck. et post eum Blomf. Well.

διὰ δ' Ἰαόνων χέρας.
τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
αὐτὸν, ὡς ἀκούομεν,
Θρᾴκης ἀμπεδιήρεις
*δυσχίμους τε κελεύθους.

τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι, φεῦ, στρ. β'.
λειφθέντες πρὸς ἄναγκαν, ἠὲ,
ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας, ὀὰ,
ἔῤῥανται· στένε καὶ δακνά-
ζου, βαρὺ δ' ἀμβόασον
οὐράνι' ἄχη, ὀὰ,
τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.
γναπτόμενοι δ' ἁλὶ δεινᾷ, φεῦ, ἀντ. β'.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἠὲ,
παίδων τᾶς ἀμιάντου, ὀά.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερη-
θεὶς, τοκέες δ' ἄπαιδες
δαιμόνι' ἄχη, ὀά,
*δυρόμενοι γέροντες,
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στρ. γ'.

565. Plerique editores h. v. cum sequentibus conjungunt, unde τυτθὰ δ' necessario erat mutandum. Secutus sum Well.

569. Pro vulg. δυσχειμέρους Heath. δυσχείμους dedit, melius Blomf. δυσχίμους.

570. Deest syllaba; neque Heathii δὴ ante φεῦ admittendam judicavi.

573. ἔῤῥανται, ut metro et sensui necessarium, huc revocavit Hermann. e. v. 582. ubi et metrum et sensum diu turbaverat.

584. Ita, metro postulante, recentiores pro ὀδυρόμενοι. Vid. Pors. ad Hec. 728.

οὐκ ἔτι Περσονομοῦνται,
οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὔτ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
ἄρξονται· βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀντ. γ'.
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα,
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤ. φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται, βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα

593. Unus codex habet *οὐκ*.

597. Omnes post Pors. *ἄρουραν*, contra libros. Sed neque hiatus ferri non potest; et potius crediderim *αἱμαχθεῖσα ἄρουρα* cum *νᾶσος* conjungi per epexegesin.

604. Blomf. dedit *τύχας*, ut *οὐριεῖν* transitivum sit. Et legitur sane transitive in Œd. T. 696. (ex emendatione quidem, sed ea certissima) Androm. 608. intransitive, nisi subaudiatur *ἐμαυτὸν*, in Choeph. 309. ambigue in Trachin. 829. Res tam certa non est, ut librorum lectionem hic mutare audeam.—Ceterum "egregius error," quem in Blomfieldio reprehendit Well. nullus est: cum enim Vir doctissimus ad Œd. T. 714. provocaret, provocare voluit non ad versum qui in edit. Brunck. notatur 723. sed 696. ubi, ut monui, *οὐρίσας* ex emendatione legitur.

605-6. Locum difficilem nullo alio modo extricare possum, quam si *πάντα τὰ ἀνταῖα θεῶν* significet

ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων,
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια·
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτὸν, παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟ. βασίλεια γύναι, *πρέσβος Πέρσαις,
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς,
ἡμεῖς θ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς

omnia quæ a diis occurrunt. Blomf. legit τὰ θεῶν. Well. ex Hesyc. τἀνταῖα θεῶν de *Deorum supplicationibus* interpretatur.

618. θαλλούσης transitive sumendum est. Hesych. θάλλουσα, αὐξάνουσα. Pind. Ol. III. 40. οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος. Sententiam autem explicat Scholiastes, olivam quod ad folia, non quod ad fructus, vitam semper servare.

625. Pro πρέσβα correxit Steph.

εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ᾽ ἐνέρων,
πέμψατ᾽ ἔνερθε ψυχὴν ἐς φῶς·
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.

ἦ ῥ᾽ ἀΐει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς στρ. α΄.
βάρβαρα σαφηνῆ
ἱέντος τὰ παναίολ᾽ αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα;
παντάλαν᾽ ἄχη
διαβοάσω.
νέρθεν ἆρα κλύει μου;
ἀλλὰ σύ μοι, Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες,
δαίμονα μεγαυχῆ [ἀντ. α΄.
ἰόντ᾽ αἰνέσατ᾽ ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ᾽ ἄνω,
οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ᾽ ἐκάλυψεν.

ἦ φίλος ἀνὴρ, ἦ φίλος ὄχθος· στρ. β΄.
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.

629. Constructio est, *εἶναι εὔφρονας πομποὺς φθιμένων*, h. e. *εὐφρόνως πέμπειν φθιμένους* (sc. Darium) *κατὰ γαῖαν, in terram.*

633. *πλέον* non abundat, sed vim habet ei similem, quam in *πλέον φέρειν.*

649. Lectionem omnium codd. retinui, vel potius restitui. Burn. *ἀνὴρ*, quod ferri nequit propter *ὄχθος* articulo carentem. Hoc monuit Well. qui tamen ipse Burneio assensus est, alterum *ἦ* ejicienti. Sed nimiæ est temeritatis; et in vulg. diiambum, quorum prior est spondeus resolutus, respondentem habes choriambo.

Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης,
Ἀϊδωνεύς,
Δαρεῖον, † οἷον ἄνακτα Δαρειάν, ἠέ.
οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ ἀντ. β΄.
πολεμοφθόροισιν ἄταις,
θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,
θεομήστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν † εὖ ἐποδώκει.

βαλὴν, ἀρχαῖος βαλὴν, ἴθι, ἵκου, στρ. γ΄.
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειάν, οἶ.
ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη, ἀντ. γ΄.
δέσποτα δεσπότου, φάνηθι.
Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται·
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλε.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειάν, οἶ.
αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, ἐπῳδός.
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών·
τί τάδε, δυνάτα, δυνάτα,
† περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα
† διάγοιεν ἁμάρτια;
πᾶσαι γᾷ τᾷδ'

653. Ultimus versus et in stropha et antistropha corruptus; neque quidquam conjectura assequi poteris. In antistr. non displicet Blomfieldii εὐώδωσεν.

665. Nequeo non Hermanno assentiri ita δέσποτα δεσπότου conjungenti et interpretanti, ut "fortiorem quandam significationem" accipiat δέσποτα. Confert autem πιστὰ πιστῶν, 677.

672. Locus corruptus.

ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
νᾶες, ἄναες ἄναες.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ὦ πιστὰ πιστῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς,
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·
λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας,
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'· ἔστι δ' οὐκ εὐέξοδον,
ἄλλως τε πάντως, χ' οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω· τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί δ' ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;
ΧΟ. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
εἰπὲ, καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.
ΧΟ. δέομαι μὲν χαρίσασθαι,
δέομαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,

690-2. Versus ionicos esse recte monet Well. In 698. autem primus locus molossum habet pro ionico.

τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων, σαφές τι μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χερσοῦ κακὰ
γίνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω.
Τ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὡς ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὤν,
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ·
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.
Α. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;
Τ. οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.
Α. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.
Τ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
Α. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;
Τ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.
Α. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
Τ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
Α. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;
Τ. ὧδ' ἔχει· γνώμης δέ που τις δαιμόνων ξυνήψατο.
Α. φεῦ· μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤ. *ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν, οἷον ἤνυσεν κακόν.*
ΔΑ. *καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;*
ΑΤ. *ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πέζον ὤλεσε στρατόν.*
ΔΑ. *ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;*
ΑΤ. *πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.*
ΔΑ. *ὢ πόποι κενῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.*
ΑΤ. *Βακτρίων δ' ἔῤῥει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.*
ΔΑ. *ὢ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.*
ΑΤ. *μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα—*
ΔΑ. *πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;*
ΑΤ. *ἄσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.*
ΔΑ. *καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε; τοῦτ' ἐτήτυμον;*
ΑΤ. *ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνής· τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις.*
ΔΑ. *φεῦ· ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις· ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν*
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων. ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεούς.
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεὸς ξυνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει,
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱερὸν, δοῦλον ὥς, δεσμώμασιν
ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ,
καὶ πόρον μετεῤῥύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ·
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,

732. *ἐν — ζευκτηρίαν* tmesis, si sana lectio; sed Blomf. suspicatur *ταῖν* vel *τὴν δυοῖν·* hoc forsan recte: *quæ duas continentes jungit.*

καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

Τ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσὸν,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
ἕν' ἄνδρα πάσης 'Ασίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε,
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ᾠακοστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
ἄρξας, ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
'Ιωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ·
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.

746. *Qui fieri potest ut aliud quid quam insania filium meum affecerit?*

768. εὔφρων alias plerumque *benevolus* significat; hic autem *mente sanus, prudens.*

Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν·
πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομος δ' Ἀρταφρένης.
κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα, τοῦπερ ἤθελον,
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ·
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς, ὢν νέος, νέα φρονεῖ,
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε; ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον * ἦν τὸ Μηδικόν·

770. "Mardus Æschylo Magus ille dicitur, qui post mortem Cambysis regnum iniit; Herodoto Smerdis, Ctesiæ Sphendadates, Trogo Oropastes." Stanleius. Ita sane adnotare quanto melius quam corrigere!

774. Versus hic mallem equidem abesset; sed Blomf. ejicientem non ausus sum sequi.

778. De α ante φρ. producta cf. Prom. 627. Œd. Col. 1314. 1386. Aj. 1120. Alcest. 558. Elect. 1053. Et posses quidem hæc omnia corrigere; neque tamen hunc nostri locum ita corrigere, ut non vim verborum plus nimio corrumpas.

783. De hiatu vid. ad Suppl. 301.

787. Vulg. εἰ—ᾖ, quod inconcinne et audacter mutant in ἦν—ᾖ. Pejus Dawes. εἴη pro ᾖ τό. Quod dedi, nihil fere mutat, siquidem ι in fine vocis, sive subscriptum sive adscriptum, cum ν sæpissime confunditur. Sane post εἰ στρατεύοισθε debebat sequi εἰ εἴη, quocum vim cognatam habet ἦν.

αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
ΧΟ. πῶς τοῦτ᾽ ἔλεξας; τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑ. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερκόμπους ἄγαν.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον;
ΔΑ. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ᾽ οὔ.
κεἴπερ τάδ᾽ ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει, κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ᾽, ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ᾽ ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ, γῆν μολόντες Ἑλλάδ᾽, οὐ θεῶν βρέτη
ἠδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ᾽ ἄϊστοι, δαιμόνων θ᾽ ἱδρύματα
πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ *ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς

790. ὑπερπώλους Blomf. e paucioribus codd. et Scholiastæ glossa; ὑπερπόλλους Well. e conjectura Hermanni: quorum cum neutrum satisfacit, retinui vulgatum.

811. Schutzii emendatio pro ἐκπαιδεύεται. *Scaturire pergunt.*

812. Optime explicat Well. πέλανος αἵματος σφαγέντος· optime confert Ag. 202-3.

πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γένει
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
Ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
Ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
ἄλλων ἐρασθεὶς, ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον, σωφρονεῖν κεχρημένοι,
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ', ὑπαντίαζε παιδί· πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημοῤῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνον λόγοις·
μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω·
ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,
ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
ΧΟ. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

825. *Sapientia usi s. versati.*

ΑΤ. ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν παίδ' ἐμῷ πειράσομαι·
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟ. ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο- στρ. ά.
λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
εὖθ' ὁ γηραιὸς
πανταρκὴς, ἀκάκας, ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος Δα-
ρεῖος ἆρχε χώρας.
πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπε- ἀντ. ά.
φαινόμεθ', ἠδὲ * νομίσματα πύργινα
πάντ' ἐπεύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς
* * * εὖ πράσ-
σοντας ἆγον ἐς οἴκους.

ὅσσας δ' εἷλε πόλεις, πόρον στρ. β'.

846. Ne ι in παιδὶ elidatur, corrigit Lobeck. ad Aj. 801. παῖδ' ἐμὸν, contra libros in altero consentientes. Sed quamvis non dissimulo, quoties ω et ο, ι et υ in MSS. permutentur, tamen de elisione in παιδὶ, quanquam paullo rarior est, non timendum. Verbis utor Porsoni in Præfat. Hec. p. 19.

854. *Clari eramus ob exercitum.*

855. Pro νόμιμα τὰ egregie restituit Herm. νομίσματα, quod, quasi præcessisset νόμοι, verbum sequitur plurale. Ita vero intelligo: *Leges valide munitæ omnia dirigebant.* Alii πύργινα accusativum habent.

859. Metri causa Pors. aliique ἐς omittunt; sed lacuna in v. præc. omnia magis incerta reddit, quam ut correctionem recipiam.

οὐ διαβὰς Ἅλυος *ποταμοῖο,
οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθείς·
οἷαι Στρυμονίου πελά-
γους Ἀχελωΐδες εἰσὶ, πάροικοι
Θρῃκίων ἐπαύλων,
λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἳ κατὰ ἀντ. β'.
χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργον
τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον,
Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν
εὐχόμεναι, μυχία τε Προποντὶς,
καὶ στόμωμα Πόντου·

νᾶσοί θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι, στρ. γ'.
τᾷδε γᾷ προσήμεναι,
οἵα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος,
ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνῳ τε συνάπτουσ'
Ἄνδρος ἀγχιγείτων.
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, ἀντ. γ'.
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος,
καὶ Ῥόδον, ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
αἰτία *στεναγμῶν.

861. Correxit Burn. pro ποταμοῦ.

863-4. Urbes indicantur ad ostia Strymonis sitæ juxta mare, fluviis rigatæ. Mox λίμνας ἔκτοθεν, *extra mare*, sc. Ægeum: et ἐληλαμέναι περὶ πύργον recte explicat Blomf. *quibus* πύργος περιελήλαται.

870. Vulg. ἐχόμεναι, contra metrum: MSS. autem αὐχόμεναι, ἐρχόμεναι, εὐχόμεναι· quarum duæ priores manifesto corruptæ sunt, εὐχόμεναι vero valet *superbientes, capita alta ferentes.*

877. Aldinam μεσάκτους retinui, etsi μεσακτίους, quod legebat Scholiasta, melius analogiæ convenit. Significet autem oportet, *medias inter* Asiæ et Europæ *litora.*

881. Ita pro στεναγμάτων, metro postulante, Herm.

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον ἐπῳδός.
Ἰόνιον, πολυάνδρους
Ἑλλάνων, ἐκράτυ-
νε σφετέραις φρεσίν.
ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος
ἀνδρῶν τευχηστήρων
παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ'
αὖ φέρομεν, πολέμοισιν
δμαθέντες μεγάλως πλα-
γαῖς τε ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰώ. δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.
ΧΟ. ὀτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,

897. ἐμοὶ cum Blomf. libenter reciperem, si codd. adstipularentur. Deinde, sive præcedat ἐμοὶ sive ἐμῶν, ἐσιδόντ' est accusativus, ut in Choeph. 405-6. Vid. Elmsl. ad Herac. 693.

899. Vulg. εἴθ' ὤφελε Ζεὺς, quod manifesto vitiosum. Turn. dedit, ut sup. et ita MS. Med. nisi quod ὄφελεν. Augmenti omissionem in anapæsticis recte vindicat Elmsl. ad Med. 1380.

οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν·
γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἥβαν, Ξέρξᾳ κταμέναν, Ἅιδου
σάκτορι Περσᾶν· * αἰδοβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
τοξοδάμαντες· πάνυ γὰρ φύστις
μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.

ΞΕ. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, κεδνᾶς ἀλκᾶς.

ΧΟ. Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας,
αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞΕ. ὅδ' ἐγὼν, οἶ, οἶ, οἶ, αἰακτὸς, στρ. ά.
μέλεος, γέννᾳ γᾷ τε πατρῴᾳ
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

ΧΟ. πρόσφθογγόν σοι νόστου, τὰν
κακοφάτιδα βοὰν, κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω, πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕ. ἵετ' αἰανῆ καὶ πανόδυρτον ἀντ. ά.
δύσθροον αὐδάν· δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟ. ἥσω τοι καὶ πανόδυρτον,
λαοπαθῆ σεβίζων ἁλίτυπα βάρη
πόλεως· γέννας πενθητῆρος

908. Locum pulcherrime restituit Passovius apud Well. Vulg. Ἀγδάβαται, nullo sensu. Elegantem conjecturam suo calculo confirmabat Dobræus noster, qui in margine editionis Glasg. scripserat, "*αἰδάβαται, inferos petivere:*" postea tamen eraserat.—Mox φύστις, vox insolentior, *mixta multitudo.*

921. Vulg. πέμψω bis. Aut alterum cum Pors. omittendum, aut in antistr. geminandum κλάγξω.

927. Omnes editt. distinguunt post πενθητῆρος præter Blomf. qui post γέννας. Sane γόου γέννας πενθητῆρος idem omnino valet quod

κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.

ΞΕ. Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα, στρ. β'.
Ἰώνων ναύφρακτος Ἄρης
ἑτεραλκὴς, νυχίαν πλάκα κερσάμενος
δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.
οἶ οἶ οἶ βόα, καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
ΧΟ. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος;
ποῦ δέ σοι παραστάται;
οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πελάγων,
Δοτάμας, ἠδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμις,
Σουσισκάνης τ'
Ἀγβάτανα προλιπών;
ΞΕ. ὀλοοὺς ἀπέλιπον ἀντ. β'.
Τυρίας ἐκ ναὸς ἔρρον-
τας ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάσι, στυφέλου
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.
ΧΟ. οἶ, οἶ, ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος * *
Καριόμαρδός τ' ἀγαθός;
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,

in stropha ἰὰν Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος. Prava interpunctio orta est ex δὲ quarto loco posito. Cf. 715. 745.

929. Nihil mutavi, quamvis priores versus antitheticis vix satis respondent. "*Mars noster navibus instructus* (i. e. *classis*) *aliis victoriam cedens, mala perpessus est ab Ionibus.*" Qui ita interpretatur, Blomf. apte confert Hesiod. Op. 238. Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα. (Cf. etiam Prom. 28.) Idem de ceteris dubitat. *Tondens occiduum campum et infelix litus.* Glossa: νυχίαν, δυτικήν. Vel potest esse *tenebricosum*, i. e. *lugubrem.*

938. καὶ, vulg. insertum ante Δοτάμας, recentiores uno consensu omittunt.

946. Καριόμαρδος. Num in hoc nomine lateat idem, qui sup. 38. Ἀριόμαρδος vocatur, non constat.

ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις,
καὶ Μασίστρας, Ἀρτεμβάρης τ'
ἠδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανέρωμαι.

ΞΕ. ἰώ μοί, μοι, στρ. γ'.
τὰς ὠγυγίους κατιδόντες
στυγνὰς Ἀθάνας,
πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,
ἒ, ἒ, ἒ, τλάμονες ἀ-
σπαίρουσι χέρσῳ.
ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περσῶν, αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν,
μυρία μυρία πεμπαστὰν,
Βατανώχου παῖδ' Ἄλπιστον
τοῦ Σησάμα,
* * τοῦ Μεγαβάτα,
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην
ἔλιπες, ἔλιπες; ὦ, ὦ δαΐων,
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.
ΞΕ. ἴυγγά μοι ἀντ. γ'.
δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμ-
νήσκεις, ἄλαστα
στυγνὰ πρόκακα λέγων.
βοᾷ, βοᾷ μελέων
ἔνδοθεν ἦτορ.

953. Vulg. ἰὼ bis. Ceterum in hac stropha et antistr. ut et in sequentibus, quædam sunt confusa et male inter se exæquata, de quibus nequeo a me impetrare ut nimis sim sollicitus.

ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον
Ξάνθον, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Δίαιξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
ἱππιάνακτας,
Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν,
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον, ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν ὄπισθεν ἑπόμενοι.
ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ στρ. δ'.
οἵπερ * ἀγρέται στρατοῦ.
ΧΟ. βεβᾶσιν, οἳ, νώνυμοι.
ΞΕ. ἰὴ, ἰὴ, ἰὼ, ἰώ.
ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ, δαίμονες,
ἔθετ' ἄελπτον κακὸν
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν Ἄτα.
ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἷ- ἀντ. δ'.
αι δι' αἰῶνος τύχαι.
ΧΟ. πεπλήγμεθ', εὔδηλα γάρ—
ΞΕ. νέαι νέαι δύαι δύαι.
ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.

981. Valckenaerii emendationem ἔταφεν, h. e. ἐτάφησαν, recipere dubitavi, quia θάπτω potest esse ex iis verbis, quorum aoristus secundus passivam vim induit; cujusmodi sunt ἵστημι, σβέννυμι, ἁλίσκω, φύω.—Σκηναῖς interpretatur Blomf. de *mortuorum sandapilis;* Well. de Xerxis *curru*. Huic potius accedo, quocum etiam Xerxis nomen ante h. v. omisi.

984. Vulg. ἀγρόται· Hesychius vero, Ἀγρέταν· ἡγέμονα, θεόν.

995. Antithetico 989. non respondet.

δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

ΞΕ. πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι. στρ. έ.

ΧΟ. τί δ' οὔκ; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν.

ΞΕ. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟ. ὁρῶ, ὁρῶ.

ΞΕ. τάνδε τ' ὀϊστοδέγμονα;

ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσσιν.

ΧΟ. βαιά γ', ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟ. Ἰώνων λαὸς οὐ φυγαίχμας.

ΞΕ. ἄγαν * ἄρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. ἀντ. έ.

ΧΟ. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον.

ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέῤῥηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ΧΟ. παπαῖ, παπαῖ.

ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.

ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.

ΞΕ. λυπρά· χάρματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.

ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

ΞΕ. δίαινε, δίαινε πῆμα, πρὸς δόμους δ' ἴθι. στρ. στ'.

ΧΟ. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, δύα, δύα.

996. Scholiastes, explicans δυσπόλεμον, κακοτυχὲς καὶ ἄθλιον, addere debebat ἐν πολέμοις.

1007. ἀγανόρεος vulg. quod qui in ἀγάνορες mutant, μὲν quoque omittunt in stropha. Sed MSS. præbent ἀγανόρειος, unde conjecit Well. quod recepi. *Imo nimis bellicosus.*

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, ὀτοτοτοῖ.
ΞΕ. βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά.
ΧΟ. οἴ, μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
ΞΕ. ἔρεσσ', ἔρεσσε, καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. ἀντ. στʹ.
ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸς ὤν.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.
ΞΕ. ἐπορθίαζε νῦν γόοις.
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, ὀτοτοτοῖ.
ΞΕ. μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται—
ΧΟ. καὶ στονόεσσα πλαγά.
ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβόα τὸ Μύσιον. στρ. ζʹ.
ΧΟ. ἄνι', ἄνι', ἄνια.
ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
ΧΟ. ἄπριγδ', ἄπριγδα, μάλα γοεδνά.
ΞΕ. ἀΰτει δ' ὀξύ.
ΧΟ. καὶ τάδ' ἔρξω.
ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. ἀντ. ζʹ.
ΧΟ. ἄνι', ἄνι', ἄνια.
ΧΟ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ κατοικτίσαι στρατόν.
ΧΟ. ἄπριγδ', ἄπριγδα, μάλα γοεδνά.
ΞΕ. διαίνου δ' ὄσσε.
ΧΟ. τέγγομαί τοι.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

1025. Cf. Theb. 850.

ΧΟ. οἶ, οἶ, οἶ, οἴ.
ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
ΧΟ. ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβατος.
ΞΕ. ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.
ΧΟ. ἰὼ δῆτα ναὶ, ναί.
ΞΕ. γοᾶσθ' ἁβροβάται.
ΧΟ. ἰὼ Περσὶς αἶα δύσβατος.
ἰὴ, ἰὴ, ἰή.
ΞΕ. ἰὴ τρισκάλμοις βαρίσιν ὀλόμενοι.
ΧΟ. πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις.

1048. Recte Scholiastes: οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύσκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κακῷ καὶ δυστυχίᾳ βαινομένην τῷ Ξέρξῃ. Conferas autem 2 Samuel. xix. 3.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη, ὅτι, κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ βροντῆς γενομένης ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιΐα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ Κολχίσι· παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι, Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὕροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἀναγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὠκεαναῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία, δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα· καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ, παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἅ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς· καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἔπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διΐ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον, βροντὴ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ.
ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

"In Ed. Ald. recensentur etiam ΓΗ et ΗΡΑΚΛΗΣ, quæ personæ ad Promethea Solutum fortasse pertinebant." Blomfieldius.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ, ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

ΧΘΟΝΟΣ μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.
ΗΦ. Κράτος, Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.

6. Edd. vett. exhibent, *ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις.* Vulgatam, quæ et vera videtur, servat Schol. Aristoph. Ran. 826.

πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχέθειν·
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ,
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον,
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

ΚΡ. εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεὸν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦ. τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν, ἥ θ' ὁμιλία.

ΚΡ. ξύμφημ', ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

21-2. Luc. ii. 64. ἀνεῴχθη τὸ στόμα καὶ ἡ γλῶσσα. Mox in 23-5. cf. locum pulcherrimum, Deuteron. xxviii. 67.

ΗΦ. *αἰεί τι δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.*
ΚΡ. *ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ*
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
ΗΦ. *ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.*
ΚΡ. *τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,*
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ΗΦ. *ἔμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.*
ΚΡ. *ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν·*
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.
ΗΦ. *ἔγνωκα, * καὶ τοῖσδ' οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.*
ΚΡ. *οὔκουν ἐπείξει δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,*
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
ΗΦ. *καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.*
ΚΡ. *λαβών νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει*
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
ΗΦ. *περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὖργον τόδε.*
ΚΡ. *ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα·*
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
ΗΦ. *ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.*
ΚΡ. *καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα*
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
ΗΦ. *πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.*
ΚΡ. *ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον*

42. Blomf. *ἀεί γε* e correctione; Well. vulgatam *αἰεί τε* retinet et defendit, de qua tamen constructione dubito. Omnes fere MSS. vel *τι*, vel *τοι* quod sæpissime cum *τι* confunditur. Rob. autem *τει*.

49. Vulgatam *ἐπράχθη*, me judice, sine causa sollicitant. *Ἅπαντ' ἐπράχθη θεοῖσι πλὴν κ.* *Omnia Diis fieri solent*, i. e. *possunt*.

51. Vulg. *τοῖσδε κοὐδὲν*. Transposuit Blomf.

59. Ita omnes libri, quod cum e Marcellino et Schol. Aristoph. in *πόρους* mutent recentiores, vix satis habet vel causæ vel auctoritatis.

στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐῤῥωμένως.
ΗΦ. αἶ, αἶ, Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.
ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
ΗΦ. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
ΚΡ. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
ΗΦ. δρᾷν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
ΚΡ. ἦ μὴν κελεύσω, κἀπιθωΰξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ.
ΚΡ. ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,
ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
ΗΦ. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.
ΗΦ. στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τέχνης.
ΠΡ. ὦ δῖος αἰθὴρ, καὶ ταχύπτεροι πνοαὶ,
ποταμῶν τε πηγαὶ, ποντίων τε κυμάτων

86. Vid. Pors. ad Orest. 659.

87. Vulg. τύχης. Sed plurimorum MStorum lectionem meliorem puto. Significat autem *compages artificiose fabricatas*, ut Butler. qui verissime observat, τέχνης verbis ἐκκυλισθήσει et Προμηθέως quodammodo convenire.

ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ', οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ', οἵαις αἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
δεσμὸν ἀεικῆ.
φεῦ, φεῦ· τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω. πῇ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι;
καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει· τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾷν, οὔτε μὴ σιγᾷν τύχας
οἷόν τε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.

ἆ, ἆ, ἔα, ἔα.
τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγὴς,
θεόσσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη,

112. Vid. ad Suppl. 226. 893.

ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεὸν,
τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ, φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῇς· φιλία — στροφὴ ά.
γὰρ ἥδε τάξις, πτερύγων
θοαῖς ἁμίλλαις προσέβα
τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας.
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος
διῇξεν ἄντρων μυχὸν, ἐκ δ'
ἔπληξέ μου
τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ· σύ-
θην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΠΡ. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ,
τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου

136. *Expulit.* Thucyd. ii. 38. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει.

χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς Ὠκεανοῦ· δέρχθητ', ἐσίδεσθ',
οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς,
τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΧΟ. λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἀντιστρ. ά.
ἐμοῖσιν ὄσσοις ὀμίχλα
προσῆξε πλήρης δακρύων,
σὸν δέμας εἰσιδούσᾳ
πέτραις προσαυαινόμενον
ταῖς ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νέοι γὰρ οἰακονόμοι
κρατοῦσ' Ὀλύμπου· νεοχμοῖς
δὲ δὴ νόμοις
Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει, τὰ
πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.

ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἀΐδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
τάρταρον ἧκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς
μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟ. τίς ὧδε τλησικάρδιος στροφὴ β'.

143. MSS. plurimi ἐσίδεσθέ μ' s. με. Pronomen irrepsisse e glossa potius crediderim, quam cum Well. legerim ἔμ' οἵῳ, penultima in οἵῳ correpta. Similiter in 234. ἔμ' irrepserat post ἐρωτᾶτε.

162. Ita Ald. Præbent autem MSS. ἐπιγεγήθει, ἐπεγεγήθει, ἐπιγήθη. Constructio est ut in v. 768. ὅπως ἀπηλλάγην.

θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἄγναμπτον νόον,
δάμναται οὐρανίαν
γένναν· οὐδὲ λή-
ξει πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ, ἢ παλάμᾳ τινὶ
τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τὶς ἀρχάν.

ΠΡ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,
δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'
οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟ. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς ἀντιστρ. β'.
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾶ ποτε τῶνδε πόνων
χρή σε τέρμα κέλ-

189. Ut strophico responderet, γὰρ fere necessarium videtur. corrigebat Pors. δ' pro γάρ· sed

σαντ' ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἤθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. ἀλλ' ἔμπας,
οἴω, * * μαλακογνώμων
ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν,
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει.

ΧΟ. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

ΠΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρης Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν·
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
ᾤοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,

195. Omnes libri ἔμπας, οἴω, in quibus aut deest aliquid aut redundat. Et οἴω quidem exquisiti quoddam in se habet, quod ut servaretur, in vers. seq. rejeci, posito lacunæ signo.

καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
*χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου,
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντι μητέρα,
ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀϊστώσας γένος
τὸ πᾶν, ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ·
ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξερυσάμην βροτοὺς
τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.

221. χρείη Dawesii emendatio est pro χρὴ ᾗ vel χρεῖ' ᾗ.

225. *Matre in consilium adhibita, mihi visum est.*

τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλὰ νηλεῶς
ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
ΧΟ. σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος,
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.
ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις *ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
ΧΟ. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;
ΠΡ. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
ΧΟ. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;
ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
ΠΡ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
ΧΟ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε, κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν;
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;
ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.
ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν· ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

254. ἐλεινὸς est Porsoni emendatio pro ἐλεεινὸς, quam ex analogia egregie confirmat Præf. Hec. p. 5.

ΠΡ. ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε *τὸν κακῶς
*πράσσοντ᾽· ἐγὼ δὲ ταῦθ᾽ ἅπαντ᾽ ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς δ᾽ ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ᾽ ᾠόμην τοιαῖσί με
κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ᾽ ἐρήμου τοῦδ᾽ ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ᾽ ἄχη,
πεδοῖ δὲ βᾶσαι τας προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ᾽, ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
τῷ νῦν μογοῦντι. ταυτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ᾽ ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας
τοῦτο, Προμηθεῦ·
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
θᾶκον προλιποῦσ᾽, αἰθέρα θ᾽ ἁγνὸν,
πόρον οἰωνῶν, ὀκρυοέσσῃ
χθονὶ τῇδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρός σε, Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ᾽ οἰωνὸν

272-3. Omnes libri τοὺς πράσσοντας. Correxit Stanl.

287. Pro κραιπνόσσυτον emendavit Bentl. Diss. de Phalar. p. 140.

γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων.
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ·
τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
νείμαιμ', ἢ σοί.
γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ,
σήμαιν' ὅτι χρή σοι ξυμπράσσειν·
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡ. ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
ΩΚ. ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.

ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν, ἐμοί γε χρώμενος διδασκάλῳ,
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὢν περισσόφρων, ὅτι
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;
ΠΡ. ζηλῶ σ', ὅθ' οὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω·
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.
ΩΚ. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς·
αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
ΠΡ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κοὐδαμῆ λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις· ἀτὰρ

348. τὰ μὲν, *partim;* cui opponitur ἀτὰρ in v. seq.

μηδὲν πόνει· μάτην γάρ, οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ, πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε, κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα, δάϊον τέρας,
* ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
† Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλῇσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων· φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς,

358. Vulg. ad Suppl. 184.

361. Vulg. ἑκατοντακάρηνον. Correxit Pauw. ἑκατογκάρηνον, quod in —ανον mutavit Blomf. recte, opinor.

362. Vulg. proculdubio corruptum, in textu reliqui. Well. qui in v. præc. anapæstum in secunda sede tuetur, ipse de quarta dubitat. Jam omnes, quibus morbo medentur, conjecturæ magis incertæ sunt, ne dicam audaces, quam ut admittendas putem. Optima est anonymi cujusdam in Ephemer. Jen. qui, puncto post θοῦρον posito, ὃς ejiciendum censet, ut de novo repetatur fabula. Ipse olim conjeceram, θοῦρον Τυφὼν, ὃς πᾶσιν (Robort. enim ὃς πᾶσιν, non πᾶσιν ὃς), quod idem serus video Butlero quoque in mentem venisse; sed cum eo plusquam dubito de prima in Τυφὼς correpta, utcunque corripiatur in altera forma Τυφωεύς.

ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος·
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας·
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις· σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚ. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

ΠΡ. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

ΩΚ. ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

ΩΚ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡ. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.

373. Vulg. ἱπνούμενος corrigunt Steph. Hemsterhus. Toup. ex auctoritate Eustathii et Schol. Aristoph.

389. Auctoritatem non minorem habet προθυμεῖσθαι.

394. Vid. ad Suppl. 226. 893.

ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.
ΠΡ. μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
ΩΚ. ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
ΠΡ. τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.
ΩΚ. ἡ σή, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.
ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.
ΩΚ. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον·
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δὲ τἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΟ. στένω σε τᾶς οὐλομένας στρ. ά.
τύχας, Προμηθεῦ, δαρκυσί-
στακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινῶν
λειβομένα ῥέος, παρειὰν νοτίοις
ἔτεγξα παγαῖς· ἀμέγαρ-
τα γὰρ τάδε Ζεὺς ἰδίοις
νόμοις κρατύνων, ὑπερή-
φανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐν-
δείκνυσιν αἰχμάν.
προπᾶσα δ' ἤδη στονόεν ἀντιστρ. ά.
λέλακε χώρα, μεγαλο-
σχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ
* * * στένουσα τὰν σὰν ξυνομαι-
μόνων τε τιμάν· ὁπόσοι τ'
ἔποικον ἁγνᾶς Ἀσίας
ἕδος νέμονται, μεγαλο-

417. Deesse videtur, quod et sensum compleat, et cui respondeat *λειβομένα*, v. 408. Alii *στένουσι*, omisso *λειβομένα*.

στόνοισι σοῖς πήμασι συγ-
κάμνουσι θνατοί.

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι στρ. β΄.
παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουσι λίμναν·
Ἀραβίας τ᾽ ἄρειον ἄνθος, ἀντιστρ. β΄.
ὑψίκρημνόν θ᾽ οἳ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται,
δάϊος στρατὸς, ὀξυπρώ-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις ἐπῳδ.
δαμέντ᾽ ἀδαμαντοδέτοις
Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμαν θεῶν
Ἄτλανθ᾽, ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος
κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοις ὑποστενάζει.
βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων ξυμ-
πίτνων, στένει βυθὸς, κελαινὸς δ᾽
Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ᾽ ἁγνορρύτων ποταμῶν στέ-
νουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡ. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ᾽ αὐθαδίᾳ
σιγᾷν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,

434. Ita codex unus: alii omnes ἀκαμαντοδέτοις.

438. ὑποστ. *subtus gemit*, i. e. *gerens gemit*, σθένος οὐρανίου πόλου.

ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε *προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος, ἢ 'γὼ, παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι. τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς, νηπίους ὄντας τὸ πρὶν,
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
ἔφυρον εἰκῆ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ᾖσαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν, ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμην θ', ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν·
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα

446. Pro Aldina προσελούμενον restituit Pors. ex Etymol. Mag.

460. 'Λήσυρον· κοῦφον, ἐλαφρόν. Hesyc. Et hanc Turnebi lectionem, unius MSti et Eustathii auctoritate confirmatam, receperunt omnes pro ἀείσυροι. Ita ego quoque, quamvis dubitanter.

ζεύγλαισι δουλεύοντα· σώμασίν θ' ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
*γένοινθ', ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟ. πέπονθας *αἰκὲς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν
πλανᾷ· κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡ. τὰ λοιπά μου κλύουσα, θαυμάσει πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον,
οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστόν· ἀλλὰ φαρμάκων
χρείᾳ κατεσκέλλοντο, πρίν γ' ἐγὼ σφίσιν
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ

473. γένοινθ' Dawesii est emendatio pro γένωνθ', melior sane ad sensum, ad metrum, nisi fallor, necessaria: (vid. Pors. ad Phœn. 1230.) mutatio vero est levissima.

480. Omnes libri ἀεικές. Correxit Pors.

489. πρὶν ἐγὼ, Ald. quod reciperem, si mihi persuasum haberem πρὶν produci posse: γε igitur, quod non otiosum est, et quod satis auctoritatis habet in MStis, post alios admisi. Vid. 789.

ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ ξυνεδρίαι·
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν·
χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ, καὶ μακρὰν
ὀσφὺν πυρώσας, δυστέκμαρτον εἰς τέχνην
ὥδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε, τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
ΧΟ. μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι, τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα, μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.
ΠΡ. οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος

498. Quasi sc. dixisset, διώρισα οἰωνοὺς δεξιούς τε καὶ εὐωνύμους.

504. κνίσῃ reposuit Blomf. pro κνίσση e Photio, Hesychio, et Etymol. Mag. De re autem cf. Levit. iii. 3, 4. et passim in libris Mosaicis.

κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω.
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' Ἐρινύες.
ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;
ΠΡ. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
ΠΡ. τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.
ΧΟ. ἦπου τὶ σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.
ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΧΟ. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων στρ. ά.
θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος
ἀντίπαλον Ζεὺς,
μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
θοίναις ποτινισσομένα
βουφόνοις παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς
ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι,
καὶ μήποτ' ἐκτακείη.
ἡδύ τι θαρσαλέαις ἀντιστρ. ά.
τὸν μακρὸν τείνειν βίον
ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις·

φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.
* * * * * *
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
ἰδίᾳ γνώμᾳ σέβει
θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰ- στρ. β΄.
πὲ ποῦ τις ἀλκά;
τίς ἐφαμέριων
ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν
ἀλαὸν * * * γένος ἐμπεποδισμένον;
οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
θνατῶν παρεξίασι βουλαί.
ἔμαθον τάδε σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς ἀντ. β΄.
τύχας, Προμηθεῦ·
τὸ διαμφίδιον
δέ μοι μέλος προσέπτα,
τόδ', ἐκεῖνό θ', ὅ τ' ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
ἕδνοις ἄγαγες Ἡσιόναν
πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν

552. Forsan ob metrum ἐν ἰδίᾳ, ut Burn.

χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας
ποιναῖς ὀλέκει; σήμηνον ὅπη
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.
ἆ, ἆ, ἔα, ἔα.
χρίει τὶς αὖ με τάλαιναν οἶστρος·
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς·
ἄλευ', ὦ δᾶ· φοβοῦμαι
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν·
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει·
ἀλλά με τὰν τάλαιναν
ἐξ ἐνέρων περῶν κυνηγετεῖ,
πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον·
ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ στροφή.
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.
ἰὼ, ἰὼ, πόποι,
*πᾶ, πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι
τηλέπλαγκτοι πλάναι;
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ,
τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας, εὑ-
ρὼν ἁμαρτοῦσαν, ἐν πημοναῖσιν; ἓ, ἕ.
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν,
μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐγμάτων, ἄναξ.

590. πὸ ποῖ πῆ cod. ap. Turn. Prius πᾶ metrum postulare videtur.

ἅδδην με πολύπλαγκτοι πλάναι
γεγυμνάκασ', οὐδ' ἔχω μαθεῖν
ὅπα πημονὰς ἀλύξω.
ΧΟ. κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;
ΠΡ. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
τῆς Ἰναχείας, ἣ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι; καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; ἀντιστρ.
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ, τίς ὤν,
τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἐ-
τήτυμα προσθροεῖς,
θεόσυτόν τε νόσον ὠ-
νόμασας, ἃ μαραίνει με χρί-
ουσα κέντροισι φοιταλέοισιν; ἓ, ἕ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσυτος ἦλθον, * [Ἥρας]
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα· δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες, οἳ, ἒ, ἒ,
οἷ' ἐγὼ, μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον, ὅ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μὴ χρή· τί φάρμακον
νόσου, δεῖξον, εἴ περ οἶσθα.
θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

602. Vulg. γεγυμνάκασιν· unus codex -σι. Correxit Elmsl.

616. φοιταλέοισιν secunda producta, ut in Orest. 321.

618. Ἥρας e Scholiasta eruit Hermannus, metro eam necessariam, et quæ sensum quoque adjuvat.

ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅτι χρῄζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.
ΙΩ. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανεὶς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
ΠΡ. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
ΙΩ. οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
ΠΡ. λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΙΩ. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.
ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.
ΙΩ. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
ΙΩ. καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον, τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
ΙΩ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.
ΙΩ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.
ΙΩ. μή μου προκήδου μᾶσσον, ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

635. MSS. plerique πάντα γὰρ πύθοιο· duo πᾶν γὰρ πύθοιο· unus tantum quod dedi. Et ita sane conjecerat Steph. neque ἂν abesse posse videtur.

647. *ὡς, nam, siquidem.*

ΠΡ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός·
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρὴ,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν, ὅπερ προσχρῄζετε,
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
θεόσσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πολεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς, παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· Ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
τί παρθενεύει δαρὸν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ ξυναίρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος
τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθῃ τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.

677. Alii e paucioribus codd. μάθοι· sed μάθῃ ferri potest, præsertim sequente χρή. Vid. Pors. ad Phœn. 68.

ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς, ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ,
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη,
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν,
ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ', ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος,
Λέρνης ἄκραν τε· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν· οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ

695. MSS. variant inter ἄκριν, ἄκρην, et ἄκραν. Hæc si sana sit, intellige de *rupibus* Lernæ impendentibus.

698. Transposuit Pors. αἰφνίδιος αὐτόν· sed in vulgata αἰφνίδιος synizesin patitur, ut vitetur anapæstus in quinta sede. Vid. ad Fragm. Incert. 5.

αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟ. ἔα, ἔα·
ἄπεχε, φεῦ·
οὔποτ', οὔποτ' ηὔχουν
ξένους μολεῖσθαι λόγους
ἐς ἀκοὰν ἐμὰν,
οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
πήματα, λύματα, δείματ' ἀμ-
φήκει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
ἰὼ, ἰὼ, μοῖρα, μοῖρα,
πέφρικ', εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡ. πρό γε στενάζεις, καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες, ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

ΧΟ. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα·
σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·

708. Supple ὧδε ξένους e v. 710.

730. ἐξηρτημένοι, *suspensi*, ut Horatianum illud: *Lævo* suspensi *loculos tabulamque lacerto.*

οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἁλιστόνοις πόδας
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή·
ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις.
ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν, ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰς ἀεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέῤῥιψεν πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος· οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,

εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.
ΙΩ. ἰώ μοι μοι. ἒ, ἒ, ἒ, ἔ.
ΠΡ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
ΧΟ. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;
ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ΙΩ. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔῤῥιψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδῳ σκήψασα, τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰς ἅπαξ θανεῖν,
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
ΠΡ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
ΙΩ. ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
ΠΡ. *ἥδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.
ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
ΠΡ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
ΙΩ. ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.
ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.
ΙΩ. θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.
ΠΡ. τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.
ΙΩ. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

777. Præclara Dawesii emendatio pro vulg. ἥδοιμ', quod barbarum.

ΠΡ. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
ΠΡ. οὐ δῆτα, † πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.
ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;
ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
ΙΩ. πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
ΙΩ. ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει.
ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.
ΙΩ. ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
ΠΡ. δίδωμ'· ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον, ἠπείρων ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
* * * * * * *
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ

789. Alii aliter corrigunt: ἂν ἔγωγ' ἄν, sequente subjunctivo, nemini placet; πρίν γ' ἔγωγε vix melius, γε importune repetito: contra Well. vulgatum retinet, quippe cui πρὶν et hic et in 489. produci posse videtur; quod cum mihi vix persuasum habeo, obelum præfixi.

πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ᾽ ἐκτημέναι,
μονόδοντες, ἃς οὔθ᾽ ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν, οὔθ᾽ ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ᾽ ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ᾽ ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
Γρύπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον᾽, οἳ χρυσόῤῥυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα, Πλούτωνος πόρον·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις, κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ᾽ ὄχθας ἕρφ᾽, ἕως ἂν ἐξίκῃ
καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ᾽ ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶνδ᾽ εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.
ΧΟ. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον

820. φρούριον· προφύλαγμα, προφυλακτήριον. Hesyc. sc. *rem præcavendam.*

ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα· μέμνησαι δέ που.
ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διὸς,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι· τῶνδε προσσαίνει σέ τι;
ἐντεῦθεν, οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον, ᾖξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.

848. Et hic et in Orest. 324. (ubi vid. Pors.) codd. consentiunt in δάπεδα, prima producta, quæ ap. Hom. corripitur. Utrobique corrigere γάπεδα non ausim. Quod si γάπεδον producatur, utpote ex γῆ formatum, quidni credamus δάπεδον pari jure, ut ab eodem fonte ductum, produci posse?

850. Omnes codd. θῶκος, forma Ionica, quam tamen retinui; neque enim omnes Ionismos ab Æschyli dictione extrusos velim, quippe qui nequeo ἐκτημέναι ex 814. expellere, nisi bacchio in quintam sedem admisso. Sup. 288. codd. variant.

856. κόλπον Ῥέας, *Mare Adriaticum.*

σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος, ἐσχάτη χθονὸς,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνῳ
Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.
τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ

872. Plures MSS. πεντηκοντόπαις, sed πεντηκοντάπαις recte vindicat Blomf. Quam tamen formam in Suppl. 315. præsertim cum illius loci ratio est paullo diversa, contra libros recipiendam non putavi.

878-80. *Invidebit illis Deus corpora* feminarum; *illas autem,* s. illarum corpora, *excipiet Pelasgia,* maritis *nocte feminea vi occisis.*

κτεῖναι ξύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς·
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς,
τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

ΙΩ. ἐλελελελεῦ,
ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσ', οἴστρου δ' ἄρδις
χρίει μ' ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει·
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟ. ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς ἦν, στροφή.
ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε, καὶ
γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν, ὡς τὸ κη-

896. In hac exclamatione mire fluctuant codd. inter quatuor, quinque, sex, et etiam septem syllabas. De gravissimis his minutiis quis dijudicabit?

899. Vel *sine igne*, vel *ardentissimus*. Hanc interpretationem amplector.

δεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ·
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε, μήποτέ μ', ὦ ἀντιστρ.
μοῖραι * * * * λεχέων Διὸς εὐ-
νάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν· μηδὲ πλασ-
θείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ·
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς *μέγα δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.
ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἐπῳδός.
ἄφοβος, οὐ δέδια·
μηδὲ κρεισσόνων θεῶν
ἔρως, ἄφυκτον ὄμμα, προσδέρκοιτό με.
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΠΡ. ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος

914. Aut aliquid deest, aut aliquid in stropha redundat. In talibus certe tutius est lacunæ signa relinquere.

918. Vulg. γάμῳ, metro et sensu repugnantibus. Ald. autem με γάμῳ, unde Schutz. conjecit μέγα, quod certe a vero non longe abest.

919. Si πόνων, quod a Turn. abest, et quod alii corruptum, alii ejiciendum putant, recte se habet, nihil aliud significare potest ἀλατείαις πόνων, quam *laboriosis erroribus*.

924. *Bellum non debellandum, et quod inelectabilia gignit.*

θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς·
ἐγὼ τάδ' οἶδα, χῷ τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν
θαρσῶν καθήσθω, τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πυρπνοῦν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
ΧΟ. σὺ θὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
ΠΡ. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι, λέγω.
ΧΟ. καὶ προσδοκᾷν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;
ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
ΧΟ. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;

938. Vulgatam audacter restitui propter codd. Alii, ἐν omisso, legunt χερσὶ vel χειρὶ, quarum hanc unus, illam tres MSS. præbent: iisdem retinetur πυρπνόον, inter quam et πυρπνοῦν MSS. fluctuant. Potuit facillime χεροῖν in χερσὶν mutari, deinde in χερσὶ, χερὶ, χειρί· deinde etiam facillime, quæ est librariorum inscitia, quæ editorum licentia, ἐν omitti. Forsan memoriter citaverat Pors. ad Hec. 1117.

ΧΟ. ἀλλ' ἆθλον ἂν σοί τοῦδέ γ' ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. ὅδ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκητά μοι.
ΧΟ. οἱ προσκυνοῦντες τὴν 'Αδράστειαν σοφοί.
ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί·
ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τὶ καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.

ΕΡΜΗΣ.

σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις
πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾷν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ', ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε, καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;

πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ·
κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.
ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
ΕΡ. ἦ κἀμὲ γάρ τι ξυμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;
ΠΡ. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι, παθόντες εὖ, κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
ΕΡ. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.
ΠΡ. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ΕΡ. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
ΠΡ. ᾤμοι. ΕΡ. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
ΕΡ. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἄν, ὄνθ' ὑπηρέτην.
ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.
ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
ΠΡ. οὐ γάρ συ παῖς τε, κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ

προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν *αἰθαλοῦσσα φλὸξ,
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

ΕΡ. ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.

ΠΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΕΡ. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.

ΠΡ. ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ, Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς, θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει λιταῖς
ἐμαῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος, βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι·
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.

1013. Omnes codd. αἰθαλοῦσα uno σ. Correxit Canter. confirmavit Valcken. ad Phœn. 524.

1029-30. Recepit Pors. et post eum Blomf. lectionem Robortellianam, μαλθάσσει κέαρ λιταῖς· quæ vellem in MStis esset reperta.—Imo Rob. etiam retinet ἐμαῖς redundantem.

1034. *Æque ac nihil valet.*

σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων, δαφοινὸς αἰετὸς, λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡ. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώϋξεν· πάσχειν δὲ κακῶς

ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
ξυγχώσειεν, τῶν τ' οὐρανίων
ἄστρων διόδους· ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
τοὐμὸν, ἀνάγκης στεῤῥαῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
εἰ δ' εὖ τάδ' *ἔχει, τί χαλᾷ μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ',
ὅτι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.

1078. Vulg. εἰ δ' εὐτυχῇ· multi autem codd. εἰ δὲ τάδ' εὐτυχῇ· ad quam lectionem proxime accedit quod e Butleri conjectura dedi; quæ sane non omnino placet, sed minore discrimine meliorem sensum præbet quam aliorum tentamina. *Sin hæc bene se habeant,* h. e. *si his contentus sit, cur ab insania quidquam remittet? Quid vetat quo minus insaniæ indulgeat? Vos autem—*

πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον·
κοὐκ ἔστι νόσος,
τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.
ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ', ἅτ' ἐγὼ προλέγω·
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
ὑμᾶς αὐτάς· εἰδυῖαι γὰρ,
κοὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως,
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
ΠΡ. καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ
χθὼν σεσάλευται·
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἱλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω;

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Οιδιπους, μαθὼν ὡς ἀθέσμως συνῆν τῇ μητρὶ, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, θέλοντες λήθῃ παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίασμα, ἐγκατακλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ, τοῦτο μὴ φέρων, ἀρᾶται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς φόβον πεπτωκότες ἐνταῦθα, μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ θεοὶ, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασίλειαν παρὰ μέρος, ἑκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἦρξεν, ἅτε καὶ πρεσβύτερος ὢν Πολυνείκους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς νεώτερον λέγει· Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος δὲ τοῦ συγκειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνείκης ἐλθὼν ἀπῄτει τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἐτεοκλέους, οὐ βουλομένου ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐγκρατῶς ἐχομένου ταύτης. ὅθεν καὶ Πολυνείκης ἐκεῖθεν ἀπάρας, εἰς Ἄργος ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀδράστου θυγατέρα γήμας, πείθει τοῦτον συνάρασθαί οἱ πρὸς τὴν τῆς ἀρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ συχνὴν στρατιὰν, ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων. ἦρχον δὲ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς μετὰ Πολυνείκους ἑπτὰ στρατηγοὶ, ἕβδομος γὰρ οὗτος ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἑπτὰ πύλας τῶν Θηβῶν ἕκαστος ἐπαγάγοι λόχον πολιορκοῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοὶ ὑπὸ Θηβαίων ἀνῃρέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνείκης δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς μονομαχήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀναιροῦσιν ἀλλήλους. σημείωσαι δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἕνα τῶν ἕπτα τὸν Ἄδραστον λέγει· Αἰσχύλος δὲ ἕτερον τῶν ἑπτὰ Ἐτέοκλον, ἀντὶ Ἀδράστου προσθείς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΑΔΜΟΥ πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν,
ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπὲς,
πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναι ποτὲ,
τέκνοις τε, γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ.
ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ', ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτὴρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
οὗτος, τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων,
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα
νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες, εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾷν ὁδῷ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες φέριστε, Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων·
αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος,

34. Alii conjunctim, *εὐθαρσεῖτε*. Sed alia est ratio verborum *εὐτυχέω, εὐσθενέω, εὐσεβέω*, siquidem a forma simplicium in compositione detortorum, quod in *θαρσέω* non fit. Ut igitur qui dixerunt *εὐσεβεῖν*, dixerunt etiam *εὖ σέβειν*, non *εὐσέβειν*, ita credo dixerunt *εὖ θαρσεῖν*, non *εὐθαρσεῖν*. Cf. etiam *εὖ πράσσειν*, et similia.

καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρην, Ἐνυὼ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὡρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες, λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
μνημεῖα θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα·
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς, ἀνδρείᾳ φλέγων,
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται·
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ', ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεος· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
καὶ τῶνδε καιρὸν, ὅστις ὤκιστος, λάβε·
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοὶ,

62. Vid. Pors. ad Med. 523. Sed potuit Æschylus Ionicam formam retinere, etiamsi Euripides Atticam mallet. In Pers. 410. omnes in νηΐ consentiunt.

Ἀρά τ', Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν.
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·
ῥεῖ πολὺς ὧδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄναυδος, σαφής, ἔτυμος ἄγγελος.
ἐλεδέμνας, πεδιοπλόκτυπος ὠσὶ
χρίμπτεται βοὰ, ποτᾶται, βρέμει δ'
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.
ἰὼ, ἰὼ, ἰώ·
ἰὼ θεοὶ θεαί τ', ὀρόμενον κακὸν
ἀλεύσατε· βοᾳ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων.
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν; πότερα δῆτ' ἐγὼ

83. Si sana ἐλεδέμνας, de quo jure dubitari possit, significabit, *occupans lectos*, h. e. *ipsos thalamos terrore implens*. Sed correxit Herm. ἐλέδεμας.

88. Hiatum reliqui, cui medebatur Blomf. inserendo δ' post βοᾳ. Cf. 163.

ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;
ἰὼ μάκαρες εὔεδροι.
ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ-
λομεν ἀγαστόνοι;
ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ', ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καί στεφέων
πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν;
κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις, προδώσεις, παλαίχθων
Ἄρης, τὰν τεὰν γᾶν;
ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,
ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.
θεοὶ πολισσοῦχοι χθονὸς, ἴτ' ἴτε πάντες,
ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον
δουλοσύνας ὕπερ.
κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχμολόφων ἀνδρῶν
καχλάζει, πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς,
πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων·
διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων
κινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγήνορες, πρέποντες στρατοῦ
δορυσσόοις σαγαῖς, πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.
σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὅ θ' ἵππιος

ποντομέδων ἄναξ ἰχθυβόλῳ
μαχανᾷ, Ποσειδῶν,
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ', Ἄρης, φεῦ, φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον,
κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σὺ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῷ δαΐῳ, στόνων ἀΰτᾶς·
σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα,
τόξον εὖ πυκάζου,
Ἄρτεμι φίλα.
ἓ, ἓ, ἓ, ἕ. στροφὴ ά.
*ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω·
ὦ πότνι' Ἥρα·
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι·
Ἄρτεμι φίλα. ἓ, ἓ, ἓ, ἕ.
*δοριτίνακτος αἰθὴρ ἐπι-

132. Λύκειος, epitheton Apollinis vel a λυκὴ, *diluculum*, vel a λύκος, *lupus*, ut Soph. Elec. 6. τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγόρα Λύκειος. Posterior sensus hic innuitur. *Ut quondam lupo, ita nunc sis terribilis hostili exercitui.*

137. Sequentia in antistrophica redegit Burneius, ingeniose quidem, in quibus tamen quædam paullo violentius mutantem et omittentem sequi eum non ausus sum. Aliter igitur versus distribui, non ita sane ut antithetici omnino inter se quadrent, sed ut cum minimo discrimine quendam ordinem exhibeant. — Ὄτοβον pro ὄττοβον cum Blomf. scripsi, metro tamen non necessario postulante. Vid. inf. 191.

142. Pro δορυτίνακτος rescripsi δοριτίνακτος, e certissima Blom-

μαίνεται· τί πόλις ἄμμι πάσ-
χει; τί γενήσεται;
ποῖ δ᾽ ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;
ἒ, ἒ, ἒ, ἔ. ἀντ. ά.
ἀκροβόλων δ᾽ ἐπαλξέων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ᾽ Ἄπολλον·
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
καὶ Διόθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος·
ἐν μάχαισί τε μάκαιρ᾽ ἄνασσ᾽
Ὄγκα πρὸ πόλεως,
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου.

ἰὼ παναλκεῖς θεοὶ, στροφὴ β΄.
ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ᾽
ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς.
ἰὼ φίλοι δαίμονες, ἀντιστρ. β΄.
λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,

fieldii regula ad Agam. 115. prolata: hujusmodi enim composita, quæ vel vim vel formam habent passivam, e δορὶ conflantur.

147. Locus obscurior. Mihi non persuasit Blomf. ἀκροβόλων cum ἐπαλξέων non esse jungendum. Recte, ut videtur, Heath. *propugnacula, quorum summa lapidibus petuntur.* Idem confert v. 287. ἀμφιβόλοισιν πολίταις. Sed vel sic displicet ellipsis præpositionis ἐπὶ v. κατὰ ante ἐπαλξέων.

150. Strophico 141. non respondet. Ceterum hic cum præcedente et sequente versus parenthetice sumendus: *Strepitus est ad portas, et Jove arbitro justus exitus armis decernendus.*

δείξαθ' ὡς *φιλοπόλεις,
μέλεσθέ δ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤ. ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ,
ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει·
κρατοῦσα μὲν γὰρ, οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις, τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι, διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτα τἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ, γυνή τε, χὤτι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,

164. Vulg. φιλοπόλιες. Atticam contractionem admiserunt Seidl. Blomf. Ionicam φιλοπόλις Well.

166. Male respondet strophico, 159. sed ibi forsan syllaba deest.

173. Res pro persona. *Sapientibus abominandæ.* Ita θράσος, v. 176.

185. βουλεύσεται passivo sensu, ut Orest. 434. ψῆφος οἴσεται, quem locum apte confert Abresch.

τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού- στρ. ά.
σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον,
ὅτε γε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
ἱππικῶν τ' *ἀγρύπνων
πηδαλίων *διαστόμια
πυριγενετᾶν χαλινῶν.

ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ εἰς πρῴραν φυγὼν
πρύμνηθεν εὗρε μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ- ἀντ. ά.
χαῖα βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις·
δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ
πρὸς μακάρων λιτὰς, πόλεως
ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ΕΤ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.

ΧΟ. οὐκ οὖν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν; ΕΤ. ἀλλ' οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟ. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν στρ. β'.
ἅδε πανάγυρις, μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
ἀστυδρομουμέναν πόλιν, καὶ στράτευμ'

193-4. ἀγρύπνων correxit Seidl. διαστόμια Schutz. pro vulg. αὔπνων et διὰ στόμα. Illam requirit metrum, hanc fere sensus. Apud Polluc. memorantur ὑποστόμια.

196. Vid. ad Suppl. 301.—*Num gubernator e puppi*, ubi gubernacula potius regere debebat, *in proram confugit*, Deorum sc. simulacra ibi veneraturus? Ita fere Schutz.

200. Vulg. πίσυνος θεοῖς. Seidl. et Herm. metri causa leviter transponentes et mutantes secutus sum.

ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.
ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα, βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γυνὴ, σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.
ΧΟ. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα· ἀντ. β'.
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον
ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὕπερθ' ὀμμάτων
κρημναμέναν νεφελᾶν, ὀρθοῖ.
ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾷν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.
ΧΟ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεσθ' * ἀδάματον, στρ. γ'.
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τί τάδε νέμεσις στυγεῖ;
ΕΤ. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾷν γένος·
ἀλλ', ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
ἔκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
ΧΟ. ποταίνιον κλύουσα πάταγον, ἄμμιγα ἀντ. γ'.
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.
ΕΤ. μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους

214. Omnium codd. lectionem, γυνὴ, ut sanissimam reliqui: utrum vero pro vocativo accipienda sit, quod aliis certum videtur, mihi magis dubium est. Durum videtur γυνὴ, ad Chorum relatum. *Et mater et uxor,* h. e. instar omnium *ad prosperam fortunam* conciliandam.

222. Vulg. ἀδάμαστον. Pauwii correctionem receperunt Blomf. Well.

228. Vulg. ἅμα, Pors. autem † ἅμα. E duobus MStis ἄμμιγα cum Herm. recepi, et in strophico vulgatam νεμόμεσθ' retinui, ut similes dochmiaci evaderent.

231. νῦν Well. νυν Blomf. Negat hic particulæ μὴ subjici νυν nisi encliticum; ille, νυν encliticum produci. Utramque regulam incertam puto, hanc autem minus:

πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε·
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόβῳ βροτῶν.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
ΕΤ. μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
ΧΟ. στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
ΕΤ. οὐκ οὖν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι;
ΧΟ. δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
ΕΤ. οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.
ΧΟ. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.
ΕΤ. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;
ΧΟ. θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.
ΕΤ. αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ, καὶ σὲ, καὶ πόλιν.
ΧΟ. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.
ΕΤ. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.
ΧΟ. μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῷ πόλις.
ΕΤ. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;
ΧΟ. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ΕΤ. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
ΧΟ. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ΕΤ. σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
ΧΟ. σιγῶ· ξὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς.
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,

hic tamen et inf. v. 235. νυν propter sensum recepi.

239. Recte adhibetur μηδὲν, cum ἐρεῖς vim habet imperativam. Cf. Med. 818.

Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα,
λάφυρα *δῄων δουρίπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δέ *γ' ἄνδρας ἓξ, ἐμοὶ ξὺν ἑβδόμῳ,
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολὼν,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους
λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΧΟ. μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ· στρ. ά.
γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι
ζωπυροῦσι τάρβος,
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών·
*δράκοντας ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικεν, λέχεων
δυσευνάτορας,

262. *Neque dico seorsum ab Ismeno,* h. e. *Ismeno omisso.*

267. δῄων pro δαΐων rescripsit Blomf.

271. Vulg. δ' ἐπ' ἄνδρας, contra sensum. Emendavit Blomf.

277. καρδίας disyllabum.

280. δράκοντας Burneii emendatio est pro δράκοντα δ'.

πάντροφος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
πανδημὶ, *πανομιλὶ
στείχουσιν. τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολίταις
χερμάδ' ὀκριόεσσαν.
παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον ἀντιστρ. ά.
τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
τὰν βαθύχθον' αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
τραφέστατον πωμάτων,
ὅσων ἵησι Ποσειδᾶν
ὁ γαιάοχος,
Τηθύος τε παῖδες;
πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι
θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν
ἐμβαλόντες, ἄροισθε

283. *πάντροφος* bene interpr. Schwenk. *magna cura suos alens.*

285. Ita rescripsit Blomf. pro -μεὶ, -λεί. Et in illo quidem Ald. et Rob. consentientes habet.

286. Act. Apostol. xii. 18. τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

290. Vulg. Διογενεῖς ὦ. Sed cum ὦ MSti satis multi omittunt, neque Well. statuentem versum esse dactylicum trimetrum satis intelligo, ego quoque cum Blomf. omisi.

κῦδος τοῖσδε πολίταις·
καὶ πόλεως ῥυτῆρες
εὔεδροί τε στάθητ'
ὀξυγόοις λιταῖσιν.

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν   στροφὴ β΄.
ἄϊδι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν
δουλείαν, ψαφαρᾷ σποδῷ
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμως·
τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
ἒ, ἒ, ἒ, νέας τε καὶ παλαιὰς
ἱππηδὸν πλοκάμων,
περιῤῥηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις,
λαΐδος ὀλλυμένας
μιξοθρόου· βαρείας
τοι τύχας προταρβῶ.

κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὠμοδρόπων   ἀντ. β΄.
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γὰρ, εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
ἒ, ἒ, ἒ, δυστυχῆ τε πράσσει.

306. Vulg. κῦδος· τοῖς δέ. Optime distinxit Blomf. aptissime etiam contulit Il. Δ. 95. πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο. Angl. *At the hands of.*

316. Monosyllabum esse νέας recte monent Blomf. et Well.

328. Ita Rob. Vulg. πόλις contra metrum, cui succurrebat Brunck. inserendo ἄν. Sed ἄν, quod ad constructionem necessarium puto, tamen supprimi posse crediderim.

ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει,
φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ
λαοδάμας, μιαίνων
εὐσέβειαν, Ἄρης.

κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, στροφὴ γ΄.
ποτὶ [πόλιν] δ' ὁρκάνα πυργῶτις.
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται·
βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων
ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται·
ἁρπαγαὶ δὲ,
διαδρομᾶν ὁμαίμονες.
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον,
οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.
τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς ἀντιστρ. γ΄.
χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει,
κυρήσας πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος

337. Vulgata metrum turbat. Ex Hermanni sententia πόλιν uncinis inclusi, ut ex ἄστυ male repetitum.

351. Well. sequor, κυρήσας cum sequentibus jungentem, optime quidem ad sensum, modo δὲ abesset; metro tamen labanti vix succurrit ὑπὸ, quod in strophico e Rob. admisit.

γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
ἐν ῥοθίοις φορεῖται·
δμωΐδες δὲ
καινοπήμονες νέαι
τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς
δυσμενοῦς ὑπερτέρου.
ἐλπίς ἐστι
νύκτερον τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

ΗΜΙΧ. ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.
ΗΜΙΧ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς, Οἰδίπου τόκος,
εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐ *καταργίζει πόδα.
ΑΓ. λέγοιμ' ἂν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι
βρέμει· πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾷν
ὁ μάντις, οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων, βοᾷ·

358. Si sana lectio, quod vel propter metrum admodum dubium est, insolita constructio est τλήμονες pro τλᾶσαι, ut in Suppl. 588. οὔριος.

368. Vulg. εἶσ', quod præsenti significatione vix ferri potest. Ita etiam ἀρτίκολλον cum λόγου conjunctum durius est. Porsoni emendatio est εἰς, et constructio est, εἰς ἀρτίκολλον ὥστε μαθεῖν, *opportune adest ut audiat.* Cf. Eurip. Hec. 660.

369. Vulg. οὐκ ἀπαρτίζει. Blomf. e cod. uno, οὐ καταρτίζει, quod correxit Herm. *Non otiosum præbet.*

θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφὸν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' ἀΰτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς,
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις· μάχης δ' ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων, μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν,
κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;
ET. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην, ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ ἀνοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε

388-9. Offendunt in μένει—μένων more Æschyleo repetitis. Wellauero μένει dativus esse videtur vocis μένος· Brunck. autem pro μένων audacissime intulit κλύων, quod est Æschylum ad delicatas nostras aures refingere. *Tydeus manet non minus impatiens quam equus, qui tubæ sonitum æstuat expectans.*

397. Vulgatam dubitanter reliqui. Blomf. ἐννοίᾳ. Semel tantum, in Androm. 521. ἀνοία sine controversia ultimam producit. In Philoct. 129. ἄγνοια ante πρ. potest positione produci; potest etiam ἀγνοίᾳ legi.

γένοιτ᾽ ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ᾽ ἐπώνυμον,
καὐτὸς καθ᾽ αὑτοῦ τήνδ᾽ ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τόνδ᾽ ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ᾽ εὐγενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ᾽ ὑπέρφρονας λόγους·
αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ᾽ εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ᾽ ἀνεῖται, κάρτα δ᾽ ἔστ᾽ ἐγχώριος,
Μελάνιππος· ἔργον δ᾽ ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
δίκη δ᾽ ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟ. τὸν ἁμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν στρ. ά.
θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ᾽ αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
Καπανεὺς δ᾽ ἐπ᾽ Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ᾽ ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων· ὁ κόμπος δ᾽ οὐ κατ᾽ ἄνθρωπον φρονεῖ,
πύργοις δ᾽ ἀπειλεῖ δείν᾽, ἃ μὴ κράνοι τύχη·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν,
καὶ μὴ θέλοντος, φησὶν, οὐδὲ τὴν Διὸς
ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχεθεῖν.
τὰς δ᾽ ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσείκασεν.
ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,

φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν, ΠΡΗΣΩ ΠΟΛΙΝ.
τοιῷδε φωτὶ πέμπε . . τίς ξυστήσεται;
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾷν παρεσκευασμένος,
θεοὺς ἀτίζων· κἀπογυμνάζων στόμα
χαρᾷ ματαίᾳ, θνητὸς ὢν, ἐς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξεικασμένον
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟ. ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται, ἀντ. ά.
κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
ἑδωλίων * ὑπερκόπῳ
δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΑΓ. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος

450. Vulg. ὑπερκόμπῳ contra metrum. Correxit Brunck.

ἐξ ὑπτίου 'πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾷ δὲ χ' οὗτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤ. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
καὶ δὴ πέπεμπτ', οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεὺς, Κρέοντος σπέρμα, τοῦ σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονὶ,
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΧΟ. ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχεῖν, στρ. β'.
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.

462. στείχει, non *admovet;* accusativi enim, quoties talia verba sequuntur, sensu cognato efferuntur, quasi subaudita præpositione, ut in *ire viam.* Est igitur, *progreditur per*—Anglice, *treads the steps.* Sic Agam. 81. Cf. Pors. ad Orest. 1427.

468. κόμπον, *argumentum jactabundum in clypeo manu gesto.*

ὡς δ᾽ ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένᾳ φρενὶ, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
*μέγ᾽ Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
ἅλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ᾽ οὐ τὶς εὐτελὴς ἄρ᾽ ἦν,
ὅστις τόδ᾽ ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν᾽ ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
ὀφέων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ᾽ ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ᾽ Ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, Θυιὰς ὣς, φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλὰς, ἥτ᾽ ἀγχίπτολις,
πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ᾽ ὕβριν,
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δὲ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
ἀνὴρ κατ᾽ ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη, θέλων
ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης·
οὔτ εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὔθ᾽ ὅπλων σχέσιν
μωμητός· Ἑρμῆς δ᾽ εὐλόγως ξυνήγαγεν·
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ, τῷ ξυστήσεται.

483. *μέγ᾽*, quod vulgo deest, e conjectura Pors. et Blomf. recipiendum videtur.

496. Cf. *ἅτε*, v. 128.

ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων·
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντηρέτας,
εἰ Ζεύς τε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ,
Ὑπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς, ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ΧΟ. πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἀντ. β'.
ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσιν,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓ. οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα *Βοῤῥαίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος.
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
Διός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.

516. δὴ, quod vulgo abest, servavit Rob.

522. Plurimi codd. Βοῤῥέαις, ε et αι, ut sæpissime fit, confusis.

ὁ δ' ὠμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφοις, ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας·
φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα, Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
† Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.

ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν, ὧν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι·
ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν, ἀλδαίνειν κακά·
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.

538. φέρει, sc. Sphinx *ferebat.*

542. Metro succurrebat Blomf. inserendo παῖς ante Παρθενοπαῖος.

555. Illa *extra manens de eo queretur qui introrsum ferre conatur.*

θεῶν θελόντων ἂν δ' ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΧΟ. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, στρ. γ'.
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων * κλύουσαν
ἀνοσίων ἀνδρῶν.
εἴθε γὰρ θεοὶ
τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

ΑΓ. ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον,
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος,
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὖθις πρὸς † μόρον ἀδελφεὸν,
ἐξυπτιάζων ὄνομα, Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς,

557. Vulg. δ' ἂν, contra metrum. Transpositionem, quam suggessit Well. recipere non est ausus, ipse audacior admisi.

560. Vulg. κλύων, in quo laborat tum metrum tum syntaxis. Unus autem codex exhibet κλύουσ', unde bene conjecit Herm. κλυούσᾳ, melius etiam Well. κλύουσαν, conferens simillimam constructionem Choeph. 403. Facillime autem excidere potuit αν ante ἀνοσίων. De antistrophico vide suo loco.

572. Aldinum πρὸς μόρον, manifesto corruptum, alii aliter corrigunt: sed nihil certi; conjecturas proferre vix operæ pretium foret.

576. Constructio καὶ—τε pro τε—καὶ, Blomfieldio vix Græce dici videtur; Wellauero autem nihil habere reprehensionis. Ille igitur e solo Rob. θεῖον pro τοῖον recepit. Sed cf. Plato. in Critia, § 8. sub fin. οὗ δὴ καὶ πᾶσα ἡ νῆσος τό τε πέλαγος.

καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
πατρίς τε γαῖα, σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα, πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον, ηὔδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ·
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤ. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
ὄλωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει·
ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὤν,
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,

580. Per μητρὸς πηγὴν intellige illum caritatis et officii sensum, quem suo quisque pectore erga *matrem*, i. e. patriam innatum gerit, et quem nulla *justitia extinguere* potest.

ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ 'δάμη.
οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνὴρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν, φρενῶν βίᾳ
τείνουσι πομπὴν, τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος, συγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει,
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟ. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς — ἀντ. γ'.
ἡμετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες † γᾶς πρὸς
ἐπιμόλους· πύργων δ'
ἔκτοθεν βαλὼν
Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.

609. *μακρὰν πόλιν, distantem urbem.* Glossa: *ἤγουν εἰς τὸν Αἵδην.* Confert Blomf. *μακρὰν ἀποικίαν,* Prom. 833.

624. Codd. aliqui *πρὸς* omittunt. Metro satisfaceret emendatio Hermanni, *ἐς γᾶς.*

ΑΓ. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ,
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας·
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τώς σ' ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ, Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος,
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον·
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει, ΚΑΤΑΞΩ Δ' ΑΝΔΡΑ ΤΟΝΔΕ, ΚΑΙ ΠΟΛΙΝ
ΕΞΕΙ, ΠΑΤΡΩΙΩΝ ΔΩΜΑΤΩΝ Τ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΣ.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα·
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
ΕΤ. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος·
ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

634. Vid. Elmsl. ad Med. 313. Deinde, si sana ἀνδρηλάτην, junge *ἀτιμαστῆρά σε ἀνδρηλάτην, te qui eum injuriose in exilium abegisti.* Sed cum Blomf. suspicor ἀνδρηλάτῃ, cum unus codex exhibet ἀνδρηλάθῃ, et sæpissime permutantur ν et ι.

644. *Et reducam.* Quasi esset, *Dicit se Justitiam esse, et reducturam.*

ἀλλ᾽ οὔτε κλαίειν οὔτ᾽ ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
τάχ᾽ εἰσόμεσθα τἀπίσημ᾽ ὅπῃ τελεῖ·
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα,
ἐπ᾽ ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ᾽ ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ᾽ ἂν τόδ᾽ ἦν·
ἀλλ᾽ οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ᾽ ἐν τροφαῖσιν, οὔτ᾽ ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ᾽ ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο·
οὔτ᾽ ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
ἦ δῆτ᾽ ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ᾽ ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ᾽ ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΧΟ. μὴ, φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
ὀργὴν ὅμοιος τῷ κάκιστ᾽ αὐδωμένῳ·
ἀλλ᾽ ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον·
ἀνδροῖν δ᾽ ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ᾽ αὐτόκτονος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

677. *Eorum enim sanguis est expiabilis; fratrum vero non item.*

ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
κακῶν δὲ καἰσχρῶν οὔ τιν' εὔκλειαν ἐρεῖς.

ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μήτι σε θυμοπλη- στρ. δ'.
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεὸς,
ἴτω κατ' οὖρον, κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν,
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟ. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- ἀντ. δ'.
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς †τέλει' ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή- στρ. έ.
σει, βίον εὖ κυρήσας· μελαναιγὶς δ' οὐκ
εἶσι δόμων Ἐρινὺς, οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν

681. *In mortuis enim,* h. e. si mortui fuerint homines, *solum* hoc *lucrum fit.* Quæ aliter et pejus quidem intellexit Well.

683. Vox Ionica *μέμονα* apud Homer. et Herod. sæpissime occurrit (Il. XIV. 88, Herod. VI. 84. *μετὰ ταῦτα μεμονέναι μιν τίσασθαι*), ubi mira fingunt, qui a *μένω* formatam volunt. A *μάω* effluxit perfect. med. *μέμαα* et *μέμονα,* ut *γέγαα, γέγονα.* Hinc intelligere possumus Soph. Phil. 513. Trach. 934.

692. Vox suspecta *τέλει'* propter elisionem vix ferendam. Recepit igitur Blomf. e Turn. *τελεῖν.*

694. *Monens lucrum prius fore morte posteriore;* sc. prius me victurum esse, deinde moriturum. Ita fere Well. quod verum puto.

697. Vulg. *δόμον.* Sed *δόμων,* quod præbet cod. unus, et quod requirit metrum, ad sensum quoque melius est; timebat enim Eteocles, ne *domus furia* (*πατρὸς ἀρὰ*) non in domum sed in seipsum grassaretur. Deinde retinui *οὔτ' ἂν,* ut sensui aptissimum, quamvis metrum fortasse postulet ut vel *ἂν* vel *ἐκ* ejiciatur.

θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;
ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων ἀντ. έ.
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μετάλ-
λακτος ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ΕΤ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.
ΧΟ. πείθου γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ΕΤ. λέγοιτ' ἂν ὧν ἀνή τις· οὐ δὲ χρὴ μακράν.
ΧΟ. μὴ ἔλθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.
ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
ΕΤ. θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΧΟ. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον στρ. ά.
θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναληθῆ κακόμαντιν,
πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα·
παιδολέτωρ ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

701. De hiatu vid. ad Suppl. 301.

702. Vid. ad Suppl. 624.

710. *Quæ fieri possunt.* Hesychius: ἀνὴ, ἄνυσις καὶ πρᾶξις.

ξενὸς δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ ἀντ. ά.
Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,
χθόνα ναίειν διαπήλας,
ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνωσιν, στρ. β΄.
αὐτοδάϊκτοι θάνωσι,
καὶ χθονία κόνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι;
τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ
πόνοι δόμων νέοι παλαι-
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.
παλαιγενῆ γὰρ λέγω παρ- ἀντ. β΄.
αιβασίαν ὠκύποινον·
αἰῶνα δ᾽ ἐς τρίτον μένει·
᾽Απόλλωνος εὖτε Λάϊος
βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις, θνάσκοντα γέν-
νας ἄτερ σώζειν πόλιν·

κρατηθεὶς δ᾽ ἐκ φίλων ἀβουλίαις στρ. γ΄.
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,

747. Copula δὲ omnino retinenda est: sententiam enim jam a v. 742. inchoatam, nondum vero absolutam, de novo repetit poeta. Propter sensum igitur suspensum post v. 746. plenius quam Blomf. levius quam Well. distinxi.

πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε μὴ πρὸς ἁγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα. παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.

κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει, ἀντ. γ΄.
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμ-
ναν πόλεως καχλάζει·
μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
τείνει πύργος ἐν εὔρει.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῇ.

τέλειαι γὰρ παλαίφατοι στρ. δ΄.
ἀραὶ, βαρεῖαι καταλλαγαὶ,
τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.
πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύ- ἀντ. δ΄.
μασαν θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
πόλεως, *πουλύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,

756. Cum dicere deberet, ἄγει τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δὲ ἀειρόμενον, constructionem de industria variavit scribendo ἀείρει pro ἄγει ἀειρόμενον.

759. *Brevi autem intervallo exitium arcens, turris se extendit in latitudinem,* et sola sua latitudine mortem a nobis amovet. Confert Blomf. Juven. XII. 57.

765. *Non simul exsurgunt et prætereunt;* sed mala inde enata diu manent.

771. πουλύβοτος Heathii emendatio metrica pro πολύβοτος.

σον τότ' Οἰδίπουν τίον,
ἀναρπάξανδρον
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων στρ. έ.
ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένᾳ κραδίᾳ
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
πατροφόνῳ χερὶ τῶν
κρεισσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη·

τέκνοις δ' ἀραίας ἀντ. έ.
ἐφῆκεν ἐπικότους τροφὰς,
αἶ, αἶ, πικρογλώσσους ἀρὰς,
καί σφε σιδαρονόμῳ
διὰ * χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

ΑΓ. θαρσεῖτε, παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν·
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα·
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε, καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις

781. Vulg. δ' ἀπ' ὀμμάτων. Cum autem unus codex ἀπ', tres δ' omittunt, hos cum Blomf. propter metrum sequor.

783. "Œdipus, qui educationem victumque debebat filiis suis, dedit quidem, sed ἀραίας ἐπικότους τροφὰς, quæ deinde explicantur apposito πικρογλώσσους ἀράς." Well.

786. Vulgatam διαχειρίᾳ optime emendavit Pors.

793. ἄντλον, *aqua marina*. Vid. egregiam Hemsterhusii adnotationem in Lucian. Tom. I. p. 108.

ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασι·
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτης
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;
ΑΓ. ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων—
ΧΟ. τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
ΑΓ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος.
ΧΟ. οἳ 'γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ΑΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.
ΧΟ. ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.
ΑΓ. οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.
ΧΟ. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα;
ΑΓ. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
ΧΟ. τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
δισσὼ στρατηγώ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
ΑΓ. πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟ. ὦ μεγάλε Ζεῦ, καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους

801. Versum qui vulgo præcedit, πόλις σέσωσται, βασιλέες δ' ὁμόσποροι, e v. 816. conflatum, uncinis incluserunt Schutz. Pors. Well. ejecit Blomf.

807. ἄγαν, *nimis certo;* sive malis, *nimium fraternis*. Conf. inf. v. 931.

τούσδε ῥύεσθε·
πότερον χαίρω, κἀπολολύξω
πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι * τύχῃ,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
οἳ δῆτ' ὀρθῶς, κατ' ἐπωνυμίαν,
καὶ πολυνεικεῖς,
ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.
ὦ μέλαινα καὶ τελεία στροφή.
γένεος Οἰδίπου τ' ἀρὰ,
κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.
ἔτευξα τύμβῳ μέλος
ὡς Θυιὰς, αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως
θανόντας· ἦ δύσορνις ἅ-
δε ξυναυλία δορός.
ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε ἀντιστρ.
πατρόθεν εὐκταία φάτις·
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν·
μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,
καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι, τόδ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.

822. In edd. et MStis deest τύχῃ, quod audacissime de meo supplevi; neque hiatus magis offendit quam in vulgata. Vulgata sensu caret; quis est enim ille ἀσινὴς σωτήρ? Certe non Eteocles. Pessime laborat etiam metrum; quamvis in alia fuisse sententia videtur Gaisf. ad Hephæst. p. 288. Jam codd. non pauci pro σωτῆρι exhibent σωτηρίᾳ, quæ glossam redolet verborum σωτῆρι τύχῃ. Cf. εὐπραξίας σωτῆρος, v. 213-4. et τύχη σωτὴρ, Agam. 647.

τάδ' αὐτόδηλα, προὖπτος ἀγγέλου λόγος. ἐπῳδός.
διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα τέλεια τάδε πάθη.
τί φῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι
πόνων, δόμων ἐφέστιοι;
ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον
ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὰν ἄστονον, μελάγκροκον ναύστολον θεωρίδα,
τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος
πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη, πρότερον φήμης,
τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
ἰαχεῖν, Ἀΐδα τ'
ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
ἰώ. δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ ἐκ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧ. ἰὼ, ἰὼ, στροφὴ ά.

849. Constructio est, ἐρέσσετε χεροῖν ἀμφὶ κρατὶ πίτυλον πόμπιμον γόων κατ' οὖρον, ὃς (πίτυλος) ἀμείβεται (*deducit*) τὰν θεωρίδα τὰν ἄστονον, κ. τ. λ. εἰς χέρσον πάνδοκον ἀφανῆ τε.

δύσφρονες, φίλων ἄπιστοι,
καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
πατρῴους δόμους ἑλόν-
τες μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.
ΗΜΙΧ. μέλεοι δῆθ', οἱ μελέους θανάτους
εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.
ΗΜΙΧ. ἰὼ, ἰὼ, ἀντιστρ. ά.
δωμάτων ἐρειψίτοιχοι,
καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, ἤδη διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ.
ΗΜΙΧ. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

ΗΜΙΧ. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι. στροφὴ β'.
ΗΜΙΧ. τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχνων τε πλευρωμάτων.
ΗΜΙΧ. αἳ αἳ δαιμόνιοι,
αἳ αἳ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
ΗΜΙΧ. διανταίαν λέγεις πλαγάν. ἀντ. β'.
ΗΜΙΧ. δόμοισι καὶ σώμασιν
πεπλαγμένους ἐννέπω.
ΗΜΙΧ. ἀναυδάτῳ μένει
ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς διχόφρονι πότμῳ.
ΧΟ. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος, ἐπῳδός.
στένουσι πύργοι, στένει πέδον
φίλανδρον· μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοις,

869. ἄπιστοι, *impersuasi.*
879. Vulgo sequuntur duo versus e glossa conficti, οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε. Omiserunt autem Schutz. Blomf.
890. ἀναύδῳ Burn. Blomf.

δι' ὧν αἰνομόροις, δι' ὧν νεῖκος ἔβα,
καὶ θανάτου τέλος·
ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρ-
διοι κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν·
διαλλακτῆρι δ'
οὐκ ἀμεμφία φίλοις,
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜΙΧ. *σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν·* *στροφὴ γ'.*
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι—
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρῴων λαχαί.
ΗΜΙΧ. *ἀχὼ μάλ' αὐτοὺς δόμων προπέμπει,*
δαϊκτὴρ γόος, αὐ-
τόστονος, αὐτοπήμων,
** δαϊόφρων, οὐ φιλογα-*
θὴς, ἐτύμως δακρυχέων
ἐκ φρενὸς, ἃ κλαιομένας
μου μινύθει,
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.
ΗΜΙΧ. *πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν,* *ἀντ. γ'.*
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων τε πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν δαΐ.
ΗΜΙΧ. *δυσδαίμων σφιν ἁ τεκοῦσα πρὸ πασῶν*

906. Vulg. *δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει.* Alii *ἐς*. Sed præpositionem, cujus sensum vix video, omittunt duo MSti, quorum cum altero verborum ordinem mutavi, ut antistrophico propius accederet, in quo cum Elmsleio ad Med. 393. suspicor ex unius codicis auctoritate omittendum *πρό*.

909. *δαϊόφρων* pro *δαΐφρων* recepi, emendante Blomf. et interpretante *luctifica*.

γυναικῶν, ὁπόσαι
τεκνογόνοι κέκληνται.
παῖδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὑ-
τᾷ θεμένα, τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ'
ὧδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλ-
λαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ΗΜΙΧ. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι, στροφὴ δ'.
διατομαῖς οὐ φίλαις, ἔριδι
μαινομένᾳ, νείκεος ἐν τελευτᾷ.
πέπαυται δ' ἔχθος· ἐν δὲ γαίᾳ
*ζοὰ *φονορύτῳ μέμικται·
κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
πικρὸς λυτὴρ
νεικέων ὁ πόντιος
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς,
θηκτὸς σίδαρος·
πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς
δατητὰς Ἄρης,
ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.
ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι ἀντ. δ'.
διοσδότων ἀχέων· ὑπὸ δὲ
σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόνοισί γε δόμους· τελευτᾷ δ'
αἵδ' ἐπηλάλαξαν
ἀραὶ τὸν ὀξ-

930. Ita pro ζωὰ φονορρύτῳ recte, ut videtur, Blomf.

938. Ut strophico respondeat, reponunt Burn. Blomf. πατρῴαν.

ὺν νόμον, τετραμμένου
παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
ἕστακε δ' Ἄτας
τρόπαιον ἐν πύλαις, ἐν αἷς
ἐθείνοντο, καὶ
δυοῖν κρατήσας ἔληξ' ὁ δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝ. παισθεὶς ἔπαισας. ΙΣ. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.
ΑΝ. δορὶ δ' ἔκανες. ΙΣ. δορὶ δ' ἔθανες.
ΑΝ. μελεόπονος. ΙΣ. μελεοπαθής.
ΑΝ. ἴτω γόος. ΙΣ. ἴτω δάκρυα.
ΑΝ. πρόκεισαι. ΙΣ. κατακτάς.
ΑΝ. ἠὲ, ἠὲ, μαίνεται γόοισι φρήν. στροφή.
ΙΣ. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
ΑΝ. ἰὼ, ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.
ΙΣ. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ΑΝ. πρὸς φίλου γ' ἔφθισω. ΙΣ. καὶ φίλον ἔκτανες.
ΑΝ. διπλᾶ λέγειν. ΙΣ. διπλᾶ δ' ὁρᾷν.
ΑΝ. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ΙΣ. πέλας αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ, μοῖρα
βαρυδότειρα, μογερὰ,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ,
μέλαινα τ' Ἐρινὺς,

964. In hoc et quibusdam aliis hujus scenæ versibus metra neque per se sana sunt, neque antitheticis respondent; quæ tamen qui corrigere velit, operam perdet. Post h. v. forsan inserendus ex antistr. ὀλοὰ λέγειν. ὀλοὰ δ' ὁρᾷν. In vers. præc. τάδε valet ἡμεῖς, ut in Pers. 1.

ἦ μεγασθενής τις εἶ.
ΑΝ. ἠὲ, ἠὲ, δυσθέατα πήματα. ἀντιστρ.
ΙΣ. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
ΑΝ. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.
ΙΣ. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
ΑΝ. ἀπώλεσε δῆτα. ΙΣ. καὶ τόνδ' ἐνόσφισεν.
ΑΝ. τάλαν γένος. ΙΣ. τάλανα παθόν.
ΑΝ. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.
ΙΣ. δίυγρα τριπάλτων πημάτων.
ΑΝ. ὀλοὰ λέγειν. ΙΣ. ὀλοὰ δ' ὁρᾷν.
ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ, μοῖρα
βαρυδότειρα, μογερὰ,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ,
μέλαινα τ' Ἐρινὺς,
ἦ μεγασθενής τις εἶ.
ΑΝ. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν. ἐπῳδός.
ΙΣ. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών.
ΑΝ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
ΙΣ. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.
ΑΝ. ὀλοὰ λέγειν. ΙΣ. ὀλοὰ δ' ὁρᾷν.
ΑΝ. ἰὼ, ἰὼ πόνος. ΙΣ. ἰὼ, ἰὼ κακά.
ΑΝ. δώμασι καὶ χθονὶ, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
ΙΣ. ἰὼ, ἰὼ, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.
ΑΝ. ἰὼ, ἰὼ, δυσπότμων κακῶν.
ΙΣ. ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχαγέτα.
ΑΝ. ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι.
ΙΣ. ἰὼ δαιμονῶντες ἄτᾳ.
ΑΝ. ἰὼ, ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
ΙΣ. ἰὼ, ὅπου τιμιώτατον.

ΑΝ. ἰὼ, ἰὼ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως.
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ', ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς,
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
εἴργων γὰρ ἐχθροὺς, θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει·
ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν, μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν, οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσὶν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ'· ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν, ᾕρει πόλιν.
οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως, τοὐπιτίμιον λαβεῖν·
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἢν μήτις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
ἐγώ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,

1004. Constructio eadem quæ in Hippol. 146. *ἀνίερος ἀθύτων πελάνων.* Cf. inf. 1011.

1022. *ἀναβαλεῖν κίνδυνον* pro *ἀναρρίψαι* satis tueri videtur Herod. v. 49. *μάχας ἀναβάλλεσθαι.*

θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
ψυχὴ, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί·
τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
καὐτὴ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ΑΝ. τράχυν'· ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.
ΚΗ. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς;
ΚΗ. οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ΑΝ. παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.
ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν·
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟ. φεῦ, φεῦ,
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα

γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ', ὁ τάλας, ἄγοος,
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πίθοιτο;
ΗΜΙΧ. δράτω * τε πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ συνθάψομεν
αἵδε προπομποί· καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ΗΜΙΧ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν,
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μὴ ἀνατραπῆναι,
μηδ' ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι ταμάλιστα.

1061. τε, quod vulgo abest, et quod tum metro tum sensui est necessarium, supplevit Canter. Cf. 422-3.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, ὡς ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ[1] σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ,[2] ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

1. Stanl. conjecit ὑπὸ σκηνῆς.
2. Vulg. εἰκοστῇ ὀγδόῃ. "Correxerunt VV. DD. ὀγδοηκοστῇ, quod facile mutari potuit in ὀγδόῃ εἰκοστῇ." Porson.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΘΕΟΥΣ μὲν αἰτῶ τῶνδ᾽ ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς, φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ᾽ ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ᾽ ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ᾽ ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ὅταν δ᾽ ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ᾽ ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ᾽ οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ, ὡς τὰ πρόσθ᾽, ἄριστα διαπονουμένου.

2. μῆκος, me judice, non sollicitandum: est autem accusativus absolutus.—Cf. Esai. xxi. 8-9.

6. Conferri jubet Blomf. Genes. i. 16. Dein κάτοιδα ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν idem est quod κάτοιδα ἀστέρων φθίσιν.

11. ἀνδρόβουλον, *virile*. Cf. γυναικοβούλους, Choeph. 615.

16. Vid. ad Theb. 747.

νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων,
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοὺ, ἰού.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι·
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ', ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου

33. "Summus jactus in ludo tesserario, in quo tribus tesseris ludebatur." Blomf.

41-2. Huic loco nulla alia inest obscuritas, quam quod par illud nobile fratrum primo conjunctim singulari effertur numero, deinde vero, utroque separatim nominato,

τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδῶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη,
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ', ἐκπατίοις
ἄλγεσι παίδων, ὕπατοι λεχέων
στροφοδινοῦνται,
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
ὕπατος δ' ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων,
ἢ Πὰν, ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν
τῶνδε μετοίκων, ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου,
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος, θήσων Δαναοῖσιν

ad pluralem transitur. Contraria huic difficultas invenitur in Zachariæ vi. 13. ubi idem Jesus sub duobus nominibus indicatur, tum rex tum sacerdos: καὶ βουλὴ εἰρηνικὴ ἔσται ἀναμέσον ἀμφοτέρων.

49. Hypallage pro ἐκπατίων. *Dolore ob pullos e nidis sublatos.* Cf. 148.

58. μέτοικοι, pulli nido depulsi, et alias sedes, ut *inquilini*, habentes. Ita sive post ὀξυβόαν, sive post μετοίκων interpungas, nihil interest.

Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων,
οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ,
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν, ἰσχὺν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀναίσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ·
τό θ' ὑπεργήρων, φυλλάδος ἤδη
κατακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δὲ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ, περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,

69-71. Locum difficillimum tentavi ad Orest. 12. Ante παραθέλξει subauditur τις. Quinam autem sint quorum mentes nullo modo demulceri possint, non constat. Mihi de Parcis accipiendum videtur, quæ in πεπρωμένον innuuntur, et quæ appellari possunt ἄπυροι ἱεραὶ, siquidem apud Hesych. ἱεραὶ est ἄρχουσαι. Contra Well. interpretatur, *ira ob desideratam sacrificiorum flammam.*

81. ἀρείων, sc. ὁ γέρων, quod e τὸ ὑπεργήρων intelligitur.

βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομηκὴς
λαμπὰς ἀνίσχει,
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν,
καὶ θέμις αἰνεῖν,
παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
ἣ νῦν, τότε μὲν κακόφρων τελέθει,
τότε δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
ἔλπις ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον,
τὴν θυμοβόρον φρένα *λύπην.

κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν στρ.
ἐκτελέων—ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει
πειθῶ μολπᾶν,
ἀλκὰν *ξύμφυτον, αἰὼν—

95. Per παρηγορίαις intellige unguenti *vim demulcentem*. Cf. πειθῶ, *vis suasoria*, 106.

99. Statuunt Herman. et Well. τε apud Æschylum idem valere quod εἶτα, allatis duobus e Choeph. locis, de quibus ibi videndum erit. Interim vulgatam reliqui, quam mutare audacius est: et cum λέξασα valet λέξον καὶ, eodem fere redit ac si scripsisset λέξον καὶ γενοῦ τε.

101. Vulgata φαίνουσα omnino sana, subaudito ἑαυτὴν, ut sup. 93. ἀνίσχει, *surgit*. Sed cum φαίνει ἑαυτὴν idem est quod φαίνεται, hæc constructio in ἀγανὰ servatur. Aptissime confert Well. Eur. Elect. 1231. Cf. etiam Fragm. Inc. XXXII. v. 4. et Theocr. Id. II. 11. Jam si σαίνουσα legas, quod volunt alii, fere postulabitur ἀγανᾰ, contra metrum.

103. λύπην emendavit Heath. pro λύπης. De constructione cf. συνίστορα, v. 1058.

105. Casauboni emendationem, ἐντελέων, ab omnibus fere receptam, non recepi, quia codd. in altero consentiunt, neque adeo certum est Æschylum non potuisse ἐκτελέων eodem sensu adhibere.

107. Facilem Blomfieldii correc-

ὅπως Ἀχαιῶν
δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονα ταγὰν,
πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς, βασιλεῦσι νε-
ῶν, ὁ κελαινὸς, ὅ τ' ἔξοπιν ἀργίας,
φανέντες ἴκταρ
μελάθρων, χερὸς ἐκ δοριπάλτου,
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι, γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς ἀντ.
Ἀτρεΐδας, μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχὰς,
οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,

tionem, ξύμφυτον pro ξύμφυτος, admisi, ut ἄλκην ξύμφυτον epexegesis sit verborum πειθῶ μολπᾶν.

110. ταγὰν *imperium* pro *imperatores.*

111. Pro vulgato δίκας, quod metro adversatur, καὶ χερὶ servavit Aristoph. Ran. 1297.

116. Vid. ad Theb. 142.

118. Codd. plerique ἐρικύματα φέρματι, e quibus alterutrum necessario est mutandum: unus autem exhibet ἐρικύμονα, duo forsan φέρματα. Illud Well. hoc Blomf. in textum intulit. Well. sequor, non quia Viro docto assentior falsam esse terminationem vocis ἐρικύματος, (cf. ἀποχρήματος, τρισώματος, etc.) sed quia propter insolitam constructionem τοῦ βλαβέντα, et similem terminationem φέρματα, ἐρικύματα facilius inferciri potuit.

121. δισσοὺς, *dissentientes.* Ita cum Well. interpretari longe melius quam cum Canter. in δίσσοῖς mutare.

123. Vid. ad Suppl. 60. et cf. inf. 134.

πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
οἷον μή τις * ἄγα θεόθεν κνεφά-
σῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
στρατωθέν· οἴκῳ
γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ,
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισι·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

τόσσον περ εὔφρων ἁ καλὰ ἐπῳδός.
δρόσοισι * λεπτοῖς μαλερῶν * λεόντων
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισιν, τερπνὰ
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι,
δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρούθων.

130-2. ἄγα facilis Hermanni emendatio pro ἄτα. Deinde προτυπὲν proculdubio reddendum cum Blomf. *procusum;* et cum στρατωθὲν conjunctum valet, *militari expeditione procusum.* Durius autem subjungitur κνεφάσῃ. Totus jam locus ita intelligendus: *Quale frænum, militari expeditione adversus Trojam procusum, nequa Deorum invidia obnubilet,* h. e. cum tale frænum procuderit hæc expeditio, &c.

132. οἴκῳ, sc. Atridarum, cujus epexegesis est πτανοῖσιν κυσὶ πατρός· *qui per aquilas significantur.*

138. Literæ σ ita apud Tragicos geminatæ exempla profert Well. Sophocl. Aj. 185. Phil. 509. Eurip. Suppl. 58. Troad. 785. Mox in ἁ καλὰ subaud. Ἄρτεμις.

139. Codd. ἀέλπτοις vel ἀέπτοις. Ex hoc Well. A in Λ more suo felicissime mutato, (vid. ad Suppl. 90.) effecit λεπτοῖς. Deinde λεόντων pro ὄντων vel ὄλτων reposuit Stanl. ex Etymologi auctoritate.

148. στρούθων, *avium.* Quod tamen cum metro dactylico officeret, expungendum judicabat Pors. Ceterum hæc aquilarum omina in eo fausta erant, quod Trojam sig-

Ἰήϊον δὲ *καλῶ Παιᾶνα,
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῇδας
ἀπλοίας τεύξῃ,
σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα· μίμνει
γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος.—
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ- στρ. ά.
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
τοῦτό νιν προσεννέπω.
οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
πάντ' ἐπισταθμώμενος,
πλὴν Διὸς, εἰ *τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. ά.
παμμάχῳ θράσει βρύων,

nificabant capiendam; in eo autem καταμομφα, quod Iphigeniæ sacrificium, mox innuendum, erant postulatura.

144. Vulg. καλέω. Mutavit Burn.

160. τὸ pro τόδε correxit Pors. Ceterum τὸ μάτην ἄχθος est *onus doloris vanum et temere susceptum*, quod utrum e falsis oriatur timoribus, an mali aliquod revera instans indicet, nemo præter Jovem docere posset. Cf. inf. 952.

162. *Neque enim* Cœlus, *qui olim magnus exstitit, quidquam dicere possit, quippe fuit,* nunc vero nullus est: (Angl. *Since he is gone by.* Cf. Orest. 962. et Virg. Æneid. II. 325. *Fuimus Troës*) et *qui ei successit* Saturnus, *victus abiit. Jovem autem qui invocaverit,* &c.

οὐδὲν *ἂν λέξαι, πρὶν ὤν·
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων,
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ- στρ. β΄.
σαντα, τῷ πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος, καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν·
δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
καὶ τόθ' ἡγέμων ὁ πρέσ- ἀντ. β΄.
βυς νεῶν Ἀχαϊκῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων,
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιῤῥό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις,

πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρύμονος μολοῦσαι στρ. γ΄.

164. ἂν intulit Schutz. receperunt alii, ob metrum.

172. Vid. locum pulcherrimum Job. iv. 12—16.

175. Vulg. βιαίως, quod cum ἡμένων conjungitur, sensu vix satis apto. Lectio, quam recepi, Turnebiana sensum præbet cum præcedentibus optime cohærentem. *Per vim incutitur*, ut Blomf.

177. Apodosis est in v. 198. ubi repetitur nominativus, adjecto, ut in talibus fieri solet, δέ. Cf. Theb. 747.

κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι,
βροτῶν ἄλαι,
* νεῶν * τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τρίβῳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων·
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισι
μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βά-
κτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν·
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· ἀντ. γ'.
Βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
βαρεῖα δ', εἰ
τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
* ῥείθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ πέλας.
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι,
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾷ περιόργως ἐπιθυ-
μεῖν θέμις· εὖ γὰρ εἴη.

188. Pro ναῶν καὶ correxit Pors. ob metrum.

203. Ita Pors. Vulgo ῥεέθροις.

207-10. *Æquum est* socios (cf. ξυμμαχίας, 206.) *vehementer ex animo cupere sacrificium virginei sanguinis, quod ventos coerceat.* In his paullo durius ὀργᾷ ἐπιθυμεῖν, longe durissimum ὀργᾷ περιόργως ἐπιθυμεῖν.

ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον, στρ. δ΄.
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
    ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
* βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς,
γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν,
    καὶ προτέλεια ναῶν.
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους ἀντ. δ΄.
παρ' οὐδὲν, αἰῶνα παρθένειόν τ',
    ἔθεντο φιλόμαχοι βραβεῖς.
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν,
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν,
    φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

βίᾳ, χαλίνων τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. έ.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα,
    ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
  ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,
πρέπουσά θ', ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν

214. *Exinde sententiam ita mutavit, ut omnium audacissimum statueret facinus.* Thucyd. I. 44. *μετέγνωσαν...ξυμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι.*

215. *βροτοῖς* libri omnes. Emendavit Schutz.

218. *Quæ res auxilio esset.*

228. *φυλακὰν κατασχεῖν* est *φυλάσσειν.* Illa locutio in priore membro genitivum postulat; hæc in posteriore accusativum.

230. *κρόκου βαφὰς* interpretantur *vestes croco tinctas:* ego potius de *sanguine* accipio. Cf. *κροκοβαφὴς σταγὼν*, 1090.

θέλουσ᾽· ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ᾽ ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν, ἁγνᾷ δ᾽ ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς
φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
τὰ δ᾽ ἔνθεν οὔτ᾽ εἶδον, οὔτ᾽ ἐννέπω· ἀντ. έ.
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
μαθεῖν ἐπιῤῥέπει· τὸ μέλλον δ᾽,
ἐπεὶ γένοιτ᾽ ἂν ἤλυσις, προχαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν·
τορὸν γὰρ ἥξει σύναρθρον αὐταῖς.
πέλοιτο δ᾽ οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις, ὡς
θέλει τόδ᾽ ἄγχιστον Ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·

234. Sententiæ ita constructæ negat Well. nexum se videre posse, qui talis esse videtur: *Cum sæpe cecinisset*, &c. memores vocis illius, quam sæpe inter convivia audiverant, eo magis movebantur.

236. Plerique ἁγνὰ, Turn. αὐδά. Vel neutrum mutandum, vel utrumque.

242-3. Vulg. τὸ μέλλον. τὸ δὲ προκλύειν, ἐπεὶ γένοιτ᾽ ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω. Assentior Elmsleio voces τὸ προκλύειν, ut glossam, ejicienti. Omnes autem MSti consentiunt in ἠλύσις, vel ἠλύοις, vel κλύοις, quæ omnia eodem redeunt, η et κ, ο et σ, confusis. Retinui igitur ἤλυσις, quod ut metro satisfaciat, corrigere velim in strophico ὥσπερ pro ὡς. Deinde τὸ μέλλον cum sequentibus conjungens, hunc habebis sensum: *Valeat autem futurum ante* quam advenerit, h. e. donec advenerit, missam facio omnem de eo sollicitudinem; *quoniam* utcunque sollicitus sim, nihilo minus *fiet adventus*.

245. Si sana αὐταῖς, referas ad τέχναι Κάλχαντος, quod parum placet, cum sententia generalis est. MSti autem σύνορθον, unde emendarunt Herm. Well. σύνορθρον αὐγαῖς, *cum matutinis radiis*.

δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φής; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σου κατηγορεῖ.
ΧΟ. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὣς, κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
ΚΛ. Ἥφαιστος, Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας

273. Vid. Herod. VIII. 98.

Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο·
ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
πεύκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος,
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
ὁ δ' οὔ τι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας,
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρὰ, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
ὤτρυνε θεσμὸν μηχαρίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ

281. ὁ δὲ, nempe σκοπὸς qui σκοπὰς istas occupabat. Mox ἀφραδμόνως correxit Pears. e Rob. quæ sane vetustior forma occurrit Pers. 419.

295. Codd. lectionem, μὴ χαρίζεσθαι, ita refinxit Well. μηχαρίζω a μῆχαρ formato, ut θεναρίζω a θέναρ. *Jussit legem flammæ*, h. e. justum tædarum ordinem, *renovare.*

297-9. "Si sana sunt vulgata, subaudiendum erit ὥστε, et φλέγουσαν referendum ad φλόγα, ut constructio sit, ὥστε ὑπερβάλλειν." Blomf. Satius hoc quam emendare: sed vel sic displicet impor-

πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
'Αραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' 'Ατρειδῶν εἰς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ', οὐκ ἄπαππον 'Ιδαίου πυρός.
τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτο ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι·
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ' ἂν, ὡς λέγοις πάλιν.
ΚΛ. Τροίαν 'Αχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' *ἐγχέας ταυτῷ κύτει,
διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις.
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ, συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν, κασιγνήτων τε, καὶ φυταλμίων
παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος

tunum καί. Πρῶν autem κάτοπτος est *promontorium quod despicit Sinum Saronicum.*

303. *Talis ordo præstitutus.*

306. τοιοῦτο omnes libri. Cf. Prom. 820.

310. *Quemadmodum iterum velim narres,* interpretatur Well.

313. ἐγχέας correxit Canter. pro ἐκχέας.

314. *Non amice dissentientes,* h. e. *inimicissime.*

νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες· ὡς δυσδαίμονες
ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς, θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις * ἀνθαλῷεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
ποθεῖν ἃ μὴ χρὴ, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτήριας
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἂν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις·
τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν·
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.

327. *Infelices,* vel propter labores exantlatos, vel propter pericula adhuc imminentia. Quæ quidem interpretatio parum placet, magis tamen quam emendationes.

331. ἀνθαλῷεν vel -λοῖεν egregia est Stanleii emendatio pro vulg. αὖ θάνοιεν. Quoties in rebus forensibus ἑλὼν et ἁλοὺς inter se opponantur, nemo nescit.

336. Jungenda θεοῖς ἀμπλάκητος, *Diis obnoxius.* Ceterum ἂν, quamvis in hoc sententiæ membro sedem habeat, vim suam exserit in γένοιτο, v. 338. Cf. Demosth. Mid. §. 65. κἂν ἀσέβειαν εἰ καταγιγνώσκοι, τὰ προσήκοντα ποιεῖν· ubi τῷ ἂν nihil cum καταγιγνώσκοι.

339. κλύοις, *audias velim.*

341. Nihil muto; sed Pauwio assentior, præter solitum sobrio, ita interpretanti: "*Multa enim bona mihi optem.* Ad διχοῤῥόπως ἰδεῖν hoc pertinet. Non bona mixta

ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ', ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,
θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι·
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νὺξ φιλία,
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι,
τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν. εἰπεῖν στρ. α'.
πάρεστι τοῦτο * κἀξιχνεῦσαι.
ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν.
οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν
ἀξιοῦσθαι μέλειν,

malis, sed bona mera; non bonum unum, sed bona multa."

355. Cf. Psalm. vii. 12.

356. *ὑπὲρ ἄστρων*, si sanus locus, significat *nimis alte*. Cf. Lucian. Timon. p. 119. ubi de se Jupiter: *φιλοτιμότερον ἠκόντισα πρώην ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν.* In vers. seq. metrum laborare videbatur propter exitum spondaicum, unde varie tentarunt; sed quamvis ipse dubito de optativo *σκήψειεν* post particip. præsens *τείνοντα*, corruptum non ausim pronunciare.

358. Olim post *εἰπεῖν* distinguebatur, et in proximo versu legebatur *γ' ἐξιχνεῦσαι.* Blomfieldii emendationem recepi facilem et felicem; quocum etiam et Hermanno *ὡς* ante *ἔπραξεν* ejeci.

ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ᾽· ὁ δ᾽ οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δ᾽ ἐγγόνους
ἀτολμήτων Ἄρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ᾽ ἀπή-
μαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντα.
οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
πλούτου, πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι *μέγαν δίκας
βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.
βιᾶται δ᾽ ἁ τάλαινα πειθὼ, ἀντ. ά.
προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας·
ἄκος δὲ παμμάταιον.
οὐκ ἐκρύφθη, πρέπει δὲ, φῶς
αἰνολαμπὲς, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,

365. πέφανται a φένω formatum esse dudum conjecit Stanleius, qui tamen interpretationem non enucleavit. Bis apud Hom. Il. E. 531. et O. 563. ἀνδρῶν δ᾽ αἰδομένων πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται. Et ibi quidem passive; sed perfecta passiva activo sensu sæpissime usurpari, nemo nescit. *Ipsam progeniem impiorum occiderunt.*

366. ἀτολμήτων Ἄρη sane durissimum; sed vertit Blomf. *Martem rerum nefastarum.*

369. *Sit mihi sors calamitatis expers, ita ut sanà mente præditus sufficiam etiam* contra omnes casus.

372. Constructio ut in Prom. 556. τίς ἐφαμερίων ἄρηξις;

374. μέγαν pro μεγάλα Canter.

377. προβουλόπαις Well. post Schutz. vertit *filia consiliatrix,* conferens αἰνόπατερ, et similia: sed cf. εὐφιλόπαιδα, inf. 700. unde verterim, *mala intoleranda posteris parans*: ἀφέρτος pro ἄφερτον.

τρίβῳ τε καὶ *προσβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
διώκει παῖς *ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
εἰς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
ᾔσχυνε ξένιαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας στρ. β'.
κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμοὺς,
ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν,
βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
ἄτλητα τλᾶσα· πολὺ δ' ἀνέστενον
τάδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
Ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα, καὶ πρόμοι·
ἰὼ λέχος, καὶ στίβοι φιλάνορες.
πάρεστι *σῖγ', ἄτιμος, *ἀλλ' ἀλοίδορος,
*ἄπιστος *ἀφεμέναν ἰδεῖν.

382. Vulg. προβολαῖς. Correxit Stanl.—Confert Dobræus Herod. VII. 10. ἐπεὰν παρατρίψωμεν ἄλλῳ χρυσῷ.

383-4. *Exploratus niger evadit.*

385. Ita Pors. pro πτανὸν, ob metrum.

398. Vulg. ἔστενον, quod metri causa varie corrigunt. Cum autem cod. Florent. ἀνέστενον exhibet, id recepi: quæ vox licet in Hecub. 183. significet *iterum gemo*, nihil tamen vetat quo minus significet etiam *alte gemo*, ut inf. 529. Aliter reciperem Bothei ἐπέστενον.

402-3. Vulgo legitur: πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοίδορος, = ἄδιστος, ἀφεμένων, ἰδεῖν. Quæ cum mani-

πόθῳ δ' ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν·
εὐμόρφων * δὲ κολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
ἔῤῥει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'.
πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γὰρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν * ὁρᾷ,
παραλλάξασα διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις.
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη
τάδ' ἐστὶ, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ', ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις,
πένθεια τλησικάρδιος

festo corrupta sint, recepi varias emendationes: Schutzii σῖγ', ἀλλ', ἀφεμέναν· Hermanni ἄπιστος. Quod ad metrum, in priore versu diiambum habes respondentem ionico majori; quod ad sensum, in posteriore ἀφεμέναν valet *amissam* seu *desertricem*. Hesych. ἀφεμένον, ἀποστάντα. Totus autem sermo de Menelao, qui *adest tacite, contumelia affectus, sed tamen conviciis abstinens, vix credens vidisse se uxorem profectam*. Posset etiam legi ἰδὼν, nisi id esset sine causa mutare. In sequentibus egregie adumbratur ejusdem Menelai mœstitia, φάσματι potius quam viro similis.

406. Vulg. γάρ. Schutzii correctionem dubitanter recepi, ut in antistr. Porsoni.

412. Si vulgatam δοκῶν ὁρᾷν retineres, δοκῶν esset pro δοκῶν ᾖ, h. e. δοκῇ. (Cf. Eur. Elect. 533.) Sed melius, opinor, reposui ὁρᾷ· ι et ν confusis nihil fere frequentius. Tum idem valet quod δοκῇ ὁρᾷν· Angl. *in fancy sees*.

414-5. *Alis proxime* (οὐ μεθύστερον) *sequentibus somni vias*, h. e. somnum.

418. *His vero* (Paridi et Helenæ) *a Græcia simul fugientibus prælucet dolor domus utriusque;* sc. Græcorum et Trojanorum, ἑκάστου pro ἑκατέρου posito.

δόμων ἑκάστου πρέπει.
πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
οὓς μὲν γάρ *τις ἔπεμψεν
οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάσ-
του δόμους *ἀφικνεῖται.

ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων, στρ. γ'.
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου φίλοισι
πέμπει βαρὺ ψῆγμα δυσδάκρυτον,
ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων
τοὺς λέβητας εὐθέτου.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα, τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
λοτρίας *διαὶ γυναικός.
τάδε σῖγά τις βαΰζει·
φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
προδίκοις Ἀτρείδαις.
οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ, ἀντ. γ'.

422. τις ob metrum inseruit Pors. quod ad sensum abesse posset.

425. Correxit Pors. pro εἰσαφικνεῖται.

429. βαρὺ, non *onustum*, sed *molestum*.

431. Articulum post Hermann. libenter expellerem, nisi deinde expellendum esset ex antistr. οὖν.

435. διαὶ pro διὰ Herm.

δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τι μου μέριμνα
νυκτηρεφές. τῶν πολυκτόνων γὰρ
οὐκ ἄσκοποι θεοί· κελαιναὶ δ'
οὖν Ἐρινύες χρόνῳ
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
παλιντυχῆ τριβᾷ βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' αἴστοις
τελέθοντος οὔτις ἀλκά.
τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
Διόθεν κεραυνός.
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου πόλιν διή- ἐπῳδός.
κει θοὰ βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως,
τίς οἶδεν, ἤ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος;
τίς ὧδε παιδνὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρω-
θέντα καρδίαν, ἔπειτ'
ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει,

450. παλιντυχῆ nihil opus mutare: *in diversam fortunam incidentem.*

461. Locum perobscurum, si non corruptum, interpretatur Well. *An vero recte fama illa obtineat, an non mendacium sit divinitus missum, quis est qui sciat?*

πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος.

ΚΛ. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ὀνειράτων δίκην,
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος, διψία κόνις, τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος, οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός.
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
ΧΟ. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονὸς,
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθὼν, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη.

ἄλις παρὰ Σκάμανδρον * ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ * παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι·
* εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων,
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν, Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς, εὐδαίμων ἀνὴρ,
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ, οὔτε συντελὴς πόλις,
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.

494. ἦλθες ἀνάρσιος edd. Blomf. dedit ἦσθ' e Margine Askeviana.

495. Vulg. κἀπαγώνιος, de quo dubitant VV. DD. utrum sit καὶ ἐπαγώνιος an καὶ ἀπαγ. Interim cum cod. Flor. exhibet καὶ παγώνιος, eleganter conjecit doctus Juvenis καὶ παιώνιος· quam conjecturam cum a Dobræo nostro in schedis confirmatam invenio, hodie recepi.

503. εἴ pro ἢ Stanl.

515. q. e. οὔτε Πάρις οὔτε πόλις.

ὄφλων γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε, καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον·
διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.
ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν, χαῖρε, τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ;
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων *κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις *ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ, πλὴν θεῶν,
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;

518. *ῥυσίου, pignoris,* quod apud judices prius deponebant, quam causa cognosceretur; convicti autem amittebant.

519. Posses, *αὐτόχθον' ὄν* sed *αὐτόχθων* est potius *indigena,* hic autem requiritur *cum ipsa terra,* i. e. *patria.* Forma autem legitima est *αὐτόχθονος.* Vid. ad 118.

520. *τὰ ἁμάρτια, pretium peccati quod pendebant, ἦν διπλᾶ.*

527. *πεπληγμένος* refertur ad *στρατὸς,* quod prox. vers. sequitur; vel ad *σὲ,* v. 523. nisi malis cum Blomf. *πεπληγμένοι.*

530. Recte, ut videtur, Well. interpretatur *στρατὸς populus.* Cf. Soph. Elect. 749.

532. *κοιράνων* certissima Canteri emendatio pro *τυράννων.*

535. *ἂν* e Stanleii conjectura pro *εὖ.*

μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους,—τί δ' οὐ
στένοντες, οὐ λαχόντες, ἤματος μέρος;
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν, πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι
δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιὼν,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσὼν—
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤῥέπει·
ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις,
Τροίαν ἑλόντες δήποτ', Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν

539. παρήξεις, *ad terram appellendi occasiones,* interpretatur Schutz. Deinde, *Qua parte diei non gementes, quippe* his incommodis *carentes?*

559. Constructio, εἰκὸς ἡμῖν κομπάσαι ποτωμένοις.

καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
ἀεὶ γὰρ ἥβᾳ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
ΚΛ. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν·
καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, Φρυκτώρων διὰ
πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἴρεσθαι κέαρ.
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην·
ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον, εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει,
ἥκειν ὅπως τάχιστ', ἐράσμιον πόλει.
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις † εὕροι μολὼν,

585. ἥδιον τούτου valet ἢ τοῦτο, sc. ἀνοῖξαι, in quibus nulla videtur ellipsis. Optime autem v. 586. constructionem expedivit Well. θεοῦ σώσαντος ἄνδρα.

589. Me judice, εὕροι stare ne-

οἵαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ᾽ ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐκ οἶδα τέρψιν οὐδ᾽ ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
ΚΗ. τοιόσδ᾽ ὁ κόμπος, τῆς ἀληθείας γέμων,
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
ΧΟ. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ᾽ εἰπὲ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
ΚΗ. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ,
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
ΧΟ. πῶς δῆτ᾽ ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ *τύχοις;
σχισθέντα δ᾽, οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;

quit, quamvis probat Well. qui intelligit, *Utinam celeriter veniat, ut inveniat.* Pene reposueram εὑρεῖ. Cf. ἀγρεῖ. 125.

595. *Ut æs colorem tingendo non bibit, ita neque ego ex alio viro novi voluptatem.*

598. οὕτως εἶπέ σοι εὐπρεπῶς μανθάνοντι λόγον τοροῖσιν ἑρμηνεῦσι, sine quibus intelligere non potes.

603-6. Locus non admodum difficilis, nisi interpretationes obscurum reddidissent. *Non fieri potest ut læta nunciem, quæ falsa sunt, ita ut diu fruantur amici;* spes autem, e falso nuncio concepta, cito peribit. *Vellem igitur narrare posses læta, quæ vera quoque sint: sin hæc,* læta et vera, *separentur, non facile celantur:* ne igitur nos ludifices, sed omnia vera narres.

605. Vulg. τύχῃς. Correxit Pors.

ΚΗ. ἔκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν, τελευτῆσαί τε, δαιμόνων κότῳ;
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,—
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,—
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένων,
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων·
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν—
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην,

620. *Deorum, sc. quibus bona, et quibus mala nunciare curæ est.* Hæc autem illorum dies est.—Cf. Aristoph. Thesm. 11. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις.

625. Per διπλῇ μάστιγι intelligo cum Stanl. *ferrum et flammam;* per δίλογχον ἄτην cum Blomf. *calamitatem publicam et privatam.*

630. Abruptæ orationis signum reliqui. Dicturus erat, πῶς δεῖ συμμίξαι; quæ more poetico invertit.

φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά·
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ, *κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ', ἀκήρατον σκάφος,
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ 'ξῃτήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταιλέων χθόνα.
ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας· τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταὔτ' ἔχειν δοξάζομεν.

638. Porsoni emendatio pro κερωτυπούμεναι, de qua vide ipsum in Præf. Hecub. p. 5.

639. Cum χειμῶνι τυφῶ cf. τυφώμένος, Suppl. 554.

643. Quidquid dixerint VV.DD. vix crediderim poetam ea constructione usum esse, ἀνθεῖν νεκροῖς ἐρειπίων τε, cum scribere potuisset ἐρειπίοις. Imo *cadaveribus virorum et ruinis* (quod in νεκροῖς intelligitur) *fractarum navium.*

647. Stanleii vel Casauboni conjectura ναυστολοῦσ' elegans quidem est, sed omni dubitatione non caret. *Navi propitia insidebat.*

652. De ἐβουκολοῦμεν vide ad Suppl. 906. et Eum. 78.

γένοιτο δ' ὡς ἄριστα· Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

ΧΟ. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' στρ. ά.
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως—
μή τις, ὅντιν' οὐχ ὁρῶ-
μεν, προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων—
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ'
Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
ἐκ τῶν ἁβροτίμων
προκαλυμμάτων ἔπλευσε
Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ·
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον
κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς
ἐπ' * αὐξιφύλλους, δι' ἔριν
αἱματόεσσαν.

668. ἐν τύχᾳ recte vertit Butl. *feliciter*.

671. ἑλέναυς reponit Elmsl. ad Bacch. 508. Sed parum, opinor, refert.

672. Emendat Salmasius ἁβροπήνων. Ita sane Æschylum scribere potuisse, non nego; ita scripsisse, non credo.—Hoc dictum puta de omnibus illis emendationibus, quæ *sine causa* inferuntur.

678. Vulg. ἀξιφύλλους. Correxit Stanl. Totum autem locum, ἔπλευσαν e præcedentibus repetito, reddas: *Et multi clypeati, insequentes ut venatores, e vestigiis eorum* (Paridis et Helenæ) *navigarunt, appellentium navem ad Simoëntis ripas.*

Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ- ἀντ. ά.
θώνυμον τελεσσίφρων
μῆνις ἤλασεν, τραπέ-
ζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
μέλος ἐκφάτως τίοντας,
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ
πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλήσκου-
σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
πάμπροσθ' ἢ πολύθρηνον αἰῶν'
ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον
αἷμ' ἀνατλᾶσα.

ἔθρεψεν δὲ λέοντα στρ. β'.
σίνιν δόμοις ἀγάλακτον οὕ-
τως ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις
ἅμερον, εὐφιλόπαιδα,
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
πολέα δ' *ἔσκ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν,

683-6. *Exigens contumeliam*, i. e. pœnam ob contumeliam, *mensæ et Jovis ab iis, qui inordinate honorabant nuptiale carmen.* Duplicem regit accusativum πρασσομένα, ut inf. 785. ubi ὧν valet ἅ. Per τίοντας autem intellige Trojanos, qui *inordinate* honorasse dicuntur, siquidem ipsæ nuptiæ nullo in honore habendæ erant.

702. Vulg. ἔσχ'. Mutavit Casaub. Cf. Pers. 658.

φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἀντ. β΄.
ἔθος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων,
μηλοφόνοισιν ἄγαισιν
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
μέγα σίνος πολυκτόνον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.
παρ' αὐτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν στρ. γ΄.
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος·
παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν
δὲ γάμου πικρὰς τελευτὰς,
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν,
πομπᾷ Διὸς ξενίου,
νυμφοκλαυτὸς Ἐρινύς.
παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ΄.
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον

716. Vulg. παρ' αὐτὰ δ' οὖν, et in antistr. ἐν τοῖς βροτοῖς, ubi τοῖς insulsissimum est. Utrumque, οὖν et τοῖς, post alios omisi. παρ' αὐτὰ, *statim*, non, ut Well. *similiter*. Cf. Demosth. Mid. §. 35. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα.

721. In præcedentibus designatur Helena, quæ jam παρακλίνουσα, *a recto deflectens*, ἐπέκρανεν, κ. τ. ἑ.

τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί· τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ.
οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος ἀεί.

φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαι- στρ. δ'.
ὰ νεάζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
ὕβριν, τότ' ἢ τόθ', ὁππόταν
τὸ κύριον μόλῃ·
νεαρὰ *δὲ *φύει *κόρον,
δαίμονα *τὰν ἄμαχον,
ἀνίερον θράσος μελαί-
νας μελάθροισιν ἄτας,
εἰδομέναν τοκεῦσιν.
Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις ἀντ. δ'.
δώμασιν, τὸν δ' ἐναίσιμον τίει
βίον· τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσ-
θλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
παλιντρόποις ὄμμασι λι-
ποῦσ', ὅσια προσέβα,
δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-

742. νεαρὰ φάους κότον vulg. φύει κόρον proponit Butl. quod recepi, adjecto δὲ e monitu Blomfieldii. Quo facto, nihil in antistr. manet mutandum.

743. τὰν pro τε τὸν Herman. et post ἄμαχον ejecit ἀπόλεμον Stanl.

του παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
'Ατρέως γένεθλον,
πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω,
μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι δίκην παραβάντες.
τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος, δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν, στέλλων στρατιὰν
'Ελένης ἕνεκ' — οὐ γὰρ * σ' ἐπικεύσω —
κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
θράσος ἀκούσιον
ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων·
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, οὐδ' ἀφίλως,

176. τὸ δοκεῖν εἶναι interpretantur *speciem sinceritatis;* sed potest esse τὸ δοκεῖν πρὸ τοῦ εἶναι. Cf. Plato. Resp. II. §. 11. ἤ τιν' οἴει ἀρχὴν ἄλλην πόλιν οἰκίζειν;

773. σ' inseruit Butl. ob metrum.

εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασιν.
γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου, δικαίων θ', ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες, ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχοῤῥόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδηστρόφος λεὼς,
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων,
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.

779. τις abesse malunt VV. DD. non ego. Idem fere valet ac si dixisset εὔφρόν τι, *gratum aliquod.*

790. Durum χειρὸς, utcunque interpreteris; sive ἐλπὶς χειρὸς, q. d. *manus exspectans,* sive οὐ πληρουμένῳ (ὑπὸ) χειρὸς (δικαστῶν). Elegans conjectura Stanleii vel Casauboni, χεῖλος.

θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων,
καὶ φημὶ ταυτὰ, καὶ ξυνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς, καρδίαν προσήμενος,
ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον·
τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
εἰδὼς λέγοιμ' ἂν—εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον—εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς,
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον·
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
πειρασόμεσθα πῆμ' * ἀποστρέψαι * νόσου.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.

807. Casauboni correctionem, καρδίᾳ, quam olim recepi, quo minus hodie reciperem deterruit locus Thucyd. I. 24. init. προσοικοῦσι δ' αὐτήν. Vide etiam ad Pers. 205.

823. Pro πήματος τρέψαι νόσον emendatio Porsoni, quam palmariam vocat Well. Vide Pors. Advers. p. 158. et ad Orest. 581.

νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.
ΚΛ. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
τρισώματος τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,

828. Quidquid in hac oratione durum et coactum invenitur, id de industria quæsivisse Æschylum credat lector.

837. Rumores sc. *alterum venisse nuncium, deinde alterum alia pejora nunciare, clamantes* (τὸν μὲν, τὸν δὲ) *in domo.*

843. Angl. *A second Geryon.*

844-6. χθονὸς χλαῖνα est *sepulchrum* seu *pulvis sepulto injectus*, ut dicitur γῆν ἐπιέσσασθαι, et similia. Hanc igitur χλαῖναν *accepisset triplicem superne, et terna super corpora ejus pulvis injectus fuisset.* Deinde v. 846. mera est epexegesis vocis τρίμοιρον, adhibito μορφώματι pro σώματι. Ita fere Blomf. cujus tamen interpretationem ferri posse negat Well. quod miror.

πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ᾽ οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε·
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος,
Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ᾽ ὑπ᾽ Ἰλίῳ σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταῤῥίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέν τοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ᾽ ἔνι σταγών.
ἐν ὀψικοίτοις δ᾽ ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ᾽ ὀνείρασιν
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ᾽ ἀπενθήτῳ φρενὶ,
λέγοιμ᾽ ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ᾽ ἐλπίδα,

857. *Consilium projectum*, h. e. cæcum et temerarium, *inirent*, sc. occidendi Orestis, qui patre mortuo esset πεσών. Hæc partim Stanleius.

863. *Te propter lugens per noctes, cum accendebantur lucernæ, neglectæ semper.* Angl. *unheeded.* Alii accendebant, quibus hoc pertinebat; ipsa vero præ dolore nihil curabat.

κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος·
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖσδε τοί * νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα· νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦ 'ναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς, οὐχ ὕπνῳ νικωμένη,
θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἱμαρμένα.

ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα, μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἅβρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί·
μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν

876. *τοί νιν* pro *τοίνυν* Schutz.

880. Neque cum Valcken. corrigendum, neque cum Butl. interpretandum. Meminerit lector Clytæmnestram jam partes agere, et ridicula grandiloquentia amorem suum profiteri: conferat autem omnino Aristoph. Equit. 782. *κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.*

βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀΰτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
εἰ πάντα δ' ὣς πράσσοιμ' ἂν, εὐθαρσὴς ἐγώ.
ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
ΚΛ. εὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε.
ΑΓ. εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
ΚΛ. τί δ' ἂν *δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι *δοκεῖ.
ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῇς ψόγον.
ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὔ τοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
ΚΛ. πιθοῦ· κράτος μέν τοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὕπαί τις ἀρβύλας

903. *πράσσοιμι ἂν* nihil aliud est quam *πράξω*, quo sensu non dubium videtur *εἰ* cum *ἂν* conjungi posse. Vid. ad Med. 937. et cf. Plato. Theæt. §. 71. sub init. *εἰ ἐθέλοι ἄν τις*. Cratyl. §. 34. sub fin. *οὐδ' εἴ τι οἷός τ' ἂν εἴην*. Vulgatum igitur reliqui, id tantum monens, sensum non esse, *Si ita modeste me geram*, sed, *Si hac fortuna semper utar*, nempe *βίον τελευτήσας ἐν εὐεστοῖ φίλῃ*.

906. *εὔξω ἄν, vovisses.* Cf. 936. Ἂν ad *ἔρδειν* trahit Well. sed infinitivus post *εὔξω* non requirit *ἄν*.

908-9. Vulg. bis *δοκῇ* egregio, sed apud omnes scriptores frequentissimo, librariorum errore. Correxit Stanl.

915. Nonne tu quoque *ὄλβιος*, igiturque vinci vis, ut *ὀλβίοις πρέπει?*

917. Persuasus tandem Agamemnon, festive quodammodo

λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
σὺν τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν, ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὕτη δὲ, πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σου κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. ἔστιν θάλασσα—τίς δέ νιν κατασβέσει;—
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας *ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην,
δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε *μηχανωμένη.

uxori morem gerit. *Age vero, hæc si fieri oportet, solvat aliquis calceos, pedis incessum qui servum deceat, non autem regem.* Deinde medio se in sermone corripiens precatur, *Nequa me invidia feriat, &c.*

919. τοῖσδε in ταῖσδε mutant, quo facto quid lucremur nescio; siquidem vix potest σὺν vel cum ἀρβύλαις vel cum ἁλουργέσιν jungi. Si corruptum τοῖσδε, mallem corrigere σὺν σοὶ δέ· sed ut dubium reliqui.

921. Tria objicit uxori: primum negat mentem se luxu corrupturum; (v. 905.) jam vero corpus; mox proximo versu, opes attriturum. Horum ultimo soli respondere conatur Clytæmnestra.

932. Vulgatum εἰς ἄργυρον optime correxit Salmasius.

938. Vulg. μηχανωμένης. Emendavit Stanl.

ῥίζης γὰρ οὔσης, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα Σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών·
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟ. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως — στρ. ά.
δεῖγμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος, ἄμισθος ἀοιδὰ,
οὐδ' ἀποπτύσας, δίκαν
δυσκρίτων ὀνειράτων,
θάρσος εὐπιθὲς *ἵζει
φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
ψαμμίας ἀκάτας *παρ-
ήψεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
ὦρτο ναυβάτας στρατός.
πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων — ἀντ. ά.

942. μολὼν, *veniendo.*

943. Vulg. Ζεύς τ'. Otiosam particulam, quam vix operæ pretium fuit cum Pors. in γ' mutare, post alios omisi.

952. ἀποπτύσας pro ἀποπτύσαντος ἐμοῦ. Neque enim adeo recte θάρσος diceretur rejicere, quod volunt qui in ἀποπτύσαν mutant.

954. Vulg. ἵζει. Correxit Casaubon.

957. Vulgatum παρήβησεν et metrum et sensum jugulat; quare recepi ex Heathii emendatione παρήψεν. *Diu est ex quo exercitus alligavit naves in arenis stantes.*

νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ' ἄνευ λύρας *ὅμως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' *οὔτι ματάζει,
πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
δίναις κυκλούμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι
ἐλπίδος *ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς στρ. β'.
ὑγιείας ἀκόρεστον
τέρμα· νόσος γὰρ ** γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
καὶ πότμος εὐθυπορῶν
ἀνδρὸς ἔπαισεν **
****** ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος,
πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις

962. ὅμως emendavit Stanl. pro ὅπως.

966. οὔτοι edd. vett. Correxit Casaub. *Præcordia vero haud delirant, cor* sc. *vorticibus circumactum ad mentem justa* quidem *volentem,* sed *exitum* timorum *habituram.*

970. ψύδη post Steph. correxerunt omnes.

978. Constructio ὄκνος προβαλὼν τὸ μὲν χρημάτων, ubi ὄκνος est pendens nominativus.

ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
νῆστιν ὤλεσεν νόσον.
τὸ δ' ἐπὶ γᾶν *πεσὸν ἅπαξ ἀντ. β'.
θανάσιμον προπάροιθ' ἀν-
δρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς *ἂν αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγής τε, καὶ
οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν,
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἴσω κομίζου καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα

987. πεσὸν pro πεσόνθ' recepi. Alia omnia magis incerta quam ut metrum strophico respondens exhibere coner.

992. Vulg. ἐπ' εὐλαβείᾳ γε, quod e mera Scholiastæ glossa in ἀβλαβείᾳ mutant. Restituit ἂν Hermann. *Neque enim, si fas esset mortuos reducere, Jupiter præ cautione* (Schol. ὥστε μὴ βλαβῆναι) *cum cohibuisset, qui callebat ex inferis resuscitare.*

993. *Quod nisi fatum a Diis constitutum prohibuisset* alterum *fatum, quo minus opem ferret,* ego tulissem, et *cor linguam prævertens hæc effudisset.* Has animi cogitationes non dicto sed facto effudissem.

δούλων, σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἳ δ', οὔποτ' ἐλπίσαντες, ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην.
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μή, χελιδόνος δίκην,
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟ. ἕπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. οὔ τοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
εἰ δ', ἀξυνήμων οὖσα, μὴ δέχει λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

1019. ἔσω φρενῶν λέγουσα recte interpretantur Blomf. Well. *ita loquens ut intelligat* Cassandra; quod idem valet νοΐ apud Paul. i. Corinth. xiv. 15. προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ.

1022. Olim correxeram τῇδ', hodie vero vulgatum retineo. Sane θυραίαν τήνδε valet *hic ante fores*; πάρα autem est πάρεστι.

ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
ΚΛ. ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοτοῖ, πόποι, δᾶ. στρ. ά.
ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.

ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
ΚΛ. ὀτοτοτοτοῖ, πόποι, δᾶ. ἀντ. ά.
ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.

ΧΟ. ἥδ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ,
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑ. Ἄπολλον, Ἄπολλον, στρ. β'.
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός·
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον, δουλίᾳ *περ ἐν φρενί.

1046. Non, *ad quem nihil attinet*; sed, *cum ad eum*——

1051. παρὲν et παρ' ἓν codd. Correxit Schutz.

ΚΑ. Ἄπολλον, Ἄπολλον, ἀντ. β΄.
ἀγυιᾶτ᾽, ἀπόλλων ἐμός.
ἆ, ποῖ ποτ᾽ ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ᾽ ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ᾽ οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

ΚΑ. ἆ, ἆ. στρ. γ΄.
μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα
αὐτοφόνα κακὰ, *κἀρτάνας,
ἀνδρὸς σφαγεῖον, καὶ πέδον ῥαντήριον.

ΧΟ. ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη, κυνὸς δίκην,
εἶναι, ματεύειν δ᾽ ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑ. ἆ, ἆ. ἀντ. γ΄.
μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ᾽ ἐπιπείθομαι,
κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς,
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

ΧΟ. ἦ *μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦμεν· προφήτας δ᾽ οὔτινας μαστεύομεν.

ΚΑ. ἰὼ, πόποι, τί ποτε μήδεται; στρ. δ΄.
τί τόδε νέον ἄχος μέγα
μέγ᾽ ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται, κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ᾽
ἑκὰς ἀποστατεῖ.

ΧΟ. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων·
ἐκεῖνα δ᾽ ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

1058. Vid. ad 103. Mox κἀρτάνας correxit Stanl. pro κἀρτάναι.

1065. Posses versum refingere strophico respondentem recipiendo e duobus codd. τά: sed τάδε emphaticum est, τὰ fere otiosum.

1067. μὴν pro μὲν Pors.

ΚΑ. ἰώ, τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. δ′.
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λούτροισι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
χειρὸς ὀρεγομένα.

ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑ. ἒ, ἒ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. έ.
ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου;
ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει στρ. στ′.
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγὼν, ἅτε καὶ *δορὶ *πτωσίμοις
ξυνανύτει βίου δυντὸς *αὐγάς.
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΚΑ. ἆ, ἆ, ἰδοὺ, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς ἀντ. έ.
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
μελαγκέρων λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' *ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος ἀντ. στ′.

1091-2. δωρία πτώσιμος, Ald. δορία, Vict. Correxit Stanl. Deinde αὐγαῖς edd. Correxit Pauw. *Quæ iis, qui hasta necantur, lucem vitæ occidentis concludit.*

1097. ἐν ob metrum inseruit Schutz.

εἶναι· κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ δίαι
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

ΚΑ. ἰώ, ἰώ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι· στρ. ζ′.
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

ΧΟ. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ- στρ. ή.
φὶ δ᾽ αὐτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν, Ἴτυν, στένουσ᾽ ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.

ΚΑ. ἰώ, ἰώ, λιγείας μόρον ἀηδόνος· ἀντ. ζ′.
περιβάλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ, γλυκύν τ᾽ αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ᾽ ἔχεις ἀντ. ή.
ματαίους δύας,
τὰ δ᾽ ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ᾽ ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας;

1106. Vulgatum retinui, sensu satis commodo; metrum autem vel hujus versus vel antistrophici laborat.

1113. *Per vitam ærumnis abundantem.*

ΚΑ. ἰὼ γάμοι, γάμοι στρ. θ'.
Πάριδος, ὀλέθριοι φίλων.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω; στρ. ι.
νεογνὸς *ἂν ἀνθρώπων μάθοι.
πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ,
δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας,
θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑ. ἰὼ πόνοι, πόνοι ἀντ. θ'.
πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.
ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων. ἄκος δ'
οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
τὸ μὴ πόλιν μὲν, ὥσπερ οὖν ἔχει, παθεῖν.
ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

ΧΟ. ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω. ἀντ. ι.
καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
σι δαίμων, ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων,
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα·
τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

1131. Vulgatum ὄχθους tuetur Well. collato Eurip. Suppl. 655.

1133. ἂν cum Schutz. recepi, melius ad sensum, ad metrum pejus.

1143. In vulgata parum acquiesco; neque tamen emendationes, θερμὸν ὡς, vel τάδ', placent. Supple igitur ἐμαυτὴν post βαλῶ.

1145. καὶ vulgo insertum post σε ejecerunt Hermannus, alii.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσήξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
ξύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα, κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω, ξυγγόνων Ἐρινύων.
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον, δώμασιν προσήμεναι,
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν,
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι
λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὅρκος, *πῆγμα γενναίως παγὲν,
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
πόντου πέραν τραφεῖσαν, ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

1169. πῆγμα pro πῆμα post Canter. receperunt omnes. Deinde non est cur παιώνιον, constructione ubique obvia adhibitum, sollicitetur. Verisimile est Æschylum, propter proxime præcedens πῆγμα, neutrum genus prætulisse.

1171. *Dicere de urbe peregrina.*

ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;
ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
ΧΟ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον *ἠλθέτην *ὁμοῦ;
ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;
ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
ΧΟ. πῶς δῆτ' *ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;
ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδὲν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.
ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ΚΑ. ἰοὺ, ἰοὺ, ὢ ὢ κακά.
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις † ἐφημίοις.
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες, θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον

1178. Pro ἤλθετον νόμῳ dedit Butl. ὁμοῦ, Elmsl. ἠλθέτην. Hic ad Acharn. 733. et Med. 1041. recte contendit "secundam personam dualem a tertia diversam non fuisse."

1179. Constructio est, ξυναινέσασα (Λοξίᾳ) ἐψευσάμην Λοξίαν. Œd. Col. 1145. οὐκ ἐψευσάμην= οὐδέν σε.

1182. ἄνατος pro ἄνακτος optime restituit Canter.

1183. De ἤμπλακον vid. ad Suppl. 226.

1187. ἐφημίοις, procul dubio corruptum, ex ἐφημένους in seq. vers. huc retrahi, jam vidit Butl. Quid autem sit reponendum, frustra conjeceris.

οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν, οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα *κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
Ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
ἐστίν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινα,
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θύουσαν αἵδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' *ἄρην
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' *ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν, οἰκτείρας, ἐρεῖς.

ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει,
κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξεικασμένα·
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
ΚΑ. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
ΧΟ. οὐκ, εἰ παρέσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

1200. Ita pro καὶ κτείνασα Canter. Cf. autem 889.

1206. ἄρην pro ἀρὰν Butl. alii.

1210. *Si minus persuadeo, perinde est.* Ita inf. 1375.

1211. μ' ἐν pro μὴν Casaub.

ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' *ἄγος πορσύνεται;
ΚΑ. ἦ κάρτα χρησμῶν ἆρ' ἐμῶν παρεσκόπεις.
ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.
ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα, δυσμαθῆ δ' ὅμως.
ΚΑ. παπαῖ· οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον· οἳ ἐγὼ, ἐγώ.
αὕτη δίπους λέαινα, συγκοιμωμένη
λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα, κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει κότῳ.
ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· *ἐγὼ δ' ἅμ' *ἕψομαι.
ἄλλην τιν' *ἄταις ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ', Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ

1222. ἄχος vetus lectio. Aurati conjecturam recepi.

1223. Vulg. ἦ κάρτ' ἆρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν, importunissime inserto ἂν. Recepi igitur Porsoni transpositionem, q. v. in Præf. Hecub. p. 25. Vid. etiam ad Suppl. 240. et Pers. 467.

1234. Si quis dubitet de ἀντιτίσασθαι, is conferat Pers. 737. Demosth. de Cor. §. 1. init. εὔχομαι .... ὑπάρξαι, et plurima similia.

1237. σὲ ad sceptrum referri volunt, quod parum placet, cum præsertim σκῆπτρα plurali numero effertur. Quidni ad Agamemnona? Neque enim obliviscendum est loqui vatem furibundam.

1238. Vulg. πεσόν τ'· ἀγαθῷ δ' ἀμείψομαι, contra sensum et metrum. Varie corrigunt: mihi præplacet, quam recepi, nescio cujus conjectura.

1239. ἄταις, Schutzii emendatio pro ἄτην, a vulgatæ vestigiis non adeo longe recedit; siquidem ἄταις facile transire potuit in ἄτης, hoc autem in ἄτην. Siquis tamen ἄτης malit, me consentientem habebit.

χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην, μετὰ
φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχοῤῥόπως, μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια,
πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις, μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἄντ' ἐπίξηνον μένει,
θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
ἄξειν νιν ὑπτίασμα κείμενου πατρός.
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω;
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἶχον πόλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει.
ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Αΐδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω.
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀποῤῥυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ

1242. Vulgatum μετὰ non sollicito, cum φίλων de Agamemnone intelligi potest.

1255. Hunc versum, vulgo post v. 1261. positum, in hanc suam sedem revocavit Herman.

γύναι, μακρὰν ἔτεινας· εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ *πλέον.
ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.
ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΚΑ. ἰὼ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φεῦ, φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΑ. *φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
ἰὼ, ξένοι.
οὔ τοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ
ἄλλως. θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.

1270. πλέω vulg. πλέον Pauw. Heath. Verte, *diutius*.
1280. φόνον pro φόβον Canter.

1291. *Hæc vaticinia, quasi dona hospitalia, moritura vobis relinquo.* ±

ΚΑ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
*ἐχθροὺς φονεῦσι *τοὺς *ἐμοὺς τίνειν ὁμοῦ,
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

ΧΟ. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδεικτῶν δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
Μηκέτ' *ἐσέλθῃς τάδε, φωνῶν.
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου,
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει·
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων

1295-6. Cum τίνειν sit *pœnas pendere,* dativos τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις non esse mutandos constat. Pro vulgato autem ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς proposuit Pears. quod dedi. *Ut simul inimici mei* (Ægisthus et Clytæmnestra) *solvant pœnas ultoribus meis occidentibus* eos.

1299. Subaud. ἐστί. Vulgo autem δυστύχῃ. Hunc locum nemo interpretum perspectum habuit; et ipse quidem, vereor ut ceteris sim perspicacior: nisi forte hujusmodi sit sententia: *Prosperas res umbra everterit: sin adversæ sint, madens spongia delebit notam,* ita ut memoria calamitatis intercidat: *hoc vero,* si quis nempe ex adversis ad secundas res transierit, *magis altero deploro.*

1303-4. οὔτις εἴργει τὸ εὖ πράσσειν μελάθρων δακτυλοδεικτῶν, *arcet a domibus utcunque prosperis.*

1305. Hermanni correctio pro μηκέτι δ' εἰσέλθῃς, quod tamen stare potuisset, per aposiopesin intelligendum: *Alias adeas ædes, has autem—*

ποινὰς θανάτων †ἄγαν ἐπικρανεῖ,
τίς ἂν *οὖν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;

ΑΓ. ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ά.

σῖγα· τίς πληγὴν ἀΰτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
. β′. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.
. γ′. ἀλλὰ *κοινωσαίμεθ' ἂν πῶς ἀσφαλῆ βουλεύματα;
Χ. δ′. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
Χ. έ. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεοῤῥύτῳ ξίφει.
Χ. στ′. κἀγώ, τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὤν,
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
Χ. ζ′. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
Χ. ή. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος

1311. Corruptum ἄγαν reliqui, donec meliora invenero.

1312. In codd. deest οὖν. Porsoni emendationem, ut e malis minimum, recepi.

1314. Corrigit Blomf. πληγὴν ἔχω, post πέπληγμαι interpungens. Ingeniose quidem; sed primo friget πέπληγμαι, nisi sequente accusativo, ut in v. 1316. deinde ἔσω rectissime adhibetur, cum τοῖς ἔξω clamat. Denique ἔσω præbent libri universi: "facit HOC illos hyacinthos."

1318. Vulg. κοινωσώμεθ', quod quomodo stare possit non video. Pors. igitur sequor, quamvis suspicio inciderat de αΥΤως pro ἄΝΠως.

1322. νεοῤῥύτῳ, *recenti cæde madido;* quod moneo, ne cum aliis de *Choreutarum* gladio interpreteris.

1327. Vulgo μελλούσης pro τῆς μέλλους. Correxit, præeunte Tryphone, Hermann.

πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.
Χ. θ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧστινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι περί.
Χ. ί. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
Χ. ιά. ἦ καὶ βίον *τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
Χ. ιβ'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
Χ. ιγ'. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
Χ. ιδ'. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
Χ. ιέ. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
ΚΛ. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν.
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,

1330. Verte, *Qui aliquid facturus sit, eum* ETIAM *deliberare decet de* re gerenda. Vid. ad Hecub. 502.

1333. τείνοντες correxit Canter. pro κτείνοντες.

1346. πημονὴν ἀρκύστατον, *calamitatem retibus munitam*, h. e. retia calamitatis.

1349. Si sana νίκης, *certamen de victoria jampridem* inter domos Atrei et Ægisthi *decertatum*. Sed Heath. et alii νείκης.

ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
*περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν
μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Αἴδου, νεκρῶν σωτῆρος, εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον, ἢ *διοσδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τάδ' ἂν δικαίως ἦν· ὑπερδίκως μὲν οὖν
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω—σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,

1354. Vulg. περιστοιχίζω certissime emendavit Canter.

1362. Ita correxit Pors. vulgatum, Διὸς νότῳ γᾶν, εἰ—Objiciunt tamen Hermann. et Well. desiderari verbum finitum; quasi scilicet non sit, ἢ σπορητὸς χαίρει. Corrigunt igitur γανᾷ, quod elegantissimum judicat Well. mihi Porsoni correctio elegantior videtur.

1366. πρεπόντων pro τῶν πρεπόντων paullo durius est; sed satis, opinor, defendit similis locus, Choeph. 353. ubi πιπλάντων est εἷς τῶν πιπλάντων.

1372. Vid. sup. ad 281.

ὅμοιον—οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερὸς,
ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟ. τί κακὸν, ὦ γύναι, στροφή.
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν, ἢ ποτὸν
πασαμένα *ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον,
τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς;
ἀπέδικες, ἀπέταμες·
*ἀπόπολις δ' ἔσει,
μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ,
καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀρὰς,
οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων *ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων, δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι,—
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς *παρεσκευασμένη
ἐκ τῶν ὁμοίων—χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ

1376. Quasi dixisset, *φονευθεὶς ὑπὸ τῆσδε*—

1380. *ῥυτᾶς* pro *ῥυσᾶς* Stanl. *ὀρόμενον* pro *ὀρώμενον* Canter.

1381. *Imposuisti tibi,* ut victimæ mox ob crimina mactandæ, *hoc thus publicarum exsecrationum?* Ubi *ἓν διὰ δυοῖν* exprimitur.

1383. *ἀπόπολις* ob metrum pro *ἄπολις* Hermann.

1391. *ἀημάτων* felicissime correxit Canter. pro *λημάτων*.

1395. Vulg. *παρεσκευασμένης*, sed genitivus absolutus subaudito *ἐμοῦ* vix recte se habet. Emendavit Well.

ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ, ἀντιστρ.
περίφρονα δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος *ἐμπρέπει
ἀτίετον· ἔτι σε χρὴ
στερομέναν φίλων
τύμμα *τύμματι τῖσαι.

ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην, Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας *ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἰστοτρίβης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην·
ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην,
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,

1402. Vulg. εὐπρεπείαν τίετον· cod. unus εὖ πρέπει ἀτίετον. Correxit Canter. ut sup.

1405. Vulgatum τύμμα τύμμα certissime correxit Stanl.

1410. ἐμῆς pro ἐμὰς restituit Pors.

1417. Cf. Juven. vi. 101-2.

κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΗΜ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, στρ. ά.
μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου,
καὶ πολλὰ τλαντὸς γυναικὸς δίαι;
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ΧΟ. ἰὼ, *παράνους Ἑλένα, στρ. β'.
μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.

ΗΜ. νῦν δὲ τελείαν στρ. γ'.
πολύμναστον ἐπηνθίσω
δι' αἷμ' ἄνιπτον,
ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
ἔρις ἐρίδματος, ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου, στρ. δ'.
τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΗΜ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυ- ἀντ. ά.
εῖσι Τανταλίδαισιν,

1430. Ita pro παρανόμους correxit Herman.

1434. ἐπηνθίσω ἔριν ἥτις ἦν. Sed de integritate loci dubitari possit.

κράτος * τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
* καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος, δίκαν
μοὶ κόρακος ἐχθροῦ, σταθεὶς ἐκνόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται * *
* * * * * *

ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. δ΄.
τὸν τριπάχυιον
δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων·
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματόλοιχος
νείρει τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἴχωρ.

ΗΜ. ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε στρ. ε΄.
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ, φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου.
ἰὼ, ἰὴ, διαὶ Διὸς
παναιτίου, πανεργέτα·
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς
τελεῖται; τί τῶνδ'
οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

ΧΟ. ἰὼ, ἰώ. στρ. στ΄.
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;

1446. τ' inseruit Herman.

1447. *καρδιόδηκτον* præclara Abreschii correctio pro *καρδίᾳ δηκτόν*.

1449. *σταθεὶς* ad *δαίμονα* refero. De mutata persona nemo morabitur. Cf. autem v. 1451-3.

1450. Desunt, quæ post h. v. sequi debent, antistrophæ β΄. γ΄.

1452. *τριπάχυιος*, a *παχὺς*, potest esse *valde gravis*, ut *τριγέρων*, *τριτάλας*, *τρίλλιστος*, &c. sed rectius forsan Stanl. *per tres generationes gravis*. Cf. Choeph. 1057-62. Theb. 741.

φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ΗΜ. ὤ μοι, μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, στρ. ζ'.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὖργον ἐμόν. στρ. ή.
μὴ δ' ἐπιλεχθῇς
* * * * * *
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ', ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως, χαλεποῦ θοινατῆρος,
τόνδ' ἀπέτισεν, * * * *
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΗΜ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ *σὺ ἀντ. έ.
τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ; πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης· ὅποι *δίκαν
προβαίνων πάχνᾳ
κουροβόρῳ παρέξει.

1482. σὺ e conjectura supplevit Schutz.

1484. "πῶ Sicula vox," inquit Well.

1488. Vulg. δὲ καὶ, nullo sensu. Conjecit Butl. δίκην, quæ sensum præbet, et quæ in Doricam formam mutata, proxime accedit vulgatæ vestigiis. *Quo quum processerit, pœnas solvet,* vel faciet ut solvantur pœnæ, *ob concretum rorem sanguinis liberorum voratorum.*

ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ, ἀντ. στʹ.
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
ΗΜ. ὤ μοι, μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, ἀντ. ζʹ.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον ἀντ. ηʹ.
τῷδε γενέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄταν
οἴκοισιν ἔθηκ'; ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ'
ἔρνος ἀερθὲν, τὴν * πολυκλαύτην
Ἰφιγένειαν, ἀνάξια δράσας,
ἄξια πάσχων, μηδὲν ἐν Ἅιδου
μεγαλαυχείτω, ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.

ΗΜ. ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεὶς, στρ. θʹ.
* εὐπάλαμον μέριμναν,
ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.
* δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα * θηγάνει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

ΧΟ. ἰὼ, γᾶ, γᾶ, στρ. ιʹ.

1503. Vulgatam πολύκλαυτόν τ' correxit Pors. ad Med. 822.

1509. Ita Pors. Vulg. εὐπάλαμνον.

1512. Omnium codd. lectionem ψεκὰς retinui, quamvis sup. 1361. omnes exhibent ψακάδι.

1513. δίκη, θήγει vulg. Correxerunt Auratus illud, hoc Hermann.

εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, πρὶν τόνδ' ἐσιδεῖν
ἀργυροτοίχου
δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
τίς ὁ θάψων νιν, τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι
τλήσει, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὑτῆς,
ἀποκωκῦσαι ψυχὴν, ἄχαριν
χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

ΗΜ. τίς δ' *ἐπιτύμβιον *αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ στρ. κ΄.
σὺν *δακρύοις ἰάπτων
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν στρ. λ΄.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
* * * * * *
* * * * * *
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγατὴρ, ὡς χρὴ,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων,
περὶ *χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΗΜ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους· ἀντ. θ΄.
δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.

1525. Admisi Stanleii correctionem pro ἐπιτύμβιος αἶνος, refragante Well. Mox edd. δακρύοιν, in quo dubitari possit, utrum σ in ο an in ν potius corruptum fuerit: δάκρυσιν, δακρύοις.

1536. χεῖρε Pors. pro χεῖρα. Dubitanter recepi.

φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς,
παθεῖν τὸν ἕρξαντα· θέσμιον γὰρ
τίς ἂν γονὰν *ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος πρὸς *ἄτᾳ.

ΚΛ. εἰς τόνδ' *ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ ἀντ. λ'.
χρησμόν· ἐγὼ δ' οὖν
ἐθέλω, δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
ὅρκους θεμένη, τάδε μὲν στέργειν,
δύστλητά περ ὄνθ'· ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν.
κτεάνων τε μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι,
*κἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου·
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους

1540. ἐν χρόνῳ, *per seriem seculorum.*

1542. ἀραῖον pro ῥᾷον optime emendavit Hermann. Γονὰ autem ἀραῖος est *calamitas* domui adhærens.

1543. πρὸς ἄτᾳ præclara Blomfieldii emendatio pro προσάψαι, de qua si quis dubitet, is videat omnino Pors. ad Med. 553.

Post h. v. deesse putant antistrophas ί. κ'. Mihi vero, quamvis alios secutus sum in antistrophicam formam carmen hoc redigentes, hæc omnia nimis incerta videntur; cum præsertim, ipsis fatentibus, v. 1544. ad 1541. refertur. Hiatum igitur non reliqui.

1544. Vulg. ἐνέβη. Canteri conjecturam recepi: sin quis malit Casauboni χρησμὸς, parum refert.

1548. εὔχομαι αὐτὸν (δαίμονα) ἰόντα τρίβειν. Vel quasi præcessisset ὅρκους θεμ. ἐφ' ᾧτε.

1553. Canteri emendatio pro δ' ἀλληλοφόνους.

θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὑτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
*αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τῷ 'μῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
†τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος.
ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν,
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν·
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,
οὕτως *ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.

1557. Forsan ἄγη, ut Canter.

1568. αὐτὸς reposuit Blomf. pro αὐτοῦ.

1572. Ante h. v. aliquid excidisse veri est simile; quapropter de ipso loco nihil certi statui potest.

1579. λάκτισμα δείπνου de convivii sanctitate violata intelligo.

1580. ὀλέσθαι correxit Pors. pro ὀλέσθη.

καγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς·
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγε.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῂς ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον;
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημοῤῥιφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΚΛ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει, γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
δεσμὸς δὲ, καὶ τὸ γῆρας, αἵ τε νήστιδες
δύαι, διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πήσας μογῇς.

ΧΟ. γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον

1590. Cf. Soph. Aj. 1151. ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.

1598. εἰρημένον absolute positum. *Cum ei præceptum est.*

1602. A verbo antiquo πήθω effluxit, opinor, πήσω, (unde πήσομαι, πείσομαι,) ἔπησα (unde πήσας), ἔπαθον, πῆμα, &c. Miror VV. DD. qui, quia Scholiastes ad Pindar. citat παίσας, hac sola auctoritate, quæ nulla est, πήσας in πταίσας mutant.

1603. τοὺς ἥκοντας in τοῦδ' ἥκοντος mutare non sum ausus. Imo rarius est exemplum accusativi absoluti; q. d. σὺ ταῦτα ἔδρασας τοὺς ἥκοντας, sc. εὐνὴν αἰσχύνουσα, καὶ βουλεύσασα μόρον;

οἰκουρὸς, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις·
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
σὺ δ' ἐξορίνας †ἠπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλὰ σὺν γυνὴ,
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
ἔκτειν'; Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ,
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;

ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει
τάχα.

ΧΟ. εἶα δὴ, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε·

1609. Pro ἠπίοις Jacob. νηπίοις, Blomf. ἠπίους.
1622. *Quare non ipse interfecisti, sed feminam in auxilium adscivisti?*
1624. *Nonne alicubi*—
1627. De δοκεῖς cf. v. 16.

εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
ΑΙ. ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' *ἐρώμεθα. 1631
ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά·
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον *θέρος·
πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
στείχετ' *ἤδη δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμένους, 1635
πρὶν παθεῖν· ἔρξαντας *αἴρειν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις γ', ἐχοίμεθ' ἂν,
δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν. 1639
ΑΙ. ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι,
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα, *δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα * *
ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι. 1644
ΧΟ. οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πράσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.

1631. Ita Schutz. pro ἐρούμεθα. Conf. Theb. 501.

1633. θέρος palmaria Schutzii emendatio pro ὁ ἔρως.

1635. Vulg. στείχετε δ' οἱ, et in fine versus adjicitur τούσδε. Quod dedi, Blomfieldii est.

1636. Vulg. ἔρξαντα καιρόν. Cum autem cod. Flor. habet ἔρξαντες, κ in ς mutandum esse vix dubium videtur. Admisi igitur Blomfieldii correctionem, distinctione tantum mutata.

1641. δαίμονας correxit Casaub.

ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ *ὥστε θηλείας πέλας. 1649

ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· *ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων *καλῶς.

1649. Vulg. ὥσπερ. Corr. Stanl. καλῶς. Suppleverunt illud Canter.
1650-51. Desunt in codd. ἐγὼ, hoc Stanl.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ARGUMENTUM[1]

CHOEPHORARUM,

A STANLEIO CONSCRIPTUM.

Orestes jussu Oraculi una cum Pylade Argos reversus, tumulum patris sui Agamemnonis invisit; ubi virginum cœtui Clytæmnestræ famularum occurrit, quas illa somnio exterrita, consultis conjectoribus, ad placandos manes mariti cum inferiis miserat. His adjunxerat se soror ejus Electra; cui Orestes per varia indicia innotescit. Ab iis totam rem edoctus, regias ædes accedit, viatorem se fingens e Phocide Dauliensem, qui obiter mandata acceperat Orestis mortem parentibus ejus nunciandi. Ægisthum, hoc ut audiat lubenter egressum, derepente interficit; cujus clamore evocata Clytæmnestra, et pro vita sua apologia brevi usa, a filio suo interemta est. Hac patrata cæde, maternis furiis agitatus Orestes Delphos profugit.

Scena Fabulæ Argis constituitur: Chorus autem constat ex Virginibus cum inferiis ad tumulum Agamemnonis profectis. Titulus Tragœdiæ Choephorœ.

1. Hoc argumentum post Blomf. ego quoque recepi, posthabito illo quod Græce conscripserat nescio quis, valde ineleganter.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι * * * * * *
* * * * * * * * * * * * *
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον·
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
* * * * * * * * * * * * *
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν, φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν, ἀδελφὴν τὴν ἐμήν, πένθει λυγρῷ

1. Primos quinque versus, qui in codd. desunt, Canter. eruit ex Aristoph. Ran. 1157-9, 1203-4. Πατρῷα κράτη, *potestatem a patre tuo tibi datam.*

6. Cf. Il. Ψ. 140-2. Hunc autem et sequentem versum, apud Schol. Pindari ad Pyth. IV. 145. servatos, hic inseruit Stanl.

13. *Ad placandos manes,* recte vertit Well.

πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδὼν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ. ά.
*χοᾶν πρόπομπος ὀξύχειρι σὺν *κτύπῳ.
πρέπει παρηῒς *φοινίοις ἀμυγμοῖς,
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·
δι' αἰῶνος δ' *ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ·
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,
πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ, ἀντ. ά.
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε, περὶ φόβῳ
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων·
κριταί *τε τῶνδ' ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι,
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως,
τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.

21. χοὰς edd. vett. quod ita defendi potest, ut πρόπομπος valeat προπέμπουσα. Sed facillimum est cum Casaub. ς in ν mutare. Mox codd. κύπτῳ, quod correxit Arnald.

22. φοίνισσα γωγμοῖς et φοινισσαμυγμοῖς codd. Emendavit Stanl.

24. διοιγμοῖσι Ald. Rob. Correxit Canter.

34. τε inseruit Pors.

τοιάνδε χάριν ἄχαριν, ἀπότροπον κακῶν, στρ. β′.
(ἰὼ γαῖα, μαῖα,) μωμένα μ' *ἰάλλει
δύσθεος γυνά.
φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν·
τί γὰρ *λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πανοιζὺς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους,
δεσποτῶν θανάτοισι.
σέβας δ' ἄμαχον, *ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν, ἀντ. β′.
δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον,
νῦν ἀφίσταται.
φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντα βρύει·
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

39. Codd. μιλλεῖ. Corr. Stanl.

41. Vulg. ἐκβάλλειν. Stanleii correctionem receperunt omnes.

42. Vulg. λυγρόν. Γ in Τ mutavit Canter.

48. Vulgatum ἀδάμαντον metri causa correxit Herman.

53. ῥοπὴ Δίκας simpliciter valet Δίκη, quæ *alios animadvertit die*, h. e. adhuc viventes; *alios* autem serius ulciscitur, *et in media crepusculi tempestate pœnæ* illis *diu moratæ germinant*, h. e. sub ipsum mortis articulum; *alios nox tenet re infecta*, et prius moriuntur quam pœna prehenderit. Cf. Paul. I. ad Timoth. v. 24.—Quam recepi, δίκας, τοὺς, lectio est Turnebi: alii δίκαν, τοῖν. Deinde post χρονίζοντα vulgo inseritur ἄχη, quam ut glossam, metro jubente, ejecit Schutz.

δι' αἵματ' *ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ ἐπῳδ.
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαῤῥυδάν.
διαλγὴς ἄτα διαφέρει τὸν αἴ-
τιον παναρκέτας νόσου.
οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες τὸν *χερομυσῆ φόνον
καθαίροντες *ἔλουσαν *μάτην.
ἐμοὶ δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δουλίαν ἐσᾶγον αἶσαν,)
δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
πρέποντ' ἀρχαῖς βίου,
βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσῃ.
δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων ματαίοις
δεσποτᾶν τύχαις, κρυφαίοις
πένθεσιν παχνουμένη.

58. Vulg. ἐκποθὲν, quod emendavit Pors.

61. Post h. v. vulgo sequuntur repetita quæ sup. 56-7. leguntur, a βρύειν usque ad νύξ. Uncinulis incluserunt Musgrav. Pors. Well. ejecit Blomf.

62. In his comparationem intelligi inter adulterium et cædem vix credo: imo alluditur ad duplex Ægisthi et Clytæmnestræ crimen. Neque enim premenda est vox νυμφικῶν ad *virginalem* lectum.

64. χαιρομισῆ Ald. χειρομισῆ Turn. χαιρομυσῆ Rob. Vulg. Correxit Pors. De αι et ε confusis vix opus monere.

65. Vulg. ἰοῦσαν ἄτην, quod alii aliter corrigunt. Quod dedi, dubitanter recepi e Scaligero.

69-71. Vulgatum cum Well. retinui, in quo offenderunt interpretes, dum per ἀρχαῖς βίου *originem* vitæ intelligebant. Mihi vero significare videtur *fata quæ vitam dirigunt:* sin minus, libenter reciperem τύχαις. *Convenit* (πρέποντά ἐστι) *meæ vitæ conditioni laudare tum justa tum injusta eorum qui violento cursu feruntur.*

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς,
πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὖπος, ὡς νόμος βροτοῖς
ἔστ', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.
ΧΟ. αἰδουμένη σοι, βωμὸν ὣς, τύμβον πατρὸς,
λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἂν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
ΧΟ. φθέγγου, χέουσα, σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.

87. τε non est otiosum. *Et tale quidem donum, quale—*

ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὑτὴν, χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἆρ' ἐπεύξομαι τάδε;
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη—
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον', ἢ βροτῶν τινά—
ΗΛ. πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;
ΧΟ. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτα μοὔστιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ' οὒ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
* * Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχὰς, πατρῴων *δωμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·
κἀγὼ, χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,
λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποικτεῖρον τ' ἐμὲ
φίλον τ' Ὀρέστην· πῶς ἀνάξομεν δόμοις;
*πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα

110. ἐξηγουμένη, *præiens. Dictating.* Cf. omnino Med. 743.

114. μοὔστιν, μοι ἐστίν.

116. Vulgo h. v. post 157. legitur, ubi sensum pessime turbat. Jubente Herman. huc reduxi.

119. Vulg. δ' ὀμμάτων. Stanleio corrigenti ut sup. præfracte obnititur Well.

122. βροτοῖς, "*mortali vita defuncto,*" recte Blomf.

125. Ita Casaub. Veterem lec-

πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν· οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι· καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς, σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν *δίκῃ.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς *καλῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
ξὺν θεοῖσι, καὶ Γῇ, καὶ Δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟ. ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον
ὀλομένῳ δεσπότᾳ,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ',
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον,

tionem, πεπραγμένοι, vix satis defendit Well. exemplis vocis compositæ διαπεπραγμένοι, de qua nemo dubitavisset.

136. τιμάορον, *ultorem aliquem.*

137. δίκῃ correxit Scaliger pro δίκην.

138. καλῆς Schutz. pro κακῆς.

147. Vid. ad Med. 1319. *Effusis inferiis ad tumulum hunc,* ἔρυμα κακῶν κεδνῶν τε, *quod omnes arcet fortunæ impetus, sive malæ sive bonæ.* Idem etiam *avertit piaculum abominandum.* Cf. Hom. Il. xv. 646. ἕρκος ἀκόντων. Phœn. 1110. φύλακας Ἀργείου δορός.

κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε,
σέβας ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοῖ, ὀτοτοτοτοῖ, ἰώ.
τίς δορυσθενὴς ἀνὴρ,
ἀναλυτὴρ δόμων, Σκύθης,
τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα
ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων Ἄρης,
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη;

ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ·
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;
ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος—
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον *ἦν τόδε;
ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός.
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,

153. Jungenda sunt, δορυσθενὴς ἀνὴρ Σκύθης, quæ durior quidem est ferri prosopopœia; sed glossæ vice optime fungetur Theb. 724-5.

168. αὐταῖσιν ἡμῶν Turn. Vict. Utrumque probum: alterum propter librorum auctoritatem prætuli.

169. Vulg. ἦ. Ipse ι in ν mutavi.

εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν 'Ορέστου—σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μη 'κινυσσόμην·
ἀλλ' *ἢ σάφ' *ἤδη τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἤ, ξυγγενὴς ὢν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ,
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε, καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
στροβούμεθ'. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.

177. Vocis δίψιοι sensus quidem ad ὀμμάτων refertur: ipsa vox transfertur ad σταγόνες, δίψαν ἐμποιοῦσαι. Cf. Agam. 861.

184. "λείπει, οὐκ ἔχω." Schol.

189. Vulg. εὖ σαφηνῆ, quod posses ita refingere, εὖ σάφ' ἦν ἤ, nulla mutatione: sed εὖ σάφ' ἦν duriusculum est tum per se, tum cum ἀποπτύσαι conjunctum. Correxerunt ἢ Canter. ἤδη Pors. *Vel novissem*—

192. Constructio ut Agam. 218. *Quod esset honori*—Aliter Well.

καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς·
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ ξυνεμπόρου τινός.
πτέρναι, τενόντων θ' ὑπογραφαὶ, μετρούμεναι
εἰς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένῃ βροτῶν;
ΟΡ. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡ. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ γ' ἄρα μηχανοῤῥαφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾷν θέλεις;
ΟΡ. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδε σ' ἐγὼ *προσεννέπω;
ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ·
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
σαυτῆς ἀδελφοῦ, ξυμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς,
ἀνεπτερώθης, κἀδόκεις ὁρᾷν ἐμέ.

216. τάδ' ἐγώ σε προυνέπω Ald. fere certam correctionem admisi. τάδε ἐγώ Vict. Aurati vel Arnaldi

σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός·
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς,
σπάθης τε πληγὰς, εἰς δὲ θηρίων γραφήν.
ἔνδον γενοῦ· χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.

ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα, τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾷν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον,—ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται—
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνον Κράτος τε, καὶ Δίκη, ξὺν τῷ τρίτῳ,
πάντων μεγίστῳ, Ζηνὶ, συγγένοιτό μοι.

ΟΡ. Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρὸς,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.

222. τομῇ, sc. τομαίᾳ τριχί. Cf. 160.

223. Ridet Euripides in Elect. 543, &c. πῶς ἄν, τότ' ὢν παῖς, νῦν ἔχοι ταύτ' ἂν φάρη, Εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι; Sed in h. l. ὕφασμα non tam ipsam vestem indicat, quam *textoriam operam*, quæ si non simul crescere, certe simul servari poterat.

καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σὲ τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς·
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ'· ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.

ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾷν,
κἀξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους·
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον·
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ', ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα

267. Conjecit Rob. ἀχρημάτοισι, invito sensu, qui est, *injuriis efferatum pecuniam mihi auferentibus.* Cf. 242. 293. Plus sc. valet ἀποχρήματος quam ἀχρήματος, ut ἀπότιμος (Œd. T. 215.) quam ἄτιμος.

268. *Quin me dicebat mea ipsius vita hæc luiturum.*

270. *Quæ enim e terra* oriunda *hominibus* morbos *levant malignos,* (nam *morbos* e sequente νόσους intelligitur,) *hæc nobis* contra *denunciavit morbos fore,* h. e. crea-

βροτοῖς, πιφαύσκων εἶπε τάσδε νῷν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λιχῆνας, ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐρινύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
ὁρῶντα λαμπρὸν, ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος,
κινεῖ, ταράσσει· καὶ διώκεται πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν· δέχεσθαι *δ', οὔτε συλλύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;

tura esse; nempe *lichenas*, &c.—In *μειλίγματα βροτοῖς* cf. Prom. 509. *ἀνθρώποισιν ὠφελήματα.*

274. Cf. omnino Levit. xiii. 10.

277. *ὁρῶντα* ad ea omnia refertur, quæ in verss. proxime præcedentibus obscure indicantur, et *quæ clare* quidem *videbant*, i. e. quid in summa vellent, nimis erat manifestum, quamvis obscure adumbrata; *quamvis in tenebris supercilium movebant.* Cf. Œdip. Col. 74. *ὅσ' ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.* Cf. etiam Job. iv. 16.

278. *Tenebricosum enim inferorum telum,* jactum *a supplicibus qui consanguineorum manu ceciderunt*—ut Eurip. Hippol. 534-6. *οἷον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας ἵησιν ἐκ χερῶν Ἔρως ὁ Διὸς παῖς.* Optime autem *προστροπαίων* explicat Scholiastes: *ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἱκετεύοντος τοὺς θεοὺς ἐκδικήσεως τυχεῖν.*

286. *δ'* supplevit Herm. Constructio est, *οὔτινα δὲ δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν. Neque hospitio excepturum neque operam daturum in expiando.*

289. *ἆρα χρὴ*—*Nonne oportet?*

κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἐστ' ἐργαστέον·
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν ξυμπίτνουσιν ἵμεροι—
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία—
τὸ μὴ πολίτας, εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θηλεῖα γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟ. ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
τῇδε τελευτᾷν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον
πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι — στρ. ά.
φάμενος, ἢ τί ῥέξας,
τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας,
ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναὶ,

297. *εἴσεται, scietur.* Erfurdt. ad Œd. T. 1499. Cf. Aristoph. Nub. 615.

307. Sequitur carmen obscurum, et in quibusdam vix non corruptum. Alii aliter distribuunt, corrigunt, interpretantur: meum erit mutatis quam paucissimis, quam possim luculentissime explicare.

309. Si *οὐρίσας* active sumas, subaud. *ἐμαυτόν*. *Quid faciam aut dicam, ut e longinquo eo propellar, ubi te lectus habet, lux tenebris æqualis?* Tria ultima verba epexegesis sunt vocis *εὐναὶ*, et conditionem Agamemnonis describunt, *in tenebris* ut mortui degentis, (Cf. Eur. Orest. 1223.) quadam tamen *luce* fruentis ut *μακαριτοῦ*.

σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;
χάριτες δ' ὁμοίως
κέκληνται γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις 'Ατρείδαις.

ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ — στρ. β'.
θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς ἁ μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων·
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει — ἀντ. ά.
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' *ἐπιτυμβίδιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται,
φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
*παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις

312. Hoc autem si nequeam facere, *nihilominus luctus in honorem Atridæ beneficii vice habetur.*

321. *Luctus ob parentes omnia exquirit*, sc. πρὸς τὸ ἀναφαίνεσθαι τὸν βλάπτοντα.

326. Ita Pors. pro ἐπιτυμβιδίοις.

335. παιὰν Jacob. pro παίων.

νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ — στρ. γ'.
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίτμητος *κατηναρίσθης.
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν,
τέκνων τε κελεύθοις
ἐπίστρεπτον αἰῶνα κτίσας,
πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς,
δώμασιν εὐφόρητον.

ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς — ἀντ. β'.
ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι,
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐκεῖ τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὄφρ' ἔζης,
μόριμον λάχος *πιπλάντων
χεροῖν *πεισίβροτόν τε βάκτρον.

ΗΛ. μηδ' ὑπὸ *Τρωΐοις — ἀντ. γ'.

339. Vulg. κατεναρίσθης. Correxit Pors.

341-3. *Cum vitam exstruxisses, quæ liberorum viis esset observanda,* h. e. quæ liberorum oculos per vitam in se converteret. Vid. Suppl. 974.

353. πιπλάντων Heathii correctio pro πιμπλάντων, "probante Butlero, qui monet πίπλημι formatum esse a πλέω, sicut τίθημι a θέω." Ita Blomf. Valet autem εἰς τῶν πιπλάντων. Vid. ad Agam. 1366.

354. πεισίβροτον ob metrum Pauw. pro πεισίμβροτον. Est autem in h. l. hendiadys pro λάχος βάκτρου.

355. Indicat vox μηδὲ hæc non declarative, sed optative esse intelligenda. Orestes quidem in stropha votum suum professus erat, *Utinam sub Ilio occidisses! Tum sepulchrum magnificum,* &c. Imo, respondet Electra, ne hoc quidem

τείχεσσι φθίμενος, πάτερ,
μετ' ἄλλῳ δορικμῆτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαψαι·
πάρος δ' οἱ κτανόντες
νιν οὕτως δαμῆναι * * *
θανατηφόρον αἶσαν
πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟ. ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
μεγάλης δὲ τύχης καὶ Ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· *ὀδυνᾷ γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων·
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛ. τοῦτο διαμπερὲς *οὖς στρ. δ'.
ἵκεθ', ἅπερ τε βέλος.
Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρί· τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται.

mihi satisfacit: *utinam ne sub Troja quidem sepultus fuisses, sed* vixisses potius!—Vulg. Τρωΐας. Correxit Herm.

360. Deest creticus in fine versus. De constructione notat Scholiastes: λείπει τὸ ὤφελον. Constructio hujusmodi esse videtur: ὤφελον δαμῆναι, ὥστε τινὰ (sc. ἐμὲ) πυνθάνεσθαι, κ. τ. ἑ.

366. Porsoni emendatio pro ὀδυνᾶσαι γάρ.

372. οὖς pro vulg. ὡς Schutz. Herm.

376. βροτῶν .... χειρὶ est *viris qui audaci et scelesta manu utuntur.*

377. *Sed tamen* (h. e. *quamvis sero,* quod in ὑστερόποινον intelligitur) *parentibus nostris retribuetur.* Nisi malis ob metrum τέλει τάδε.

ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι — στρ. έ.
πευκάεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ'
ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύ-
θω, φρενὸς *οἶον ἔμπας
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρώρας
δριμὺς *ἧται καρδίας
θυμὸς, ἔγκοτον στύγος.

ΟΡ. καί πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς — ἀντ. δ'.
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι,
φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας;
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ·
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.

ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας,
χυμένας εἰς πέδον, ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα· βοᾷ γὰρ *λοιγὸς *Ἐρινὺν,
παρὰ τῶν *πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.

ΗΛ. ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; — στρ. στ'.
ἴδετε, πολυκρατεῖς ἆραι φθειμένων,

379-80. ἀνδρὸς, γυναικός· Ægisthi et Clytæmnestræ.

381. *Cur enim celem, quod,* etiamsi celem, *tamen in mente fluctuat?* Hermanno debetur Οἶον pro ΘΕῖον.

384. δριμὺ, vel δριμὺς, ἄηται, MSS. veteres autem edd. ἄκται, κ et η, ut sæpe, confusis. (Vid. ad Suppl. 775.) Optime Pors. ἧται. *Sedet autem a fronte cordis torva ira, infensum odium.*

390. ἐξ ἀδίκων, *post injurias.*

391. Versum corruptum vel metrum arguit. Sed vid. ad stroph. 377.

394. Vulg. λοιγὸν Ἐρινὺς, vix recte; siquidem ἐπάγουσαν ad λοιγὸν referri nequit. Quare Hermanni correctionem dubitanter recepi. Mox πρότερον Pors. pro προτέρων.

398. Vulg. φθιμένων, sed ob me-

ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶ τις τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;
ΧΟ. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον ἀντ. έ.
κέαρ, τόνδε κλύουσαν οἶκτον·
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ *μοι κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούσῃ·
†ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θρασέ'
* * ἀπέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαι μοι καλῶς.
ΟΡ. τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν; ἢ τάπερ ἀντ. στ'.
πάθομεν *ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων
πάρεστι σαίνειν; τὰ δ' οὔτι θέλγεται·
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων,
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.
ΗΛ. ἔκοψε κομμὸν Ἄρειον· εἴτε Κισσίας στρ. ζ'.
νόμοισιν πολεμιστρίας
*ἀπριγκτόπληκτα *πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν
ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα,
ἄνωθεν, ἀνέκαθεν· κτύπῳ δ' ἐπιρρόθεῖ

trum restitui Aldinum φθειμένων, quæ est forma Homerica, ab Eustathio et Heynio servata, Il. Θ. 429.

405. μοι pro μου Blomf.

407. Vulgatum reliqui, quod corruptum esse docet tum sensus tum metrum.

410. ἂν vulgo post τύχοιμεν repetitum delevit Herman. Mox ἄχεα pro ἄχθεα e Scholiasta reponunt Blomf. Well.

415. Ut vitaret anapæstum in tertia sede, transposuit Pors. Ἄρειον κομμόν· sed senarium in choricis vix operæ pretium est ad arctiores leges redigere.

417. Vulg. ἀπριγκτοι πληκτὰ πολύπλαγκτα δήν. Quæ emendavit Lachman.

κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ἰὼ, ἰώ· δαΐα πάντολμε μᾶτερ,
δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς,
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.
ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι· στρ. ή.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει,
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν·
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
ΗΛ. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ὡς *τόδ' εἰδῇς, ἀντ. ή.
ἔπρασσε δ' ᾇπέρ νιν, ὧδε θάπτει,
μόρον *κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
κλύεις πατρῴους *δύας ἀτίμους.
ΟΡ. λέγεις πατρῷον μόρον. ΗΛ. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν,
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία· [ἀντ. ζ'.
μύχου δ' ἄφερκτος, πολυσίνου κυνὸς δίκαν,
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου, δι' ὠ-
τῶν δὲ συντέτραινε μῦθον
ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,

431. τότ', τοστ' vel τος MSS. unde Canter. τοῦτ', Pauw. τόδ'.

433. Vulg. κτεῖναι. Dubitare possis inter Robortellianum θεῖναι et Stanleii conjecturam κτίσαι.

435. Edd. vet. δυσατίμους. Egregie emendavit Stanl.

τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.

ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. θ'.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιῤῥοθεῖ·
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡ. Ἄρης Ἄρει * ξυμβάλοι, Δίκα Δίκᾳ. ἀντ. θ'.
ΗΛ. ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως * δίκας.
ΧΟ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.

ΗΛ. ὦ πόνος ἐγγενὴς, στρ. ί.
καὶ παράμουσος Ἄτας
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος.

ΟΡ. δώμασιν ἔμμοτον, ἀντ. ί.
τῶνδ' ἑκὰς, οὐδ' ἀπ' ἄλλων

446. καθήκειν, *in arenam descendere*. Cf. κατέβαν in Trachin. 504.

452. ξυμβάλοι Pors. pro ξυμβάλλει.

453. δίκας, quod vulgo deest, ex emendatione intulit Herm.

462. Vulg. h. v. cum præcedentibus conjungitur, contra stropharum ordinem. Distinxit ut sup. Well. et sententiam feliciter explicavit. Ἔμμοτον interpretatur H. Steph. Thesaur. *medicamentum liquidum*: hinc significare potest *remedium* qualecunque. Mox sequentis versus constructio est οὐ τῶνδ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων. Denique in v. 465. recepi post Well. emendationem elegantissimam anonymi cujusdam, ΔιώΚΕΙν Ερῖν pro ΑἰῶΝ' ΑνΑΙρΕιν, suffragante metro, sensu, et Scholiasta (ἣν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα).—Jam sensus est: *Ædibus remedium est, rixam persequi sanguinolentam non seorsum ab his, neque per alios externos, sed per seipsos.*

ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀφ' αὐτῶν
*διώκειν *ἔριν αἱματηράν.
θεῶν *τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.

ΧΟ. ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς, πέμπετ' ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην.

ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν,
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
ΗΛ. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
φυγεῖν, μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον.
ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔσει
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς χθονός.
ΗΛ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ *γ' εὔμορφον κράτος.
ΟΡ. μέμνησο λούτρων, οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.
ΟΡ. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.
ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
ΟΡ. ἆρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;
ΗΛ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
ΟΡ. ἤτοι Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,

466. τῶν inseruit Herman.

481. Γ pro Τ Herm.

483. Cum apud Lucian. Asin. p. 153. *καινὶς cædes* significet, monente Abresch. certe fieri potest ut *καινίζω* pro *interimo* usurpetur.

485. *αἰσχρῶς* cum *βουλευτοῖσιν* jungendum, quod monuit Blomf.

ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ.
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ,
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον·
καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας, οὐδέ περ θανών.
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὣς, ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον.
ἄκου'· ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον.
καὶ μὴν—ἀμόμφητον δ' *ἔτεινα τὸν λόγον—
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης·
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾷν κατώρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν; ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
*θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας·
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.

498. κλωστῆρα λίνον bene explicat Butl. per λίνου κεκλωσμένον.

501. H. v. spurium judicabat Pors. q. v. in Præfat. Hec. p. 34. Aliter Well. qui corrigit δ' ἔτεινα pro δέ τινα, et vers. seq. ita interpretatur: "*Tumuli honor est fortunæ secundæ*, sc. ἔργον."

508. θανόντι emend. Stanl. pro θανοῦντι.

θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον· *παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη,
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς *ὁρμῆσαι δίκην.
ΟΡ. τινὸς βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;
ΧΟ. αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν *τὠνείρατι.
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον *οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγός;
ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
ΧΟ. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ' *ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι, δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοὰς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ,
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν·

514. πάρει edd. vett. παρῆν Scal. rectius et ad veterem lectionem propius παρῆ Pors.

520. Vulg. ὁρμίσαι. Correxit Pors. Mox ne mutandum esset v. 522. αὐτὴ in καὐτή, Well. secutus sum, v. 521. Oresti, et interrogative quidem, adsignantem.

522. Vulg. τ' ὀνείρατι. Emendavit Pors.

523. οὖθαρ ἦν emendavit Valck. pro οὐ χάριν vel οὐκ ἄρ' ἦν.

525. *Visum hominis*, non bestiæ, *haud vanum.*

527. Valckenærii correctionem ἀνῆθον pro ἀνῆλθον fere certam reddit Scholiastæ interpretatio, ἀνέλαμψαν. Confert Blomf. Soph. Aj. 285. λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ᾖθον.

εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ,
οὔφις τε πᾶσι σπαργάνοις ὡπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ' ἀμφὶ *τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.
ΧΟ. γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
τούσδ' ἔν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾷν, λέγων.
ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς·
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ
θανόντες, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σάγην ἔχων,
ἥξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.

535. Ex Aldina οὐφεῖσε πᾶσα et Turnebiana ὄφις τὲ πᾶσιν conflatur vulgata, in qua haud scio an injuria suspecta sit πᾶσι. Angl. *in complete swaddling-clothes*. Ceterum constructio est, ὡπλίζετό τε καὶ ἀμφέχασκε.

538. Ita Pors. pro ἀμφιταρβίτῳ δ' Aldina.

546. αἰνῶ δὲ ὑμᾶς (Chorum) κρύπτειν.

547. Constructio est, si me audias: κτείναντες δόλῳ, θανόντες τε καὶ δόλῳ, ληφθῶσιν, κ. τ. ἑ. Et poterat quidem verborum ληφθῶσιν et θανόντες sedes permutare: quod vero dedit, exquisitius est.

καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς·
μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐννέπειν·
Τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε,
Αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἕρκειον πυλῶν,
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη,
ἄκρατον αἷμα πίεται, τρίτην πόσιν.
* νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟ. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει στρ. α.
καὶ δεινὰ δειμάτων ἄχη,

560. πύλῃσι vel vertendum *ad portas;* vel dativus ab ἀπείργετε pendet, ut in Homerico δέξατό οἱ σκῆπτρον et similibus; de quibus vid. Pors. ad Hec. 533.

565. βαλεῖ, sc. ἑαυτόν.

567. Cf. Soph. Aj. 907. ἔγχος περιπετές.

570. σὺ οὖν, σὺ δ' οὖν, edd. συν cod. Med. sed eraso ν. Blomfieldii conjecturam admisi.

574. τούτῳ ad Apollinis statuam refertur; quam tamen innui sup. v. 542. vix crediderim. Cf. 792.

577. Vulg. δεινὰ καὶ, contra metrum. Transponentem Blomfield. secutus sum. Mox Aurati ἄγη vix satis certum videtur.

πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βροτοῖσι
πλάθουσι· βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδες *πεδάμεροι
πτανά τε καὶ πεδοβάμονα· κἀνεμόεντ' *ἂν
αἰγίδων φράσαι κότον.
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν- ἀντ. α΄.
δρὸς *ἂν φρόνημα τίς λέγοι,
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
καὶ παντόλμους
ἔρωτας, ἄταισι συννόμους βροτῶν;
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας
θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾷ
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
ἴστω δ' ὅστις οὐχ στρ. β΄.
ὑπόπτερος φροντίσιν, δαεὶς
τὰν ἁ παιδολύ-
μας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
πυρδαῆ τινα πρόνοιαν,
*καταίθουσα παιδὸς δάφοινον
δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν

581. πεδάμαροι libri omnes. Corrigunt Stanl. aliique πεδάοροι, Well. πεδάμεροι, e Scholiastæ interpretatione, *αἱ καθημεριναί.*

582. Blomfieldii correctionem recepi pro κἀνεμοέντων· quo minus enim stare possit φράσαι, *considera,* prohibet, opinor, constructio versus sequentis. Est igitur ἂν φράσαι, subaud. τὶς, *describere possit aliquis.* Cf. Œd. Tyr. 315. Agam. 71.

585. ἂν, quod supplendum vidit Heath. postulat tum sensus tum metrum.

587. Non respondet antithetico.

589. Omnes *autem conjugales consociationes tum bestiarum tum hominum male vincit amor nefastus feminis imperans.*

597. κ'αἴθουσα edd. vet. contra sensum et metrum. Emendavit Canter.

ματρόθεν κελάδησε,
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.
*ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν ἀντ. β'.
λόγοις στυγεῖν, φοινίαν Σκύλλαν,
ἅτ' ἐχθρῶν ὕπαι
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις
*πιθήσασα, δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως
πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ·
*κιγχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.

ἐπεὶ δ' *ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων στρ. γ'.
πόνων, † ἀκαίρως δὲ, δυσφιλὲς γαμή-
λευμ', ἀπεύχετον δόμοις,
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
ἐπ' ἀνδρὶ δήοισιν ἐπικότῳ σέβας·
*τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,

602. ἀλλὰ δὴ τίν' Ald. ἀλλὰ δεῖ τιν' Turn. unde corrigunt Pauw. ἄλλαν δεῖ τιν', Herm. ἄλλαν δ' ἐστίν. Quod post alios recepi, vix placet propter copulam absentem.

607. πειθήσασα libri omnes, quæ forma exstare non potuit. Homericam vocem bene restituit Abresch.

609. Junge ἀπροβούλως πνέονθ' ὕπνῳ. Mox μιν ad Scyllam referendum censeo. Correxit autem κιγχάνει pro κιχάνει Pors.

612. ἐπεμνησάμην pro -μεν Heath. Loci, qui sequitur, deplorati remedium vix sperandum; etsi ne egere quidem remedio Wellauero videatur. Ego corruptum esse ἀκαίρως δὲ nullus dubito. Deinde de v. 617. ἐπικότῳ σέβας, *ob majestatem inviso,* ut reddit Well. dubitare possis. Innuitur autem Agamemnon.

618. τίω correxit Stanl. pro τίων. ἀθέρμαντον· ἀθράσυντον, Schol.

γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον ἀντ. γ΄.
λόγῳ· γοᾶται δὲ δήποθεν κατά-
πτυστον. εἴκασεν δέ τις
τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' *ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος στρ. δ΄.
διανταίαν ὀξυπευκὲς *οὐτᾷ
διαὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις γὰρ
οὐ λὰξ πέδον πατούμενον,
τὸ πᾶν Διὸς
σέβας παρεκβάντες *οὐ θεμίστως.
Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν· ἀντ. δ΄.
προσχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργὸς,
τέκνον δ' ἐπεισφέρει *δόμοισι·
*αἱμάτων παλαιτέρων

624. ἄγει reponit Aurat. pro vulg. ἄχει.

627. *ἀγείρω, ratiocinatione colligo.*

629. σοῦται vulg. Nempe adhæserat ς e præcedente voce, qua sublata optime reposuit Herman. οὐτᾷ.

631. *Non negligitur quasi contemptum aliquod*, sc. a Jove.

633. παρεκβάντες codd. quod non est nominativus absolutus, sed per appositionem subjicitur ei quod præcesserat, τὸ μὴ θέμις. Mox οὐ θεμίστως Pors. pro ἀθεμίστως.

635. Omnino non sollicitandum προσχαλκεύει. *Super* eam (radicem justitiæ) *fatum procudit* ensem.

636. δόμοισι Pauwii correctio est pro δώμασι vel δόμασι, ob metrum.

637. αἱμάτων pro δωμάτων Canter.—Deest ad metrum syllaba ante αἱμάτων, sed cave cum Burn. inseras τῶν.

τείνει μύσος
χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡ. παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δίαι.
ΟΙ. εἶεν· ἀκούω. ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους·
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
γυνὴ τόπαρχος· ἄνδρα δ', εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτηρία
στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.

638. Vid. Pors. ad Hec. 263.

643. Lectionem optimorum codd. cum Well. retinui. *Si per Ægisthum* (quod ad Ægisthum attinet) *sunt hospitales,* sc. ædes.

644. Solitam in talibus locutionem, *εἶεν, ἀκούω,* quamvis contra metrum, ne Aristophanes quidem respuebat. Cf. Pac. 646. et ibi Dindorf.

652. Ita *enim,* h. e. si vir exierit, *non* erit *pudor in dicendo,* qui *verba obscura reddat.*

εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἔστιν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡ. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ
ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
Ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ· μηδαμῶς λάθῃ·
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν·
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον· εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

ΗΛ. οἲ 'γὼ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρὰ,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς, κἀκποδὼν εὖ κείμενα,
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν Ὀρέστης ἦν γὰρ *εὐβόλως ἔχων,

663. ἀπεζύγην πόδας, *pedes solveram*, h. e. iter inceperam.

680-81. Si lectio sana, quod negat Well. jungenda sunt ἐπωπᾷς χειρουμένη, *ita inspicis ut dejicias multa vel in tuto seposita*.

683. Interpretes fefellit γὰρ quinto loco positum, unde post Ὀρέστης

ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα·
νῦν δ', ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.
ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσι
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
ΚΛ. οὔ τοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους·
κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων

interpungunt, et vel sermonem abruptum vel repetitum δὲ fingunt. Quin Porsoni correctionem, εὐβόλως pro εὐβούλως, et ego recepi. Sic Eum. 703. ἀμφίβουλος, -βολος confusa.

685. καλῆς ironice dictum volunt de Clytæmnestræ et Ægisthi furoribus; quod tamen paullo durius est, nisi id quodammodo tecta oratio excusare possit.

686. Vulgatam retinui, cum minus certæ sint emendationes. Ita igitur intelligas: *Spes, quas ab Oreste conceperam, frustra sunt; nihil enim ex iis reliquum est, nisi quod præsens video.* Et hoc ambigue dictum, ut intelligat Clytæmnestra mortuum Orestem, ipsa autem vivum.

693. κατεξενωμένον, sc. a Strophio.

694. *Minus digne*, h. e. *indigne.*

κοινώσομέν τε, κοὐ σπανίζοντες φίλων
*βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟ. εἶεν, φίλιαι δμωΐδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολία,
ξυγκαταβῆναι χθόνιον δ' Ἑρμῆν,
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λυπὴ δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα *τοῖς *ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν

705. βουλευόμεσθα codd. Corr. Steph.

714. *Et ut una descendat Mercurius terrestris, et ut nocturnus* (Mercurius) *hæc certamina secundet.* Nempe cum χθόνιον Ἑρμῆν invocasset, conjungit quoque τὸν νύχιον ut aptum tali negotio adjutorem.

720. ἄμισθος, *mercede non conductus.* Cf. Agam. 951. ἀκέλευστος, ἄμισθος ἀοιδά. Prom. 45. ἄκλητος δαιταλεύς.

721. Vulg. τοὺς ξένους. Quod ipse olim conjeceram, τοῖς ξένοις, jam video id Pauwio quoque in mentem venisse.

ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
*ἔθετο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
φήμης ὕφ', ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν' ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα, τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ', ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
ἀλλ' οὔ τί πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτον ὀρθίων κελευσμάτων,
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὡσπερεὶ βοτὸν,
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός.
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
ἢ λιμὸς, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι,

725. ἔθετο. Augmentum inseruit Heath. Vid. ad Pers. 315.

736. Constructio in sequentibus non magis est impedita, quam personam decebat. Accusativi Ὀρέστην, νυκτίπλαγκτον, πολλὰ, inter se conjunguntur, sed non habent quo referantur; prius enim alio transgreditur garrula nutrix, quam sententiam absolverit.

738. *Nocturnæque vagationes propter* infantis *clamores.*

741. τρόπῳ φρενὸς, *according to his humour.*

744. αὐτάρκης, *helps itself.*

ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρυντρία,
γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ', Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων· θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.
ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. εἰ ξὺν λόχιταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα *γηθούσῃ φρενί·
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ *κυπτὸς *ὀρθοῦται *λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' *ἢ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φής; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα·
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι, καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις·

754. *Num interrogas, quomodo?*

759. γαθούσῃ libri. Corr. Heath.

760. Codd. plerique, κρυπτὸς ὀρθούσῃ φρενί. Mira lectio; neque dubium, quod observavit Butler. quin—σῃ φρενὶ e versu præc. huc fluxerit. Sed cod. Medic. habet λόγῳ pro φρενὶ, et Schol. Ven. in Il. O. 207. citat ut sup. quanquam dat Eustathius κρυπτός.

762. ἢ facilis et certa Stanleii correctio pro εἰ.

γένοιτο δ' ὡς ἄριστα, σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟ. νῦν παραιτουμένῃ μοι, πάτερ στρ. ά.
Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τυχεῖν μου *κυρίους,
τὰ *σώφρον' εὖ *μαιομένους ἰδεῖν.
διὰ *δίκας πᾶν ἔπος
ἔλακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις·
ἒ, ἒ, πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ,
θές· ἐπεί μιν μέγαν [τετράς.
ἄρας δίδυμα καὶ τριπλᾶ
*παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

770. Mirum qua arte vere Procrustea se suumque Æschylum contorserint editores, ut carmen hoc in strophas et antistrophas quatuor redigerent, interposito mesodo; et hoc quidem ordine: ά. β'. ά. γ'. μεσῳδ. γ'. δ'. β'. δ'. Quo facto quid tandem lucramur? Nempe ut e quinquaginta plus minus versibus vix unus aut alter supersit, qui emendationem non patiatur. Aliter et melius Burneius; aliter etiam Butl. et quo simplicius, eo forsan melius. Illum tamen secutus sum, ne omnia antistrophicæ formæ, si forte unquam exstiterit, deleantur vestigia.—Monendus igitur lector, me in corrupto carmine exhibendo nihil fere propter metrum ausum esse mutare.

772. δέ μου edd. vet. Omisso δὲ exit bacchius cretico respondens. Quod si displiceat, possis legere κυρίους μου τυχεῖν· sed inter omnia tam incerta quam minimum mutare studui.—Vulg. κυρίως. Post Schutz. mutavi.

773. σώφροσυν vel -σιν et μαιομένοις edd. vet. Illud correxit Herm. hoc Musgr.

774. διὰ δίκας pro διαδικάσαι Herm.

776. Si stropham β'. hinc incipere statuamus, antistr. β'. ubi sit quærenda, nescio: quidam in v. 812. seqq. ponunt; Burneio a 793. hectas sua altera incipere videtur. Id tantum certum est, antistr. ά. a v. 780. inchoari; quare hos medios versus in tetrada distribui (potius quam hectada cum Burn.), cui aliam tetrada a v. 793. ita respondentem habes, ut numero, non genere, versuum æquentur.

779. ἀμείψει, *accipies*. Cf. Theb. 293. et sup. 249. παλίμποινα correxit Steph. pro παλίνπ.

ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ- ἀντ. α΄.
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθεὶς
μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' *ἴδοι *διὰ πέδον,
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα;
οἵ τ' *ἔσω δωμάτων στρ. γ΄.
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλύετε σύμφρονες θεοί.
* * * * *
ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι·
τὸ δὲ καλῶς κτάμενον, ὦ μέγα ναίων τετράς.
στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς,
καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
φιλίοις ὄμμασι δνοφερὰς καλύπτρας.
ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως ἀντ. γ΄.
παῖς ὁ Μαίας *δυπιφορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρῄ-
ζων κρύπτ'· ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,

784. ἴδοι pro ἰδεῖν Portus; διὰ πέδον pro δάπεδον Blomf. quem propter sensum sequor, non metrum; id enim nimis incertum. Deinde post πέδον distinxi, ut βημάτων ὄρεγμα epexegesis sit præcedentium. Ultimus autem versus strophico non respondet.

786. ἔσω pro ἔσωθε Herm.

798. δυπιφορώτατος pro ἐπιφ. Burn. poscente cum metro tum lingua.

800. χρῄζων, *si velit; dum autem obscure loquitur, et nocte tenebras oculis obducit, et interdiu nihilo clarior est.*—Ceterum aut in stropha deest aliquid, aut in antistr. redundat.

νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.

καὶ τότε δὴ πλοῦτον, ἐπῳδός.
δωμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν
ὁμοῦ κρεκτὸν γοη-
τῶν νόμον μεθήσομεν.
πόλει τάδ' εὖ· ἐμὸν, ἐμὸν
κέρδος ἀέξεται τόδε,
ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων,
ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ
θροούσᾳ πρός σε, Τέκνον, πατρὸς αὐδὰν,
καὶ πέραινων ἐπίμομφον ἄταν·
Περσέως τ' ἐν φρεσὶν
καρδίαν σχέθων,
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισι,
τοῖς τ' ἄνωθεν, προπράσ-
σων *χάριτας ὀργᾶς λυπρᾶς,
ἔνδοθεν φοινίαν ἄταν τιθεὶς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρον.

804. *Tum autem,* h. e. si hæc incepta bene processerint, *opes projiciemus ædium expiatorias, simul etiam* (ὁμοῦ) *femineam intensam lugentium cantilenam,* cithara *pulsatam, dimittemus.*—Hæc profero, non quasi mihi satisfaciant, sed quia nihil melius extricare possum.

812. Verbum supplendum: Vertas autem: *Confidenter te geras in ipso agendi tempore, inclamans patris facinori* (ob patrem suscepto) *patris vocem* (ita ut ipsum quasi patrem audiat) *ei cum tibi dixerit,* Fili, *et conficiens calamitatem* (finem imponens) *quæ culpa non caret.*

820. χάριτας pro χάριτος Schutz. *Gratias ob iram tristem.*

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας, οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον *γ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἂν φέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς, φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων,
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς *αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.

ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρένα κλέψει' ἂν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι
τάδ' ἐπευχομένη, κἀπιθοάζουσ';
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;

826. γ' pro δ' Port. Stanl. Mox vulg. ἀμφέρειν, quod nemini placuit. Recepi Turnebi lectionem.

827. Alter *esset dolor timoris plenus*, superveniens *vulneri priori adhuc exulcerato et irritato.* Vid. ad Suppl. 437-9.

835. αὐτὸν correxit Schutz. pro αὐτός. *Nihil in nuntiis tantum valet, quantum si quis ipse interroget de rebus nuntiatis.* Recte confert Blomf. Aristoph. Av. 967. Cf. etiam Demosth. Mid. 59. οὐδὲν οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.

839. α ante κλ productum fortasse displicet; sed cf. Alcest. 558. Elmsl. ad Med. 416, 7. proponit φρέν' ἂν κλέψειεν, propter ε elisum.

νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός·
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίων, ἀρχάς τε πολισσονόμους
ἕξει, πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκην.
ΑΙ. ἒ, ἔ, ὀτοτοτοῖ.
ΧΟ. ἔα, ἔα μάλα.
πῶς ἔχει; πῶς *κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότου τελουμένου·
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ·
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰοὺ, ἰού.

849. Correxit Pors. ἀρχαῖς—πολισσονόμοις, ut cum præcedenti conjungantur. Si sana vulgata, constructio expedienda est ut Agam. 99.

851. *Nullum habens* ἔφεδρον, h. e. *assessorem,* qui si ipse victus fuerit, pugnam sit redintegraturus.

856. κέκραρται Rob. Errorem typographicum correxit Steph.

865. δ' retinui. *Sed non ita ut subveniatis.*

κωφοῖς ἀΰτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δικὴν πεπληγμένης.
ΚΛ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
ΚΛ. οἲ 'γώ. ξυνῆκα τοὖπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα·
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
ΟΡ. σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οἲ 'γώ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία;
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
κείσει· θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτε.
ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;
ΠΥ. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ Πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σε νικᾷν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου· πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω·
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.
τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω.

894. νῦν in σὺν mutant; speciose quidem. Sed in Suppl. 870. (ubi

ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
ΚΛ. ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔῤῥιψας εἰς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέῤῥιψ' εἰς δόμους δορυξένους.
ΟΡ. διχῶς ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σου τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μή· ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σουρίζει μόρον.
ΚΛ. οἲ 'γώ· τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.
ΟΡ. *ἔκανές γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.

vid.) ἐγήρασαν est *senem nutriverunt.* Quare retento νῦν vertas: *Nunc autem ad senectutem te nutrire volo.*

900. *Non abjeci,* cum *in ædes hospitales te* misi.

903. σου in σοι mutari non debebat. *Hoc tuum* opus, sc. adulterium. Hanc constructionem fere certam reddit vers. seq.

912. *Ad eum qui non minus surdus est quam sepulchrum.*

913. σουρίζει, i. e. σοι ὁρίζει.

916. κάνες vulg. Augmentum præfixit Heath.

ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, στρ.
βαρύδικος Ποινά·
ἔμολε δ' εἰς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
*ἔλαχε δ' εἰς τὸ πᾶν
ὁ Πυθοχρήστας φυγὰς,
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ', ὦ, δεσποσύνων δόμων,
ἀναφυγᾶς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν,
*   *   *   *   *
δυσοίμου τύχας.
ἔμολε δ', ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας ἀντ.
δολιόφρων Ποινά.
ἔθιγε δ' *ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος
Διὸς κόρα—Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς—
ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·

925. ἔλαχε pro ἔλακε Schutz.

929. Nihil mutavi, nisi accentus: *Inclamate propter herilem domum, propter mala evitata, et direptionem bonorum,* quæ jam ad finem perducta est. Paullo quidem confusa hæc, sed non ideo respuenda; cum præsertim nonnihil excidisse videatur.

933. Corrigunt ᾇ pro ᾧ, sed minus necessario: cum enim in stropha dixerat, *Venit Pœna, venit Orestes,* jam in eadem sententia perstat: *Venit Orestes, dolosam pœnam ferens.*

935. ἐν, quod in codd. deest, metri causa receperunt fere omnes.

*τάνπερ ὁ Λοξίας, ὁ Παρνάσιος,
μέγαν ἔχων μυχὸν χθόνος, *ἐχθροξέναν,
ἀδόλως δολίαν,
βλαπτομέναν, *χρονισ-
θεῖσαν, ἐποίχεται.

κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ ἐπῳδός
ὑπουργεῖν κακοῖς·
ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν·
*μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον οἴκων.
ἄνα γε μὰν, *δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.
τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς

940. Corruptissimi sunt, ut vulgo leguntur, verss. seqq. τάπερ ὁ Λοξίας, ὁ Παρνάσσιος = μέγαν ἔχων μύχον χθόνος ἐπ' ὄχθει = ἄξεν ἀδόλως δολίαν = βλαπτομέναν ἐν χρόνοις = θεῖσαν ἐποίχεται. Conjecturas igitur admisi, lectori ignoscendas: τάνπερ, Hermanni; mox ἐχθροξέναν, meam, cum ἐπ' ὄχθει ἄξεν prius mutaverat idem Herm. in ἐπ' ἐχθροξένοις· eidem ἀδόλως δολίαν sollicitanti omnino non assentior; sed felicissime corrigenti χρονισθεῖσαν suam lubens laudem tribuo. Denique ἐποίχεται, quamvis dubitanter, retinui: *arcessit*, vel *dirigit*. Omnia vero tali sensu: *Quam* (Justitiam) *Apollo arcessit, hospitium violantem,* dolosam quidem sed *jure dolosam, claudicantem, longas post moras.*

945. Fieri potest ut, quæ sequitur, epodus in stropham et antistropham dividi debeat; quarum utraque in iisdem vocibus terminetur, πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν. Quod tamen cum nimis incertum sit, vulgatam formam reliqui.—*Coercetur quodammodo Deus, quo minus malis opituletur.* Cf. Hecub. 787-8.

949. μέγα pro μέγαν Pors. Sequor autem Well. reddentem, *Magno ædium freno liberatus sum.*

950. Vulg. δόμοις, quod correxerunt Blomf. Well.

*ἀτᾶν *ἐλατηρίοις, τύχαι δ'
*εὐπροσωπόκοιται τὸ πᾶν
ἰδεῖν ἀκοῦσαί θ' *ἱεμένοις
*μετοίκοις δόμων πεσοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
φίλοι *δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ,
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
πέδας τε χειροῖν, καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν

955. Vulg. ἄπαν ἐλατήριον. Præeunte Stanl. correxit Schutz. Deinde vulgo legitur, τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις μέτοικοι. Viam ad veram lectionem egregie monstravit Herman. τύχᾳ δ' εὐπροσωποκοίτᾳ legendo. Mox θρεομένοις jam correxerat Stanl. Post ἱεμένοις autem facile in μετοίκοις fit mutatio; quod fecerat etiam Schutz. His ducibus totum locum refinxi ut supra, ita fere reddendum: *Casus autem felici jactu utentes retrocedent* (e contrario cadent) *iis* (Oresti et Electræ) *qui domum e mutata fortuna obtinebunt, omnia et videre et audire sperantibus.*

963. δὲ pro vulg. τε dedit Abresch.

970. In αὐτὸν offenderunt plerique, et quidam correxerunt αὐτὸ, ut ad μηχάνημα referatur; sed ad δεσμὸν referre longe tutius quam mutare.—Neque tamen diffiteor, olim me in suspicionem incidisse, versus hos a recto ordine detrusos fuisse. Certe facilius procederet oratio, si post 969. legerentur vv. 984—991. Deinde v. 992. ad Clytæmnestram optime referretur. Sed hujusmodi suspiciones omnino ipsæ non sine suspicione sunt excipiendæ, ne forte pro ipso Æschylo exhibeamus "disjecti membra poetæ."

στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ᾽, ὡς ἴδῃ πατὴρ,
οὐχ οὑμὸς, ἀλλ᾽ ὁ πάντ᾽ ἐποπτεύων τάδε,
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς·
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ,
ὡς τόνδ᾽ ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ, αἰσχυντῆρος ὣς νόμου, δίκην.
ἥτις δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ τοῦτ᾽ ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ᾽ ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ᾽ ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακὸν,
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ᾽ *εἴτ᾽ ἔχιδν᾽ ἔφυ,
σήπειν θιγοῦσ᾽ ἂν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος.
τί νιν προσείπω, *καὶ τύχω μάλ᾽ εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
ἄρκυν δ᾽ ἂν εἴποις, καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ,
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων· τῷδέ τ᾽ ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ᾽· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

—Jam video turbatum horum versuum ordinem displicuisse etiam Dobræo, qui aliter mutaverat.

981. εἴτ᾽ pro ἤτ᾽ Herm. Vide autem Dobræum in Aristophanic. p. (107.)

984. καὶ pro κἂν Pors.

988. φιλήτης Eustathio auctore κλέπτης. Ab ὑφελεῖν, ὑφειλήτης, φειλήτης, φῖλητης. Scribunt alii φηλήτης, quasi a φηλέω v. φηλόω, *decipio*. Vid. Gaisf. ad Hesiod. Op. 373.

990. νομίζων, *exercens.*

991. πόλλα ἂν θερμαίνοι, *multa violenter ageret.*

ΧΟ. αἶ, αἶ, μελέων ἔργων.
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
ἓ, ἕ,
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡ. ἔδρασεν, ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών·
πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε,
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
† διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται.
* ες,
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.

ΟΡ. ἄλλος *φανεῖ δῆτ', οὐ *γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ.
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου
ἐξωτερῶ· φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.

1002. *Nunc eum* (Ægisthum) *laudo,* quoniam ultus sum; *nunc defleo* mortem ejus *præsens,* et ab exilio reversus.

1006. Quid sit mutandum, ut versus hi et anapæsti fiant, et prioribus 994-7. respondeant, viderint alii.

1010. Ald. Rob. ἄλλος ἂν εἰδῆ (v. δὴ), τοῦτ' ἄρ'. Quibus e tenebris lucem eruit Erfurdt. φ in φανεῖ inserto, et Ταρ in Γαρ mutato.

1012. Vulg. ἐξωτέρω, unde corrigunt ἡνιοστροφῶ, minus apte: ego reposui ἐξωτερῶ, q. e. ἐξωτερέω, *extra vagor,* formatum ut ὑστερέω, προτερέω. Idem et Well. suspicatus erat.

ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τε φημὶ μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος.
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν Πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ,
πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι· παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει, προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
καὶ μαρτυρεῖν μὲν ὡς ἐπορσύνθη κακὰ
τάδ' ἐν χρόνῳ μοι, πάντας Ἀργείους λέγω.
ἐγὼ δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος
ζῶν, καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.

ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας, μήτ' *ἐπιζευχθῇς στόμα
φήμαις πονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακὰ,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.

ΟΡ. ἆ, ἆ. δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε, Γοργόνων δίκην,
*φαιοκχίτωνες, καὶ πεπλεκτανημέναι

1021. παρέντι, *si neglexissem.* Cf. 911.

1029. Vulg. h. v. post 1030. legitur, sensu turbato. Transposuit Blomf. forsitan recte; sed ob variantes lectt. μαρτυρεῖν μοι λεὼς, v. μενέλεως, nihil certi statui potest.

1033. Ita Pors. pro ἐπιζεύχθῃ.

1038. Optimi libri φαιοχίτωνες contra metrum; Turn. Vict. φαιωχίτωνες contra analogiam. Judice

πυκνοῖς δράκουσιν. οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ, νικῶν πολύ.
ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χειροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς εἰς φρένας πίτνει.
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή·
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
ΧΟ. εἴσω καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθιγὼν,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ, κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
*πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
*παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές τε Θυέστου.

Hermanno vel scribendum vel pronuntiandum φαιοκχίτωνες. Ut in re dubia, illud prætuli, adjecto asterisco.

1040. Si mater te odio vexarit, at *patri* es carissimus.

1048. Lectionem Turnebi recepi: Ald. autem εἴσ' ὁ, Rob. εἰς σ' ὁ. *Intus,* in ædibus, *est purgatio; sin Apollinem tetigeris, is te liberabit.* Nominativus absolutus.

1056. πνεύσας correxit Scalig. pro πνεούσας. Deinde γονίας interpretatur Blomf. *ventus ex γονῇ spirans,* i. e. e familiæ stirpe; quod, quamvis paullo durius, verum esse posse puto: quæ enim sequuntur, familiæ calamitates depingunt.

1057. παιδοβόροι optima Stanleii correctio pro παιδόμοροι.

1058. Sanum esse h. v. pronuntiare non ausim.

δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ,
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων, βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐρινύας πραΰνασα, προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΥΘΙΑΣ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς,
Τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο
Φοίβη· δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν
Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.

1. Aliam hujus rei, et quidem pulcherrimam, historiam vide ap. Eurip. Iph. Taur. 1202-48.

Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή·
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον·
Πλείστου τε πηγὰς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία.
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
ἄριστα δοῖεν· κεἰ παρ' Ἑλλήνων τινὲς,
ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται·
μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.—
ἦ δεινὰ λέξαι δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν·
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδέν· ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ· τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.

34. "Ingressa templum subito redit insana et pavefacta." STAHL.

οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·
εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν·
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' *ἀνατὶ μὴ μεταστένειν πόνων.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
αὐτῷ μελέσθω, Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
ὕπνῳ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,

50. Sc. τινὰς γεγραμμένας, h. e. *pictas* Harpyias, *Phinei cœnam auferentes: hæ tamen alis carent,* non igitur illis assimilandæ. Contra Euripides, Orest. 311. de Furiis, δρομάδες ὦ πτεροφόροι· sed absurdum esset apud poetas talia ad amussim exigere.

54. βίαν Rob. pro διά.

58. *Neque* scio (hoc enim ex ὄπωπα intelligitur) *quænam tellus jactare possit hoc genus impune alens, se non propter dolores* inde enatos *gemituram.*

59. ἀνατεὶ vulg. Vid. Blomf. ad Prom. 216.

γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θήρ ποτε·
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ'· ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται, Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ·
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς,
βεβῶτ' ἀν' αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντον, καὶ περιῤῥύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας·
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων·
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,
Ἑρμῆ, φύλασσε,—κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
πομπαῖος ἴσθι,—τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,

76. Vulgo ἂν, quod vertit Well. *siquidem migraveris.*

78. βουκολήσομεν· μεριμνήσομεν, Hesyc. Cf. Suppl. 906. Agam. 652. et Theocr. Idyll. XI. 80. ἐποίμαινεν.

92. τόδε σέβας, *hoc munus* tuum (sc. ut sis πομπαῖος) *quod tibi legibus sancitum est.* Interpretatur autem Well. de *jure supplicum.*

ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· προὐννέπω δ' ὑμῖν, ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν·
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται·
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε·
χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα·
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων
ὤρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.

100. παθοῦσα, *cum passa sim.* Nominativus absolutus. Sic 95. 136.

103. πληγαὶ sunt *convicia* quibus pungit dormientes. Cf. 130-1. καρδίας autem idem quod inf. 444. ἀντίκεντρα καρδίᾳ. Dein sensus totius loci: *Sentias hæc vulnera cordi tuo inflicta: dormienti enim mentis acies clarior est; interdiu autem non prævident homines.* Et hoc quidem ex opinione Peripateticis frequentata, quam generaliter per βροτῶν expressam ad Furias quoque retulisse videtur.

113. ἐγκατιλλῶψαι· ἐγκαταμυκτηρίσαι, Hesyc.

ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
ψυχῆς· φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.

ΧΟ. (Μυγμός.)

ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις, κοὐ κατοικτίζεις πάθος.
φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟ. (Ὠγμός.)

ΚΛ. ὤζεις; ὑπνώσσεις; οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

ΧΟ. (Ὠγμός.)

ΚΛ. ὕπνος πόνος τε, κύριοι συνωμόται,
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.

ΧΟ. (Μυγμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)
λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛ. ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου.
τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.
*σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,

114. Sane τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς nihil aliud est quam περὶ ἐμοῦ. Mirum si displiceat ψυχὴ de mortuis adhibita. Cf. Soph. Elect. 775.

132. Omnes libri οὐδ', O et C confusis. Correxit Pears.

ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρὶ,
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟΡΑΓΟΣ.

ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
ἰδώμεθ' εἴτι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

ΧΟ. ἰοὺ, ἰοὺ, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι· στρ. ά.
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
ἐπάθομεν πάθος δυσαχὲς, ὦ πόποι,
ἄφερτον κακόν.
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.
ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.
ἰὼ, παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλει. ἀντ. ά.
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρόν.
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν, στρ. β'.
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρῳ
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν. πάρεστι μαστίκτορος,
δαΐου, δαμίου,
βαρὺ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

138. "Hæc, quæ sequuntur, non ab universo Choro cantata esse, sed ab singulis personis σποράδην prorumpentibus, et Schol. docet et sensus." Well.

155. *βαρύ τι* corrigunt Schutz. Herm. sed *τὸ* ad utrumque *βαρὺ* et *περίβαρυ* refertur. *Sentio horrorem gravem,* imo *prægravem a flagellifero* instantem.

τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ, ἀντ. β'.
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·
φονολιβῆ θρόνον
περὶ πόδα, περὶ κάρα πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
προσδρακεῖν, αἱμάτων
βλοσυρὸν *ἀράμενον ἄγος ἔχειν.

ἐφεστίῳ δὲ, μάντις *ὢν, μιάσματι στρ. γ'.
μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.
κἀμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται· ἀντ. γ'.
ὑπό τε γᾶν *φυγὼν, οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται·
ποτιτρόπαιος ὢν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ
μιάστορ' *ἐξ *ἐμοῦ πάσεται.

ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν·
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.

158. Vulg. φονολειβῆ correxit Arnald.

161. ἀράμενον ob metrum Heath. pro αἱρούμενον. *In se suscipientem ut habeat.*

162. μάντι, σῷ vulg. Leviter mutavit Schutz.

166. Transitionem ad tertiam personam non est cur miremur; præsertim si cum Well. statuamus aliam jam personam loqui. Porro in versu seq. ab Apolline ad Orestem transfertur sensus.

167. φυγὼν Pors. pro φεύγων.

168. Vulg. δ' ὢν. Transposuit Herm.

169. μιάστορα idem valet quod ἀλάστορα. Vid. Orest. 1600. Med. 1368. Deinde vulgo legitur ἐκεί-νου, quod ob metrum et sensum varie corrigunt, ἐκ κείνου, ἐκεῖ που, ἔστιν οὗ. Ego IN in M mutavi.

174. *Nigram spumam ex hominibus exsuctam.*

οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
ἀλλ' οὗ καρανηστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ
παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία,
*λευσμοί τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε,
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι·
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

179. Si vocis χλοῦνις pro certo statui posset sensus, fere nulla in h. l. maneret difficultas. Aliis est *castratio*, aliis *viridis ætas*. Eustathius, Il. Δ. 105. χλούνην interpretatur ἐκτομίαν, sed corrigit Musgrav. χλοῦνιν, *viridem herbam;* quæ tamen interpretatio auctoritate caret, quamvis a χλόη *herba* deduci videatur. Sed in nostri loco optimi quidam codd. exhibent κακοῦται pro κακοῦ τε, quod si recipias, ἀποφθοραὶ in ἀποφθορᾷ mutato, et puncto post παίδων sublato, sensus erit: *Viridis puerorum ætas seminis corruptione læditur.* Ubi id solum incommodi manet, quod interponitur verbum inter plures nominativos ad εἰσιν pertinentes. Jam si alteram interpretationem amplectaris, *castratio*, κακοῦ in κακὴ mutandum videtur, et ἀκρωνία cum Schutz. intelligendum, quasi sit ἀκρωτηριασμός· Schol. enim, ἐκτομὴ μορίων.—His perpensis, eam rationem præferendam duxi, quæ in textu nihil mutat, quamvis constructionem paullo impeditam reddat. Deinde ἠδ' ἀκρωνία, κ. τ. λ. vertas: *Et ubi membrorum est abscissio, et lapidationes, et ubi,* &c.

180. Codd. λευσμὸν, quod in λευσμὸς mutant: ego potius in λευσμοὶ, cum ν et ι non minus sæpe quam ν et ς inter se permutentur.

182. ἔστε ad ἀπόπτυστοι pertinet, non ἔχουσαι. *Quale convivium appetentes, Diis estis invisi?*

ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;
ΧΟ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.
ΧΟ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;
ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;
ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν *ἤρκεσεν,
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα·
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέῤῥιπται λόγῳ,
ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη
ὅρκου *'στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
*εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς
τὸ μὴ γενέσθαι, μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.

194. τί μήν jam Stanl. correxerat pro τιμήν.

202. ἆρ' ἐλαύνετε φονέα γυναικὸς, ἥτις, κ. τ. λ. Nam φονέα e μητραλοίας subauditur.

204. Vulg. ἠρκέσω, nullo sensu. E variis conjecturis recepi ἤρκεσεν, ut sensui aptum, donec certius aliquid inveniatur.

209. E librorum lectt. ὅρκου τι, ὅρκους τε conflavit Pors. ὅρκου 'στί.

210. εἰ pro ἦ Canter.

211. Vulg. γενέσθαι servato, intelligendum erit τὸ μὴ δίκην γενέσθαι. Hoc quoque meliorem exspectat medicinam.

δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
ΧΟ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ * λίπω ποτέ.
ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.
ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγει·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα κακκυνηγέτις.
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, † εἰ προδῶ σφ' ἑκών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,

216. λίπω correxit Pors. pro λείπω.

217. *Laborem insume magis* æquo, h. e. supervacaneum.

221. Ita recte distinxit Elmsl. ad Herac. 852. ut μέτειμι duplicem regat accusativum. Cf. Suppl. 226-7. Mox κακκυνηγέτις est pro κατακυνηγέτις.

225. Vulgatum εἰ reliqui, obelo tamen notatum; quippe qui vixdum mihi persuasum habeo εἰ apud Atticos cum subjunctivo jungi posse. Nonnulla exempla, quæ in hanc rem citantur, jam e MStis emendantur: alia autem multa docent, quam librariis in proclivi fuerit ἢν et εἰ confundere. In Thucyd. III. 3. ἢν ξυμβῇ, citat Scholiastes Aristoph. εἰ. In Isocr. Pac. 168. c. plurimi codd. exhibent ἢν ἐξαμάρτοιεν, edidit Bekker. ex uno εἰ. In Œd. T. 917. ubi legitur ἢν λέγῃ, præbet Laur. A. εἰ λέγοι, suprascripto η. In eadem fabula 191. quod ediderunt Brunck. Elmsl. Erfurdt. ἢν ἀφῇ, "prosæ orationi convenientius" judicat Herm. Similiter in 874. fluctuant codd. Herm. autem ad Aj. 491. "non jam dubitare" prædicat VV.DD. "quin εἰ cum conjunctivo etiam ab Atticis construatur."—Ceterum post h. v. scena Athenas transfertur.

228. Per hanc fabulam memi-

ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη, προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν.
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά.
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.
ΧΟ. εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ·
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν
ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών.
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

ὅρα, ὅρα μάλ' αὖ.
λεύσσετον πάντα, μὴ λάθῃ φύγδα βὰς
ὁ ματροφόνος ἀτίτας.
ὅδ' αὖτέ γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων, περὶ βρέτει στρ.
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου,

nerit lector duos habere sensus, eosque paullo diversos, vocem προστρόπαιος· valet enim vel *supplex*, vel, ut Hesych. φονιὸς, μιαρὸς, αἵματι μεμιασμένος, καὶ πρός τινα τρεπόμενος, δεήσει καθάρσεως. Horum ratione habita, Orestes et est et non est προστρόπαιος. Cf. vv. 423. 452.

229. Offendens Well. post alios in præpositione πρὸς in fine versus posita, statuit h. l. adverbium esse, *insuper*: cui nequeo accedere, collato v. 429. ubi eædem voces occurrunt, et sensu quidem minime dubio. Ipse potius licentiam pudenter sumtam Æschylo condonaverim.

ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.
τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα ματρῷον χαμαὶ ἀντ.
δυσαγκόμιστον, παπαῖ·
τὸ διερὸν πέδῳ *χυμένον οἴχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐπῳδ.
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου·
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
ἀντιποίνους τίνεις ματροφόνας δύας.
ὄψει δὲ κεἴ τις *ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν,
ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν
ἢ τοκέας φίλους,
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ Αΐδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ἔνερθε χθονὸς,
δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

ΟΡ. ἐγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
σιγᾷν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει·
ποταίνιον γὰρ ὂν, πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ

250. *Reus manuum* s. cædis *esse;* h. e. judicium subire, Deæ simulacro adhærens.

253. *τὸ διερὸν, humiditas,* h. e. sanguis. Hom. Od. vi. 201. *οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός. Vitalis.*—Mox *χυμένον* pro *κεχυμένον* correxit Herman.

254. *Dare mihi sanguinem sorbere.* Πέλανος, *quodvis concretum.* Blomf. Gloss. Agam. 95.

259. Vulg. *ἄλλον,* quod retinet Well. Ita tamen quid valet *καί?* Heathii emendationem recepi.

Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν,
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα,
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι,—κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς,—
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔῤῥειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, * σκιάν.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·
ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ

284. κατηρεφῆ, *coopertum*, sc. vestibus; h. e. sive stet sive sedeat. Ita fere Schutz. Cf. Med. 1163.

290. παρημελημένον, *illorum auxilio destitutum*. Cf. Theb. 699.

292. σκιὰ vulg. σκιὰν Heath.

μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμά,
εὐθυδίκαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι.
τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας † προσνέμοντας
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ,
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγινόμεναι, πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.

μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ στρ. ά.
Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν ποινὰν,
κλῦθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ ἶνίς μ' ἄτιμον τίθησιν,
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῷον ἅγνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

301. ἁμὰ jure suspectum est propter parœmiacum proxime sequentem. Conjecit Well. ἁμετέρα.

303. προσνέμοντας corruptum. Speciosa est Hermanni correctio, τὸν . . . . . προνέμοντ'. Sed sensus τοῦ προνέμω minus aptus; et incredibile est librarios singularem numerum invenisse, pluralem intulisse, sequente διοιχνεῖ.

306. Revocavi ἀνὴρ e Glasg. 2. De primæ syllabæ quantitate vid. ad v. 727.

312. ποινὰν Aldinum retinui, ut sit res pro persona.

τοῦτο γὰρ λάχος διανταία ἀντ. ά.
μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θανάτων
τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι,
τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

γιγνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη· στρ. β΄.
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδέ τις ἐστὶ
ξυνδαίτωρ μετάκοινος.
παλλεύκων δὲ πέπλων
ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην·
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπὰς, ὅταν Ἄρης,
τιθασὸς ὢν, φίλον ἕλῃ·
ἐπὶ τὸν, ὤ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ', ὁμοίως
μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.
σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας, ἀν. β΄.
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν,

322. *Qui cædibus sine causa factis implicantur.* Ceterum Canteri emendationem θνατῶν receperunt recentiores.

323. De enallage numeri cf. 303.

337. τὸν, sc. φονέα, qui in Ἄρης φίλον ἕλῃ indicatur. Deinde, Hesychius: δίονται· διώκονται.

340. *Studentes has curas* (sc. sontes puniendi) *cuivis* alii *adimere, et prohibere nequis Deorum preces meas* (mihi oblatas) *perficiat.* Nempe θεῶν ἀτέλειαν ἐπικραίνειν valet θεοὺς ἀτελεῖς ποιεῖν.

μηδ' ἐς *ἄγκρισιν ἐλθεῖν.
Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς
ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἇς ἀπηξιώσατο.
μάλα γὰρ οὖν ἁλλομένα
*ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν,
σφαλερὰ τανυδρόμοισι
κῶλα δύσφορον ἄταν.

δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ, στ. γ΄.
τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
ὀρχησμοῖς τ' *ἐπιφθόνοις ποδός.
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ· ἀντ. γ΄.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις.

μένει γάρ· εὐμήχανοι στρ. δ΄.
δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν

342. *ἐπ' ἄκροισιν* Ald. *ἐς ἔγκρισιν* Rob. Emendavit Steph.

343-4. Strophicis non respondent.

346. Qui sequuntur quinque versus vulgo post stropham γ΄. leguntur. Transponentes Herman. aliosque et ego secutus sum.

347. Ita Herm. pro *ἄγκαθεν*.

350. Strophico non respondet. Constructio autem: *ἄταν δύσφορον τανυδρόμοισι σφαλερὰ κῶλα*. *Inter currendum extendentibus pedem debilem.*

354. Vulg. *ἐπιφόνοις*. Heathii emendationem recepit Well. Posses tamen *ὀρχησμοῖσί τ' ἐπιφόνοις*.

356. *μύσος* per appositionem subjectum *τῷ κνέφας* idem valet quod *μυσαρόν*.

358. Suspectum habeo *αὐδᾶται*, quod si sanum, poeticam induere significationem videtur, *spargit inter vociferandum.*

τε μνήμονες σεμναὶ,
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' *ἀτίετα διόμεναι
λάχη, θεῶν διχοστατοῦντ',
ἀνηλίῳ λάμπᾳ, δυσοδοπαίπαλα
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί ἀντ. δ'.
τε καὶ δέδοικε βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
γέρας παλαιὸν, * * οὐδ'
ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν,
ἀπὸ Σκαμάνδρου, *γῆν *καταφθατουμένη,
ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.

363. Codd. ἀτίεται. Correxit Canter.

366. Cf. v. 167.

372. Herm. Schutz. inserunt ἐστὶν, Well. mavult e strophico ejicere λάχη. Huic non assentior.

376. Libri τὴν καταφθατουμένην, quod correxit Bentl.

382-3. "Mos notissimus Deos in machina inferendi." BUTLER.

καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν *ὁρωμένας,
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
πρόσω δικαίων, ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.
ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα·
*ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα.
ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.
ΑΘ. μάθοιμ' ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι *ποῦ τὸ τέρμα τῆς *φυγῆς;
ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' *ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς;
ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;
ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν;

387-8. Insolita, et sane durissima, constructionis mutatio, ξένῳ, ὑμᾶς. Deinde σπαρτῶν, *omnium qui gignuntur.*

389. ὁρωμένας pro ὁρωμέναις e Stanleii emendatione admisi; necessariam sane eam, nisi longe audacius ὑμᾶς ὁμοίας mutaveris.

391. ἄμομφον ὄντα, *si nihil habeas quod in iis reprehendas.*

395. ἀρὰ libri. Correxit Canter.

400. Vulg. τοῦτο τέρμα τῆς σφαγῆς; Emendavit ποῦ Arnald. φυγῆς Pears. Cf. 402.

402. ἐπιῤῥοιζεῖ vulg. Activam formam intulit Scaliger.

ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγος πάρα.
ΧΟ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.
ΑΘ. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.
ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘ. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΧΟ. πῶς δ' οὔ; σέβουσαι γ' ἀξίαν ἐπ' ἀξίων.
ΑΘ. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον·
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἁμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίκτωρ, ἐν τρόποις Ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ τὸ σὸν *ἐφημένῃ βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.

410. *Injustam victoriam reportare veto.*

413. Vulg. ἀξίαν τ' ἐπαξίων, quod putat Well. positum pro ἐπ' ἀξίων τε (disjunctim enim Rob. ἐπ' ἀξίων). Hoc autem incredibile videtur; versus enim 387. longe alia ratio est. Quare τ' omisi cum Pors.

424. ἐφεζομένῃ libri contra metrum. Schutzii correctio fere certa. Cf. 418.—Ceterum πρὸς ita adhibitum paullo rarius: *e mea assidentis manu.*

428. Junge σφαγαὶ πρὸς ἀνδρὸς, *cædes ab homine* effecta *sanguinem purgante.*

πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω·
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα·
ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθηκας. οὗτος ἔφθιτ' οὐ καλῶς, μολὼν
ἐς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασα· λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
σὺ *δ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον, εἴτις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας·
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως

429. Præpositionis πρὸς idem usus v. 272. Vid. etiam 230. Disjungenda autem οἴκοισι et βοτοῖσι. *Jampridem apud alias ædes hos ritus expiatorios suscepimus per oves—*

433. ἱστορεῖς, *scis*, non ut alii.

446. δ' pro τ' Pears.

451. κατηρτυκώς· τελειώσας. Hesych. Non autem *cædem*, ut Well. sed *expiationem*. Cf. 429. *Cum præsertim tu quidem, quamvis expiatione facta, nihilo minus supplex adsis ædibus: tamen si reprehensionis immunis sis, quod ad urbem attinet, te excipio;* non autem aliter.

ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει·
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν, ἀμφότερα μένειν·
πέμπειν δὲ *δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους,
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα·
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.

Et v. 453. sane quasi parenthetice interponitur, ut σὺ μὲν, 451. et αὗται, 454. invicem sibi respondeant.

454. *Eam habent conditionem ut non facile dimitti possint.* Quod aliter exprimitur Agam. 1161. δύσπεμπτος ἔξω.—Mox μὴ τυχοῦσαι est nominativus absolutus.

458-9. Hos vv. si quis ita corrigere possit, ut minima mutatione bonum sensum eliciat, me consentientem habebit. Interim retento vulgato sed aliter distincto, ὥστε ante ἀμφότερα suppleto, et ἀμφότερα de *utrisque partibus* (Oreste et Furiis) intellecto, talem interpretationem extundere licet: *Res quidem ita se habet, si utrique maneant; dimittere autem non sine calamitate possum et difficultate.*—Suspicatur Well. in priore versu ἀμφῷ μὲν pro ἀμφότερα. Vulg. δυσπήματ'· correxerunt Bentl. Stanl.

461. ὁρκίους αἱρουμένη emendabat Pears. sed forsan stare potest vulgatum: *Concilium per omne tempus* mansurum *statuam,* nempe *judices electos qui de cædibus jurati judicium ferant.* Cf. 585.

464. *Quæ vi jurisjurandi justitiam adjuvent.* Sed post δίκης infert Well. θ'.

465. Quivis contulerit Med. 913. τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι.

467. Si lectio sana, περῶντας

ΧΟ. νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, στρ. ά.
εἰ κρατήσει δίκα * τε καὶ βλάβα
τοῦδε μητροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
ᾳ συναρμόσει βροτούς.
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα
πάθεα προσμένει τοκεῦ-
σιν, μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.
οὔτε γὰρ βροτοσκόπων μαινάδων ἀντ. ά.
τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων·
πάντ' ἐφήσω μόρον.
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων
* ἄκεά τ' οὐ βέβαια· τλά-
μων δὲ μάταν παρηγορεῖ.

μηδέ τις κικλησκέτω στρ. β'.
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροούμενος,

valet *ὑπερβαίνοντας*. Sic Noster Fragment. Incert. III. *τῷ περῶντι τὴν θέμιν*. *Non in injusta quapiam re jusjurandum animo violantes.* Quod durum.

468. *Nunc revolutiones novarum legum*, h. e. veteres abolentur, et novæ in locum earum invaserunt.

469. *τε* propter antistroph. inseruit Heath.

472. *Facilitate conciliabit*, h. e. faciles reddet ad idem suscipiendum.

478. *Omnem cladem* impune *dimittam*.

481. *Audiet* invicem *labores susceptos et alterum alteri succedentes, remedia vero non jam certa.* In 482. vulg. *οὐκέτ' οὐ·* optimi autem libri *ἀκέτ'·* unde certissime Schutz. *ἄκεά τ'*.

483. Vulg. *δέ τις*. Hoc propter metrum extruserunt.

Ἰὼ δίκα, ἰὼ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πίτνει δόμος δίκας.
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ ἀντ. β'.
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
*δειμανεῖ καθήμενον;
ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει·
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίας ἀνατρέφων,
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως, ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

μήτ' ἄναρκτον βίον, στρ. γ'.
μήτε δεσποτούμενον,
αἰνέσῃς.
*παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν·
ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
*δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος
ὡς ἐτύμως· ἐκ δ' ὑγιείας
φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος

487. ἰὼ bis in ὢ mutant propter metrum; forsan recte.

488. *ταῦτα, hacpropter.*

494. δειμανεῖ Abresch. pro δειμαίνει. *Estne ubi* aliquis *recte verebitur* conscientiam, *terribilem illam et quæ sedet animi inspector?*

497. Multi codd. καρδίαν, unde forsan καρδίας ἄν, quod mavult Well. *Quis autem, si nihil* doloris (στένος) *in corde lucido,* h. e. læto, *gerat—* Cf. inf. 669.

498. Pro ἢ πόλις ἢ βροτός.

503. παντὶ pro ἅπαντι Pauw.

506. δυσσεβείας vulg. Correxit Pors.

καὶ πολύευκτος ὄλβος.
ἐς τὸ πᾶν δ' *ἔτι λέγω, ἀντ. γʹ.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
μηδέ νιν,
κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτί-
σῃς· ποινὰ γὰρ ἐπέσται·
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας
εὖ προτίων, καὶ ξενοτίμους
ἐπιστροφὰς δωμάτων
αἰδόμενός τις ἔστω.

ἐκ τῶνδ', ἀνάγκας ἄτερ, στρ. δʹ.
δίκαιος ὢν, οὐκ ἄνολβος ἔσται·
πανώλεθρος *γ' οὔποτ' ἂν γένοιτο·
τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ *παρβάταν,
τὰ πολλὰ παντόφυρτον *ὄντ' ἄνευ δίκης,
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,
λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος
θραυομένας κεραίας.
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ- ἀντ. δʹ.
δὲν, *ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·

510. δέ τοί vulg. Mutavit ob metrum Burn.

518. δωμάτων ἐπιστροφὰς vulg. Transposuit Heath.

520. *Si nulla interciderit necessitas.*

522. Metri causa alii inserunt δ'· ego cum Schutz. γ'.

523. παρβάταν Hermanni est pro παραιβάδαν vel παραιβάταν.

524. Vulg. παντόφυρτ' ἄνευ. Interposuit Pauw. ἄγοντ', sed lectio Aldina, παντόφυρτον, ad id potius ducit, quod probante Well. recepi.

529. ἐν, quod post οὐδὲν exciderat, inseruit Abresch. Dein δυσπαλεῖ adjective sumunt; nescio an non recte, licet δυσπαλὴς apud

γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ *θερμῷ,
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
δύαις λέπαδνον, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνος δὲ, τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προσβαλὼν δίκας,
ὤλετ' ἄκλαυστος, αἴστος.

ΑΘ. κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου·
ἥ τ' *οὐρανοῦ *νῦν διάτορος Τυρσηνικὴ
σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ·
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου,
σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον,
καὶ *τόνδ', ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.
ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον·—ἔστι γὰρ †δόμων

Pindar. occurrit, ἰσοπαλὴς apud alios: mihi verbum esse videtur a δυσπαλέω, quod secundum analogiam a πάλλω formatur. Eligat lector.

530. Recepi ex emendatione Pauwii θερμῷ, vix assentiens Wellauero vulgatum θερμοεργῷ defendenti, et neganti θερμουργῷ glossam esse potuisse τοῦ θερμῷ· imo de homine usurpatum θερμῷ vix potuit glossa esse τοῦ θερμουργῷ, quod censet ille.

532. Crediderim Æschylum λέπαδνον adjective usurpasse. Et ita Scholiastes: ὑπεζευγμένον καὶ χαλινωθέντα. Cf. Pers. 51. λόγχης ἄκμονες.

537. Vulg. ἥ τ' οὖν διάτορος. Versum varie explent: οὐρανοῦ Askevio et Butlero placuit, quibus hactenus assentior; de ceteris non item. Fieri potuit ut οὔνου νῦν in οὖν corrumperetur; νῦν igitur supplevi.

543. Vulg. τῶνδ', Ald. τὸν, Herm. τόνδ'.

546. Vel in h. v. vel sequenti δόμων proculdubio corruptum. Corrigere nequeo.

ἱκέτης ὅδ' ἀνήρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος·—
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
ὅπως ἐπίστᾳ· τήνδε κύρωσον δίκην.
ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος· εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ΧΟ. πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως·
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.
ΧΟ. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ΟΡ. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.
ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ΟΡ. λέγω· ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
ΧΟ. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης, καὶ τίνος βουλεύμασιν;
ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΧΟ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.
ΧΟ. νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών.
ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.
ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

551. Aldinum κύρωσον cum Herm. recepi. Vulgo κυρώσων, quod rejicio non tam propter genus masculinum de Minerva adhibitum, quam quia aptior videtur modus imperativus.

ΧΟ. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου.
ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;
ΧΟ. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν.
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
ΧΟ. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε,
ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;
ΟΡ. ἤδη σὺ μαρτύρησον· ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ, ὥσπερ ἐστὶν, οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν, δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ *'κέλευσε Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθεῖν,
βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρός·
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα, μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
ΑΠ. οὐ γάρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γενναῖον θανεῖν

573. Cf. v. 324.

585. θεσμὸν, *concilium*. Cf. 462. Mox vulg. δ' ὤν. Transposuit Canter.

588. Vulg. κελεύσει. Quod legunt Herm. Schutz. Well. ὃ μὴ κελεύσῃ, idem est ac ὃ μὴ ἂν κελεύσῃ, quod mihi valere videtur, *nisi quod Jupiter jusserit;* requiritur autem, *jussisset.* Secutus sum Stanl.

589. Constructio: πιφαύσκω μαθεῖν, ἐπισπέσθαι δέ.

594. πράξαντα· ἐκδικήσαντα, Schol.

διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔ τι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλὰς, οἵ τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι·
ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' *ἢ *φράσαι, δεδεγμένη
δροίτῃ, περῶντι λουτρὰ, κἀπὶ τέρματι,
φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεὼς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟ. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον, τῷ σῷ λόγῳ·
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν· ἔστι τοῦδ' ἄκος,
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις,
ἅπαξ θανόντος οὔτις ἐστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμός· τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω

602. Vulg. εὔφροσιν δεδεγμένη. Recepi Bothei conjecturam, non admodum improbabilem; qua, dum melius aliquod inveniatur, admissa, totus locus ita reddendus: *Postquam balneo excepisset, exeunti jam e lavacro et in* ipsa ejus *extremitate* stanti, *vestem clam circumdedit.*

615. λύσειεν, sc. τις.

στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς, ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται;
ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου·
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διὸς,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν·
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου,
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεὰ,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
ΑΘ. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων.
ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος·

621. *οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει, facile.* Cf. Suppl. 92.
622. *τὸ φεύγειν, sc. κατὰ, quo minus in exilium abeat.*
635. *οὐδὲ, ne . . . quidem.* Cf. 629.

μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;
ΧΟ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.
ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῷ
ἀεὶ *δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ', Ἀμαζόνων ἕδραν
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε,
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν, φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν
σχήσει, τό θ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ *'πικαινούντων νόμους.
κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων, οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν.
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ, δεδοικὼς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον

648. πῶς τιθεῖσα ἄμομφος ὦ πρὸς ὑμῶν;

654. Vulg. δ' ἑκάστων. Emendavit Canter.

663. Stephani emendatio pro 'πικαινόντων.

666. Vid. 500-1.

668. τὸ δεινὸν, reverentiam.

ἔχοιτ' ἂν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτε Σκύθῃσιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην.
αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος.

ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟ. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ', οὐ λαχὼν, σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσει μένων.

ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων,
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.

ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας

688. *In supplicationibus* quas audivit *Ixionis, primi cædis rei.*

696. *Cum alias omnino, tum* præsertim *quando egeat?*

οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
ΑΠ. σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.
ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.
ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο·
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
ΧΟ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;
ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔῤῥειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
ΧΟ. γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα,
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.

698. Varie corrigunt οἴνῳ· nescio quare, cum sit, *vino sopitas decepisti.*

717. τιμὰς νέμειν, *munera administrare.* Aliter sup. 594.

720. *Si defuerit suffragium,* h. e. non faverit. Deinde, *Unum suffragium vel dejicit vel erigit.* Cf. Thucyd. v. 111. in fin. ubi ἣν, h. e. πατρίδα, τυχοῦσαν, κ. τ. ἑ. positum videtur pro τὸ τὴν πατρίδα τυχεῖν τε καὶ μὴ κατορθῶσαι.

ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις, ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος, ὃς, πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον,
σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις,
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·

727. Vulg. Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε, ubi τε otiosum ferri non potest: porro si ob metrum ἀνὴρ corrigas, contra linguam peccas. Recepi indubitanter Schutzii conjecturam, puncto post αὖθις posito, unde sensus evadit: *Vir* (Orestes) est *Argivus iterum*, in civitatem restituitur, *et habitat*—Ubi jam neque importune se habet articulus, et copula τε requiritur.—Posthac dubitari possit, an usquam reperiatur ἀνὴρ apud Tragicos, nisi in choricis, prima producta.

732. στρατῷ, *populo*. Agam. 530.

738. Re perpensa Botheana ratio aliis præferenda videtur: πράξομεν ὡς μεταμέλῃ πόνος (malim πόνου) τοῖς παρβαίνουσι τἀμὰ νῦν ὁρκώματα, ἀμηχάνοισι δυσπραξίαις, *propter calamitates*. Deinde αὐτοῖσι (741.) repetitio est τοῦ τοῖς παρβαίνουσι, in talibus satis frequens.

ὀρθουμένων δὲ, καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ,
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολισσοῦχος λεὼς,
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰοὺ, ἰοὺ, ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν, χθονὶ
ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ λιχὴν ἄφυλλος,
ἄτεκνος, ἰὼ δίκα, πέδον ἐπεσσυμένος,
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι;
δύσοιστα πολίταις ἔπαθον,
ἰὼ, μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν·
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,

742. Similiter variatur constructio 387-8. Exhibet autem Turn. ὀρθουμένοις, quod facile a librariis proficisci potuit. Vulgatam accipit Well. impersonaliter: *Si res recte agantur.*

754. ἄφορον, *sterilitatem creans.* Hesych. ἀφορίαν, ἀκαρπίαν. Vid. 768. Alio sensu ex analogia τοῦ δύσφορος esset *non tolerandum.*

757. Ante γένωμαι iterum subaudiendum τί.

758. πολίταις, *a civibus*, ut Theb. 306. ubi vide.

αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύξητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους·
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς,
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις,
ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰοὺ, ἰοὺ, ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν, χθονὶ
ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ λιχὴν ἄφυλλος,
ἄτεκνος, ἰὼ δίκα, πέδον ἐπεσσυμένος,
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι;
δύσοιστα πολίταις ἔπαθον,
ἰὼ, μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν,
θεαὶ, βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῇδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,

770. *αἰχμὰς, impetus, influences.*

ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια,
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους,
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἶ οἶ, δᾶ φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καίτοι σὺ μὲν κάρτ' εἶ γ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα,

792. ᾧ pro οἷς ad sensum τοῦ δωμάτων refertur.

802. Vulgatum γᾶν reliqui; sed rectius forsan Herm. γᾶς.

809. Junge παρ' οὐδὲν ἦραν, *nihili fecerunt*, ut παρ' οὐδὲν ἔθεντο, Agam. 221. Deinde ἀπὸ τιμᾶν, exclusum *ab honoribus*. Vertas igitur: *Mala machinantes Deorum fraudes de honoribus me contumeliose dejecerunt.*

811. Vulg. καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ', γε post τοι posito, quod recte fieri negat Pors. ad Med. 675. Recepi lectionem Turnebianam, quam e conjectura fluxisse putat Well.

γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προὐννέπω τάδε.
οὑπιῤῥέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε· καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι·
μηδ', ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν *ἱδρύσῃς Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἶ οἶ, δᾶ φεῦ.

822. *Furoribus non per vinum*, sed ab ipsis Furiis, *excitatis*. Cf. Esai. li. 21. μεθύουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου.

823. *Neque, tanquam cor gallorum abstulisses*, et tibi indidisses, *inseras civibus Martem*— Cf. ἐξελόντα ap. Plat. Theæt. § 47.

824. ἱδρύσῃ κόρῃ vel βάρῃ edd. vet. Correxit Canter.

826. *Bellum sit peregrinum*, idque *non ægre*, sed abunde, *adveniens*. Quantumcunque sit, nihil moror, dummodo non sit domesticum. Alia omnia interpretes.

828. Cf. Choeph. 974.

τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά·
ὡς μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ, καὶ πολισσούχων βροτῶν,
ἄτιμος ἔῤῥειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου·
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι *τῆσδέ γ' εὐμοίρου χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν;
ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον *εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;
ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟ. καί μοι προπαντὸς ἐγγύην θήσει χρόνου;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.

850. Vulg. τῇδε, unde locum varie corrigunt. Admisi levissimam medelam: τιμωμένῃ (περὶ) τῆσδε. Elegantior vero Pearsoni conjectura, ἐν μοίρᾳ.

854. καὶ δή, *fac autem.*

855. Vulg. εὐσθενεῖν, sed Rob. ἀθενεῖν, unde Scalig. εὐθενεῖν. De εὐ et ἀ confusis vid. Pors. ad Orest. 404.

857. σέβοντι, sc. σέ. Mox ἐγγύην θήσει, *spondebis.*

ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·
καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τεποντίας δρόσου,
ἐξ οὐρανοῦ τε· κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ *βοτῶν ἐπίῤῥυτον,
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γὰρ, ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾷν πόλιν.

ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, στρ. ά.
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς
Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων·
ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι,
θεσπίσασα πρευμενῶς,
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας *ἐξαμβράσαι

862. De τί οὖν vid. ad Suppl. 301. Adeo tamen facilis est transpositio τί μ' οὖν, ut fere recepissem.

867. Vulg. βροτῶν. Emendavit Stanl.

873. σοὔστι, σοί ἐστι.

885. Vulgatum ἐξαμβρόσαι, quod

φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

ΑΘ. τάδ᾽ ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ᾽ ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν· ὁ δὲ *δὴ κύρσας
βαρέων τούτων, οὐκ οἶδεν ὅθεν
πληγαὶ βιότου * * *.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων *ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ᾽ ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος,
καὶ μέγα φωνοῦντ᾽
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, ἀντ. α'.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
φλογμός τ᾽ ὀμματοστερὴς
φυτῶν, τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων·
μηδ᾽ ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νόσος·
μῆλά τ᾽ εὐθενοῦντα *γᾶ,
ξύν διπλοῖσιν ἐμβρύοις,

nemo intellexit, correxi. Hesychius: ἐκβρασθείη, ἐκβληθείη. Gregor. Nyssen. Orat. 2. in verba, *Faciamus hominem:* οὐχ ἡ γῆ αὐτομάτως, ὥσπερ τοὺς τέττιγας, ἐξέβρασε.

891. Subest corruptela. Primo μὴ (μὴ κύρσας) sensum turbat; dein βαρέων debet esse βαρειῶν· denique v. 893. parœmiacus esse debet, si, quod volunt, hoc systema illi respondet, quod a v. 957. incipit. Pro μὴ igitur δὴ dubitanter recepi: cetera reliqui.

894. Hic jam librorum omnium lectionem ἀμπλακήματα deserui; cujus primam syllabam corripi non is sum qui cum Seidl. credam. Vid. ad Suppl. 226.

904. Vulg. εὐθενοῦντ᾽ ἄγαν, languente ἄγαν. Dobræi conjecturam recepi.

τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος * *
πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.
ΑΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἷ' *ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν,
τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας, στρ. β'.
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ανδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες
θεαὶ, τῶν Μοῖραι
ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,

906. Duæ desunt syllabæ, quarum prior vix potest non esse δέ.

910. Vulg. ἐπικρανεῖ. Correxit Pauw.

916. Vide Suppl. 662. et cum tota hac Eumenidum precatione confer illam Danaidum.

918. ἔχοντες pro ἔχουσαι. Deinde θεαὶ quænam sint, nemo compertum habuit: suspicatur Herm. *Horas.* Mihi videtur per totam hanc fabulam Chorus ita constitui: fuerint Eumenides vel quinquaginta vel, si vis, etiam plures; sed ex his tres supra ceteras eximiæ primum tenent locum et omnia administrant. (Simile fit in Shakspearii nostri fabula, *Macbeth.*) Hæ igitur tres finale hoc carmen decantant, quæ aptissime sorores suas alloquuntur, δότε, θεαὶ, κ. τ. ἑ. Certe quæ sequuntur, indicare videntur Furias, quarum, ut Noctis filiæ, erant Parcæ μητροκασιγνῆται. Vid. Hesiod. Theogon. 217.

923. ἐπιβριθεῖς, *graves, potentes.*

πάντα τιμιώταται θεῶν.

ΑΘ. τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως μεσῳδός.
ἐπικραινομένων γάνυμαι· στέργω δ'
ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν
καὶ στόμ' ἐπωπᾷ πρὸς τάσδ' ἀγρίως
ἀπανηναμένας· ἀλλ' ἐκράτησε
Ζεὺς ἀγοραῖος· νικᾷ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν· [ἀντ. β΄.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν,
δι' ὀργὰν ποινὰς,
ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
κοινοφελεῖ διανοίᾳ,
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί·
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

ΑΘ. ἆρα *φρονοῦσα γλώσσης ἀγαθῆς
ὁδὸν εὑρίσκει; ἐκ τῶν φοβερῶν
τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὁρῶ
τοῖσδε πολίταις· τάσδε γὰρ εὔφρονας
εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες,
καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον

931. ἀγαθῶν ἔρις, *certamen uter plus benefaciat.*

938. ἁρπαλίσαι, Theb. 232. *Raptim exigat vindictam,* quæ *calamitates creet urbi per cædes mutuas.*

943. Vulg. φρονοῦσι. Quod dedi, ex Hermanno recepi. *Nonne resipiscens—*

πρέψετε πάντες διάγοντες.

ΧΟ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου· στρ. γ'.
χαίρετ' ἀστικὸς λεὼς,
ἴκταρ ἥμενοι Διὸς,
παρθένου φίλας φίλοι
σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἅζεται πατήρ.

ΑΘ. χαίρετε χ' ὑμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν.
πρὸς φῶς ἱερὸν, τῶνδε *προπομπῶν,
ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν *ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις·
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοΐζω, ἀντ. γ'.
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
δαίμονές τε καὶ βροτοὶ,
Παλλάδος πόλιν νέμον-
τες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὖ σέβοντες, οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου.

959. Vulgatum προπομπὸν correxit Bentl. Cf. 964.

961. ἀτηρὸν pro ἀτήριον correxit Bentl.

ΑΘ. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῇδος ἐξίκοιτ' ἂν, εὐκλεὴς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτ' *ἐς *δόμον, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ.
εὐφαμεῖτε δὲ, χωρεῖτε
γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι,
καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπται τύχᾳ τε.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.
ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ
δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ, πυριδάπτῳ

979. *ὄμμα, decus,* sc. *flos populi,* cui per appositionem subjungitur εὐκλεὴς λόχος.

986. Codd. ἐκ δόμων, ἐν δόμῳ. Præpositionem in ἐς mutavi, et ex Herm. δόμον recepi.—Ceterum hoc carmen in duas strophas et antistrophas dividunt Herman. aliique; quod cum paullo violentius fit, monostrophicam formam reliqui.

988. Herman. ob antistropham suam corrigit χωρῖται, quæ vox exstat ap. Nostrum, Fragm. Leon. et Soph. Fragm. Ægei. Sed vulgatum retinui.—Id vero observandum est, hanc προπομπῶν ῥῆσιν ita dividi, ut modo Furias, modo cives alloquantur; illas ad v. 990. hos in 991. illas iterum, 992-4. hos 995.

λαμπάδι τερπόμεναι· καθ' ὁδὸν δ'
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδᾳδες οἴκων.
Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας
οὕτω μοῖρά τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

FRAGMENTA.

FRAGMENTA.

I. ΑΘΑΜΑΣ.

1. τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης,
ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

Eustathius in Odyss. E. et Il. I. Athenæus II. et VII.

2. ἀήτους. Hesych. μεγάλας.

3. ἀπαρτιᾷ. Hesych. ἀπαρτισμένως.

4. βρυαζούσης λεαίνης. Hesych. ἀκμαζούσης, ἢ ἐγκύμονος.

II. ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;

Zenobius. VI. 14.

III. ΑΙΤΝΑ.

1. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;
σεμνοὺς Παλίκους Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.
ἢ καὶ Παλίκων εὐλόγως μένει φάτις,
πάλιν γὰρ ἵκουσ' ἐκ σκότους τόδ' ἐς φάος.

Macrobius, Saturnal. v. 19.

2. κρείττονας. Hesych. τοὺς ἥρωας. καὶ οἱ θεοὶ δέ.

3. αἱμοί. Hesych. δρυμοί.

(Item ap. Eustath. Odyss. Σ.)

4. ἀναξίαν. Hesych. βασιλείαν.

IV. ΑΚΤΑΙΩΝ.

1. κύνες δ' ἠμάθυνον ἄνδρα δεσπότην.

Schol. Venet. ad Homer. Iliad. I. 589.

2. Κύραξ, 'Αρπυία, Χάρων, Λυκίτας· Nomina canum Actæonis, servavit Pollux, v. 5.

V. ΑΛΚΜΗΝΗ.

ἀποστάς. Hesych. φυγών.

VI. ΑΜΥΜΩΝΗ.

1. σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

Ammonius de Diff. v. γῆμαι.

2. κἄγωγε τὰς σὰς Βακκάρεις τε καὶ μύρα.

Athenæus. xv. 12.

3. θρώσκων. Hesych. κνώδαλα ἐκθορίζων.

VII. ΑΡΓΕΙΟΙ.

1. καὶ *παλτὰ *κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.[a]

Harpocration v. χλῆδος.

2. Καπανεύς μου καταλείπεται λοιποῖς ἀκέραυνος ἀρούρων *ἐνηλυσίων ἀπέλιπεν.[b]

Etymol. M. v. 'Ενηλύσια.

3. ἀπόσκημμα. Hesych. ἀπέρισμα.

4. ἐμμέλεια. Hesych. εἶδος ὀρχήσεως. Τραγικὴ δὲ ὄρχησις. 'Αργείοις δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἥ ἐστι Σίκιννις.

[a] Corrigente Stanl. pro πολτακὰν κύλνηταν.

[b] Correxit Stanl. pro ἐπηλυσίων. Sed totus locus corruptus.

VIII. ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

1. *εἰλλόμενον.* Hesych. *εἰργόμενον.*

2. *κάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ.*

Schol. ad Nicandri Theriaca. 288.

IX. ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.[c]

1. *κόγχοι, μύες κ' ὄστρεα.*

Athenæus. III. 33.

2. *κἄπειτ' Ἀθήνας Διάδας *παρεκπεσών.*[d]

Vita Arati in Uranologio Petavii.

3. *Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς*
ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Strabo x. p. 446.

4. *Σατύρους, Σειλήνους καὶ Πᾶνας.*

Schol. Theoc. Idyll. IV. 62.

5. *δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.*

Etymol. M. v. *Δαυλίς.* Et Eustath. p. 274.

X. ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

1. *ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα, καὶ νεκρῷ νεκρὸς,*
*ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν *ἐμπεφυρμένοι.*[e]

Schol. ad Eurip. Phœniss. 1210.

2. *καλοῖσι λουτροῖς ἐκλέλουμαι μὲν δέμας,*
ἐς ὑψίκρημναν Ἱμέραν τ' ἀφικόμην.

Schol. ad Pindar. Pyth. I. 152.

[c] Argumentum memoratur apud Pausan. Bœotic.

[d] Valckenærii correctio pro *παρ' ἐκ Περσῶν.*

[e] *ἐμπεφυρμένοι* optime correxit Valck. pro *ἐκπεφευγ.* vel *ἐμπεφυγ.*

3. εὐοδίαν μὲν πρῶτ' ἀπὸ στόματος χέομεν.

Schol. Aristoph. Ran. 1576.

4. ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

Schol. MS. ad Platonis Cratylum.

5. εὐφήμοις γόοις. Hesych.

6. ξιφίρου λιμήν. Hesych. ὁ πόρθμος.

7. ἴτηλον. Hesych. τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον.

Item Photius.

XI. ΔΑΝΑΗ.

καθαίρομαι γῆρας. Hesych. ἐκδύνομαι.

XII. ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

1. κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ἕως ἐγείρω πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Schol. ad Pind. Pyth. III. 27.

2. ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν.
ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔλυσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
μήλων τε βόσκας καὶ βίον Δημήτριον.
δένδρων τις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειός ἐστι· τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος.[f]

Athenæus. XIII. 8.

[f] In hujus fragm. v. 1. si τρῶσαι retineas, vertas cum Grot. *penetrare.* In 6. vulgo δένδρων δέ τις ὥρ', quæ transposui.—Ceterum in v. 4. obiter monendus est lector, longe longeque pulchrius esse ἔλυσε omnibus quas inferciunt conjecturis. Cf. Plat. Timæ. § 35. γῆν μὲν ἀξύστατον ὑπὸ βίας οὕτως ὕδωρ μόνον λύει.

XIII. ΔΙΚΤΥΟΥΛΚΟΙ ἢ ΔΙΚΤΥΟΥΡΓΟΙ.

1. *ὄβρια.* Photius. *σκύμνια.*

2. *θῶσθαι.* Hesych. *εὐωχεῖσθαι.*

3. *δικτύου δ' εὐήτρια.* Pollux. VII. 10.

XIV. ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.[g]

1. *δίκρα ὄψις.* Hesych. *ἡ διπλῆ.*

2. *πεδοίκου χελιδόνος.* Hesych. *μετοίκου.*

XV. ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ ἢ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ.[h]

ἀοζήσω. Hesych. *διακονήσω.*

XVI. ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

1. *λοιβαὶ Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου*
Ἥρας τε, * * * *
τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν Ἥρωσιν νέμω·
τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.
Schol. Pind. Isthm. VI. 10.

2. *τιμαλφής.* Hesych. *ἔντιμος, τιμὴν ἀλφαίνουσα.*[i]

[g] Scholiast. Eurip. in Argum. Medeæ: Αἰσχύλος ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου Τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε.

[h] Καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἱκετίδων οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι. Plutarch. in Theseo.

[i] "Apud Ciceronem Tusc. Dispp. II. 25. occurrit versus hic ex Epigonis ab Attio Latine versis:

Audisne hæc Amphiarae sub terram abdite?

Vid. Nonium in *Mactare.*" BUTLER.

XVII. ΕΥΡΩΠΗ ἢ ΚΑΡΕΣ.

1. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ γ' ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ'
*ἀμᾶν στρατοῦ.[k]

Stobæus Ecl. Eth. Serm. LI.

2. Μύλας. Stephanus. πόλις Καρίας.

XVIII. ΗΔΩΝΟΙ.

1. σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς,
*ὄρθια[l] δ' ὄργαν' †ἔχοντα
* * *
ὁ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων,
τόρνου κάματον δακτυλόδεικτον,
πίπλησι μέλος,
μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν·
ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.
* * *
—— ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει,
ταυρόφθογγοι δ'
ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς
φοβεροὶ μῖμοι, τυπάνου δ' ἠχὼ,
ὥσθ' ὑπογείου
βροντῆς, φέρεται βαρυταρβής.

Strabo x. 3.

[k] Admisi Valckenærii correctionem, q. v. in Diatribe, pag. 224. Apud Stobæum legitur, τὰ λῷστα πάντα τ' ἀνθρώπων στρατοῦ.

[l] Reposui ὄρθια pro vulg. ὄρια, in quod Pauwius quoque inciderat. Sed mancus locus vix restitui potest. Mox eleganter conjicit Jacobs. δακτυλόθικτον. Deinde ap. Strabon. legitur χαλκοθέοις. Alterum servavit Eustathius.

2. τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος ἁβρατεὺς ὃ σθένει.[m]

Scholiast. Aristoph. Av. 277. et Suidas.

3. ἴκταρ. Erotian. in v.

4. ἄδασμος. Hesych. οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα.

5. αἰγίζεσθαι νευρίδας. Hesych.

6. ἀμφίδρομος. Hesych.

7. ἄσσιστα. Hesych. ἔγγιστα.

8. μακροσκελὴς μὲν ἆρα[n] μαχλούνης τις εἶ.

Schol. Homer. Villoison. in Il. I. 535.

XIX. ἩΛΙΑΔΕΣ.

1. ἀφθονεστέραν λίβα. Athenæus x. 24.

2. ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς *σοῦ[o] πατρὸς
*Ἡφαιστοτυχὲς δέπας, ἐν
τῷ διαβάλλων πολὺν οἰδ-
ματόεντα φέρει δρόμου πόρον,
οὐδ' εἰς Μελανίππου προφυγὼν
ἱμεριᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Athenæus xi. 38.

3. ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός.

Scholiast. Soph. Œd. Col. 1248.

XX. ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

1. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

Stobæus Eth. cxxii.

[m] Locum manifesto corruptum ita sanabat Both. τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἁβρὸς ἀσθενής;

[n] ἀλλὰ pro ἆρα corrigit Bottig.

[o] Recepi ex emendatione σοῦ pro ἴσου (ι e δυσμαῖσι ad σοῦ, ut videtur, attracto,) et Ἡφαιστοτυχὲς pro Ἡφαιστοτευχές. Cetera corrupta inveni, corrupta reliqui.

2. *ἀμφιμήτορες.* Hesych. *οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί.*

3. *ἐπιγλωσσῶ.* Hesych. *ἐποιωνίζου διὰ γλώττης.*

XXI. ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

— ἀλλ' ὁ μέν τις Λέσβιον φάτνωμά τι
κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς.

Pollux VII. 122.

XXII. ΘΕΩΡΟΙ ἢ ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

1. *καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκοπευμάτων.*

Athenæus XIV. 7.

2. *ἰαμβίς.* Hesych.
3. *ἀποστάς.* Hesych. *φεύγων.*
4. *ὑπόσκοπον χέρα.* Hesych.

XXIII. ΘΡΗΣΣΑΙ.[p]

1. *ἀγαῖς.* Hesych. *ζηλώσεσιν.*
2. *τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι.*

Aristoph. Ran. 1301.

3. * * * * * * *ἐκάμπτετο ξίφος,*
* * *χρωτὸς ἐνδίδοντος οὐδαμῇ σφαγῇ·*
* * * *τόξον ὥς τις ἐντείνων,* * *
πρίν δή τις * * * *παροῦσα δαιμόνων*
ἔδειξεν αὐτῷ * * *κατὰ ποῖον μέρος*

[p] Scholiast. Soph. ad Aj. 184. *Τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μέν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις, οὐ μὲν εὐπρόσωπον.* Idem ad Aj. 815. *φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας.*

δεῖ * * * * * * χρήσασθαι σφαγῇ.[q]

Scholiast. ad Aj. 824.

XXIV. 'ΙΕΡΕΙΑΙ.[r]

1. στέλλειν ὅπως τάχιστα, ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα.

Schol. Soph. Œd. Col. 791.

2. Κασωλάβα. Hesych. οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κώμη.

XXV. ΙΞΙΩΝ.[s]

1. βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

Stobæus Eth. cxxii.

2. ἱερεῖτιν. Hesych. καθαρμοῦ δεομένην, ἱκέτιν.

3. τὸν δ' ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Athenæus iv. 79.

XXVI. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1. οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. Suidas.

2. κύδιστ' 'Αχαιῶν, 'Ατρέως
πολυκοίρανε μάνθανέ μοι παῖ.

Aristoph. Ran. 1302.

XXVII. ΚΑΒΕΙΡΟΙ.[t]

1. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Athenæus ix. 4..

[q] Exscripsi partim e Butleri dispositione.

[r] Eustratius ad Aristot. Ethic. iii. 1. Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἔν τε ταῖς Τοξότισι, καὶ Ἱερείαις, καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ, καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ.

[s] Schol. Pindar. Pyth. v. 40. Τὸν Ἰξίονα οἱ μὲν Ἀντίωνος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος, Φερεκύδης δὲ Πεισίωνος.

[t] Πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λη-

2. ὄξους σπανίζειν δῶμα μὲν ποιήσομεν.
Plutarch. Symposiac. II. Probl. 1.

XXVIII. ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

Πανίας βήσσας. Hesych. ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός.

XXIX. ΚΕΡΚΥΩΝ.

1. ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.
Pollux x. 45.
2. ἄμβωνες. Hesych. αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν.
3. ἀπεψύχη. Hesych. ἀπεπνευματίσθη.
4. ἀτίσεις. Hesych. ἀτιμάσεις.
5. εὐλημετεῖ. Hesych. λήματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει.
6. ὄρον. Harpocration. σκεῦός τι γεωργικόν.

XXX. ΚΗΡΥΚΕΣ.

1. στενόστομον τὸ τεῦχος. Pollux x. 19.
2. καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας δορᾶς.
Pollux x. 49.
3. πυρσοκόρσου λέοντος. Photius.
4. λογγάζειν. Pollux IX. 8.

XXXI. ΚΙΡΚΗ Σατυρική.

1. αὐτόφορβος. Hesych. αὐτοφάγος.
2. ζυγώσω. Hesych. δαμάσω, καθέξω.

μνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῷον εἰσελθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Καβείροις. Scholiast. Pindar. Pyth. IV. 303. Ἐν τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. Athenæus x. 33.

XXXII. ΚΡΗΣΣΑΙ.

1. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταυτοῦ χρόνου.

Athenæus II. 30

2. ἀτόπαστον. Hesych. ἀνείκαστον.

3. ἐπιξενοῦσθαι. Hesych. μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι.

4. πισσοκωνήτῳ πυρί. Photius. τῷ εὐκαύτῳ. πισσοκωνήτον μόρον. Hesych. ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν.

XXXIII. ΛΑΙΟΣ.[u]

1. ἀράχνου. Hesych. ἀπὸ εὐθείας ἀράχνης.

2. κεκμῆτι μαλακίων ποδί. Harpocration.

XXXIV. ΛΕΩΝ.

ὁδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράκων.

Stephanus Byzant.

XXXV. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

1. κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρύτον ἰσχναίνων χρόνῳ,
καὶ σεμνοκόπτει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Athenæus x. 67.

2. καὶ τούσδε κημοὺς στόματος.

Schol. Aristoph. in Equites v. 1147.

3. ἄκουε δ' ἂν' οὖς ἔχων.

Schol. in Sophocl. Œd. Colon. v. 668.

4. ἀνούτατος. Hesych. ἄτρωτος ἐκ χειρός.

[u] Forsan Laii Æschylei sunt, quæ servavit Clemens Strom. p. 388. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ', ὧν σὺ νουθετεῖς, γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.

5. ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

Longinus περὶ ὕψους c. 15.

6. καί σ', ὦ νεανίσχ', ἥτις εἶ.

Aristoph. Thesmophor. 141.[x]

XXXVI. ΜΕΜΝΩΝ.[y]

XXXVII. ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

1. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους,
οὓς *προπεπωκὼς[z] εἴσω κλισίας.

Harpocration in v. Προπεπωκότες. Schol. Aristoph. in Ran. v. 1023.

2. ὡς δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
εἰπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος,
Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
ἁλισκόμεσθα.

Schol. Aristoph. Av. 809.

3. καὶ μὴν, φιλῶ γὰρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.

Suidas in ἀβδέλυκτα.

4. Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Aristoph. Ran. 1264.

[x] καί σ', ὦ νεανίσχ', ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργίας ἔρεσθαι βούλομαι.
Sequentia adnotavit Schol. Theocrit. Idyll. x. 18. Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου, τὴν ἀκριδά φησι ταύτην (μάντιν) εἰ προσβλέψει τινι τῶν ζώων ἐκείνῳ κακὸν γενέσθαι.

[y] Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Strabo. xv.

[z] προπεπωκὼς rescripsit Butl. pro προπέπωκας ob metrum.

5. Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τἀμὰ γὰρ διοίχεται.

Schol. Aristoph. Eccles. 392.

6. σέβας δὲ μηρῶν *ἁγνὸν[a] οὐκ ἐπῃδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Athenæus XIII. 8.

7. ἰὼ, Κάϊκε, Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί.

Strab. XIII. p. 610.

8. ὅπλων, ὅπλων δεῖ. Schol. Aristoph. Av. 1420.

9. μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία
κάλλιον. Lucian. Amor. sub finem.

10. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα.

Schol. Aristoph. Ran. 1477.

11. δεκέμβολον. Schol. Aristoph. Av. 1256.

12. ξοῦθος ἱππαλεκτρυών.

Aristoph. Ran. 961. et Schol. Pac. 1177.

13. ἀγρέμονα. Hesych. τὸν κάμακα, ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ.

14. ἐγκουράδι. Hesych. ὀροφικῷ πίνακι.[b]

XXXVIII. ΜΥΣΟΙ.[c]

1. ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεὼν,
εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις.

Harpocration et Suidas, in v. ὀργεών.

2. Οἶος. Steph. Byzant. Hesych. πολίχνιον Τεγέας.

[a] ἁγνὸν Pors. ad Med. 750. pro vulg. ἅγιον.

[b] Hanc fabulam spectat, ut videtur, Plato Sympos. § 7. Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἐρᾷν, κ. τ. ἑ. Vid. etiam ad *Phryges* notata.

[c] Aristotel. de Poetic. c. 44. ὥσπερ ἐν Ἠλέκτρᾳ οἱ Πύθια ἀπαγγέλλοντες, ἢ ἐν Μύσοις ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἥκων.

XXXIX. ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

1. σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Athenæus XI. 15.

2. ἀρείφατον λῆμα. Hesych. ἰσχυρόν.

3. ἀφοίβαντον. Hesych. ἀκάθαρτον.

4. Ὀκτώπαν ποταμόν. Photius.

XL. ΝΗΡΕΥΣ ἢ ΝΗΡΗΙΔΕΣ.[d]

1. δελφινόφορον πόντου πέδιον
διαμειψάμεναι. Schol. Eurip. Phœniss. 218.

2. κάμακος γλώσσημα διπλάσιον.

Schol. Pindar. Nem. VI. 85.

3. ἐναροκτάντας ὑψοῦ
τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει.

Hesych. in ἐναροφόρος.

4. ἀθήρ. Hesych. ἐπιδορατὶς μεταφορικῶς.

XLI. ΝΙΟΒΗ.[e]

1. —— οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ
Διὸς πατρῴου βωμός ἐστι. Strabo XII. 8.

2. Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα. Ibid.

[d] Athenæus III. 31. Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τις ἀνήρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους εἴρηκεν. De quo vid. Schweigh. in loc. Butl. in Fragm. Nerei, et Blomf. ad Pers. 897.

[e] Eustathius in Il. Ω. Ὁ Σικυώνιος γραφεὺς Σημάνθης, τὴν ἐν Αὐλίδι γράφων σφαγὴν τῆς Ἰφιγενείας, ἐκάλυψε τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος τήν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε· σκωπτόμενος μὲν ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ, ἐπαινούμενος δὲ ἄλλως, διὰ τὸ τῆς μιμήσεως ἀξιόχρεων. Οὐ γὰρ μόνον βλέπεσθαι ἀπαξιοῖτο ἐν ἄκρᾳ θλίψει, ἀλλ' οὐδὲ βλέπειν, ὡς οἷα νύκτεριν βίον αἱρούμενος ἢ καὶ ὑπόγαιον. Schol. Eurip. Phœniss. 162. Ὅμως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ, καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν δράματι Νιόβης ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.

3. σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδὸν,
Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος,
Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι
τέρπουσι μήλων, πᾶν δὲ κώρεχθεῖ πέδον.

Ibid.[f]

4. θυμὸς δέ ποτ' ἐμὸς οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει, καί με προσφωνεῖ τάδε·
Γίνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Plutarch. de Exilio 10.

5. μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ,
οὔτ' ἄν τι θύων, οὔτ' ἐπισπένδων λάβοις·
οὐ βωμός ἐστιν, οὐδὲ παιωνίζεται.
μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Stobæus in Serm. Eth. CXVII. et Eustathius in Il. I.

6. μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

Schol. Aristoph. Av. 1247.

7. . . . . . . —— ἐφημένη
τάφῳ, τέκνοις ἔπωζε[g] τοῖς τεθνηκόσιν.

Hesych. in ἐπώζειν.

8. Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

Hephæstion Enchir. et Priscian.

9. κάκαλα. Hesych. τείχη.

10. ἠμορίς. Hesych. κενὴς ἐστερημένη.

[f] Hoc fragm. e Toupii correctione exscripsi.

[g] ἐπώζειν post Hesych. interpretantur *ovis incubare:* imo *clamare* ὦ. Vid. Eum. 121. et Blomfield. Gloss. in Agam. 1279.

XLII. ΞΑΝΤΡΙΑΙ.[h]

1. ——— ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα·
κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

Suidas in ὀκτώπουν.

2. τῶνδε βουλευτὶς πόνων. Etymolog. Mag.

3. κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι. Pollux x. 26.

4. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται,
οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

Galen. Bentleio corrigente.

XLIII. ΟΙΔΙΠΟΥΣ.[i]

— ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελευθῶν Ποτνιάδων ἠμείβομεν.

Schol. Soph. Œd. Tyrann. 733.

XLIV. ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

1. ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἥ σ' ἐγείνατο.

Schol. Sophocl. Ajac. 190.

2. ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Stobæus Eth. Serm. xi.

3. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὃς λύπας φέρει;

Ibid. cxxii.

[h] Schol. ά. ad Eumen. 24. Νῦν φησιν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα· ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις, ἐν Κιθαιρῶνι.

[i] Docet Eustrat. in Aristot. Eth. iii. 1. mystica quædam in hac tragœdia revelasse Æschylum.

4. δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων *χοροῦ.[k]

Schol. Aristoph. Acharn. 883.

XLV. ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

1. Εὐρύμαχος οὖν ὅδ᾽ ἄλλος οὐδὲν ἥσσονας
ὕβριζ᾽ ὑβρισμοὺς[l] οὐκ *ἀνασχέτους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοτταβοῦντ᾽ ἀεὶ σκοπὸς
τοῦ γ᾽ ἀγκυλήτου κοττάβου τοὔμον κάρα.
* * * * * * * * ἐκ τ᾽ ἐμῶν
* * * * * ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.[m]

Athenæus xv. 2.

XLVI. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

1. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ᾽ ἐμὸν βλάβης;

Schol. Venet. Homer. Iliad. Δ. 319.

2. καὶ ταξιάρχας χἀκατοντάρχας[n] * *
ἔταξα, σῖτον δ᾽ εἰδέναι διώρισα,
ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ᾽ αἱρεῖσθαι τρίτα.

Athenæus i. 10.

XLVII. ΠΕΝΘΕΥΣ.

μηδ᾽ αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς.

Galenus.

[k] Vulg. χορόν. Correxit Valck. χοροῦ, Heath. κορᾶν ex Aristoph.

[l] Schol. Lycophron. 778. Παρ᾽ Αἰσχύλῳ φαίνεταί τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ᾽ Ὁμήρῳ.

[m] Vulgo corruptissime legitur in v. 1. οὐκ pro οὖν ὅδ᾽. in 2. αἰνεσίους pro ἀνασχέτους. (Emendaverat Casaub. ἀνεκτέους· ego malui ἀνασχέτους.) Deinde in 3. κότταβος ἀεὶ τοῦ μὲν κ᾽ ἄρα.

[n] Ap. Athen. inseritur etiam καὶ στρατάρχας.

XLVIII. ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

1. ——————— ἀργυρηλάτοις
κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

Athenæus XI. 7.

2. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ.

Hesych. in Ἀπαιόλῃ, et Eustath.

3. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;
ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;

Athenæus XI. 14.

XLIX. ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

ἐγὼ γένος μέν εἰμι Κρὴς ἀρχέστατον.

Etymol. Mag. in Αἰδοιέστατος.

L. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

1. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.

Gellius N. A. XIII. 18.

2. λίναδες καὶ πίσσα κώμολίνου μακροὶ τόνοι.

Pollux X. 17.

3. τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε·
καίει τὸν ἁψάμενον.

Plutarch. de capienda ex hostibus utilitate.

LI. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

1. ——————— ἥκομεν * *
τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ,
δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.

Arrian. Peripl. Ponti Eux.

2. τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
μέγαν *ἠδ'[o] Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν. Ibid.

3. φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
χεῦμα θαλάσσης,
χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ
λίμναν παντοτρόφων Αἰθιόπων,
ἵν' ὁ παντόπτης
ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον
κάματόν θ' ἵππων θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ προχόαις ἀναπαύει.

Strabo I.

4. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα, καὶ ταυρῶν γόνας,
δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.

Plutarch. de Fortuna et de Solut. Animal.

5. εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε, καὶ πρώτιστα μὲν
Βορεάδας ἥξεις πρὸς *πνοὰς[p], ἵν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ
δυσχειμέρῳ πέμφιγι *συστρέψας ἄφνω.
ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλλῃ στόμα
πέμφιξ· πικροὶ γὰρ κοὐ διὰ ζωῆς ἀτμοί.

Galen. Comment. I. in Hippocr.

6. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατὸν,
ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὢν,
μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
ἐνταῦθ'· ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον
ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρος ἐστὶ μαλθακός·
ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ,

[o] Rescripsi ἠδ' pro τῇ δ'.

[p] In v. 2. dedi πνοὰς pro πνοαῖς· in 4. Pauw. συστρέψας pro τρίψας.

νεφέλην δ' ὑποσχὼν[q] νιφάδι στρογγύλων πέτρων
ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
βαλὼν δηώσεις ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν.

Strabo IV. 1.

7. ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον
θνητῶν ἁπάντων καὶ φιλοξενώτατον,
Ἀβίους, ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γαπόνος
τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπόροι
γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

Steph. Byzant. in Ἄβιοι.

8. ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

Plutarch. in Pompeio.

9. —— ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται.

Strabo VI. 1. § 6.

10. ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι.

Strabo VII. 3. § 7.

11. εἰσαφάσματα. Hesych. εἰσπτήματα· ἢ σπαράγματα.

12. ἀρειθύσανοι. Eustathius ad Iliad. E. ἀποσχίσματα.

13. Κυνοκέφαλοι. Στερνόφθαλμοι. Μονόμματοι.

Strabo VII. 3. § 6.[r]

[q] Maluit Casaub. in v. 7. ὑπερσχών, sed vulgata ferri potest. Mox vero miror neminem in νιφάδι offendisse (ι ante στρ. correpta) præter Both. qui transponebat στρογγύλων νιφάδι. Vix ausim reponere γογγύλων.—In v. ult. δηώσεις, prima correpta, vix recte se habet: reponit Dobr. διώσει.

[r] Scholiastes Apollonii Argonaut. IV. 284. Τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν· οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν Λυομένῳ Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο.

Cicero Tusc. Dispp. II. 10. "Veniat Æschylus non poëta solum sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quo modo fert apud eum Prometheus dolorem, quem excipit ob furtum Lemnium?

Unde ignes cluet mortalibus

LII. ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

δίπολοι. Hesych. διπλαῖ.

LIII. ΠΡΩΤΕΥΣ.

1. σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα
*μέσην[*] τὰ πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπληγμένην.

Athenæus IX. 50.

2. ἄελπτοι. Hesych. δεινοί.

LIV. ΠΡΩΤΕΥΣ Σατυρικός.

1. ἄμαλα. Hesych. τὴν ναῦν.
2. ἐπάσω. Hesych. ἐκτήσω.

LV. ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

1. ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἶσον οὐρανῷ.[*2]

Herodiani liber MS. περὶ διχρόνων apud Brunck. in Lex. Sophocl. voce Φᾶρος.

2. ἔκλογον. Hesych. διήγησιν.

Divis olim doctu' Prometheus
Clepsisse dolo, pœnasque Jovi
Fato expendisse supremo.

Has igitur pœnas pendens affixus ad Caucasum hæc dicit:

Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
Generata Cœlo, aspicite religatum asperis
Vinctumque saxis; navem ut horrisono freto
Noctem paventes timidi adnectunt navitæ;
Saturnius me sic infixit Juppiter,
Jovisque numen Mulcibri ascivit manus:
Hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
Perrupit artus: qua miser sollertia
Transverberatus castrum hoc furiarum incolo.
Jam tertio me quoque funesto die
Tristi advolatu, aduncis lacerans unguibus,
Jovis satelles pastu dilaniat fero.
Tum jecore opimo farta et satiata affatim
Clangorem fundit vastum, et sublime avolans
Pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
Quum vero adesum inflatu renovatum est jecur,
Tum rursum tetros avida se ad pastus refert.
Sic hunc custodem mæsti cruciatus alo,
Qui me perenni vivum fœdat miseria.
Namque, ut videtis, vinclis constrictus Jovis
Arcere nequeo diram volucrem a pectore.
Sic me ipse viduus pestes excipio anxias,
Amore mortis terminum anquirens mali.
Sed longe a leto numine aspellor Jovis.
Atque hæc vetusta sæclis glomerata horridis
Luctifica clades nostro infixa est corpori;
Ex quo liquatæ solis ardore excidunt
Guttæ, quæ saxa assidue instillant Caucasi.

[*] μέσην τὰ pro μέσακτα Casaub.
[*2] Vide Pors. ad Orest. 9.

3. κανθύλας. Hesych. τὰς ἀνοιδήσεις.

4. ἀναῤῥοιβδοῖ. Hesych. ἀναῤῥοφεῖ.

5. ἀνήρης. Hesych. ἀνδρώδης.

LVI. ΣΕΜΕΛΗ ἢ ῾ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ.[t]

1. Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον.

Scholiast. Venet. ad Iliad. Δ. 319.

2. ἀνταῖα. Hesych. ἐναντία, ἱκέσιος.

3. ἄστερκτα. Hesych. τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

4. ἀμφίδρομος. Hesych. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγε, τὸν γενέθλιον.

LVII. ΣΙΣΥΦΟΣ.

1. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.
λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

Pollux x. 22.

2. ἰδοῦ σταθμοῦχος ἐκκατήλλων φῶς ἀθρεῖ.[u]

Pollux x. 23.

3. ἀλλ' ἀρουραῖός * τις[x] ἐστι σμίνθος ὡς ὑπερφυής.

Ælian. Hist. An. xii. 22.

4. διόπῳ. Erotian. τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελήτῃ.

5. ἀμβῶνες. Hesych. αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν.

[t] Schol. Apollon. Rhod. i. 636. Θύασιν ὠμοβόροις Μαίνασιν. ῎Ενθεν καὶ τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην· ὁμοίως δὲ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας.

[u] Corrigit Hemsterhus. Σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώψας ἄθρει.

[x] τις supplevit Pauw.

6. καὶ θανόντων εἰσὶν[y] οὐκ ἐνεστιγμάσειτα,
σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκις οὐδ' αἱμόῤῥυτοι
φλέβες. Etymolog. Gudian.

LVIII. ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.[z]

θώψεις. Hesych. θωπεύσεις.

LIX. ΣΦΙΓΞ.

1. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος
δεσμῶν ἄριστον, ἐκ Προμηθέως λόγου.

Athenæus XV. 5.

2. σφίγγα δυσαμερίαν
πρύτανιν κύνα πέμπει.

Scholiast. Aristoph. Ran. 1320.

3. κνοῦς. Hesych. ὁ τῶν ποδῶν ψόφος.

LX. ΤΗΛΕΦΟΣ.

1. — ἁπλοῦς οἶμος εἰς ᾅδου φέρει.

Clemens Alex. Strom. VI.

2. ἀμφιδεξίοις χερσί. Hesych. ταῖς τῶν τοξοτῶν.

LXI. ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.[z]

1. *κάτω[a] *γὰρ ἁγναῖς παρθένοις, γαμηλίων

[y] Fragmentum corruptum extra spem remedii fere positum videtur. Verisimilia sunt Schneideri οἷσιν pro εἰσὶν, Jacobsii ἔνεστ' ἰγμὰ vel —μή. (Hesych. ἰγμὴ, βοή.)

[z] Eustratius in Aristot. Eth. III. 1. Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἔν τε ταῖς Τοξότισι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ.

[a] Apud Antig. ἄδων ταῖς—ἄστει μὴ βλημμάτων ῥεπιβούλη. Emendavit Toup. præeunte Salmasio. Vid. ad Choeph. 683.

λέκτρων *ἀγεύστοις, *βλεμμάτων *ῥέπει
*βολή.

* * * *

νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμὸς, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη·
ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Antigonus Carystius Hist. Mirab. p. 94. et Plutarch. in *Amatorio*.

2. πεζοφόροις ζώμασιν. Hesych. ὥσπερ πέζαν ἰχόντων τῶν χιτώνων.

LXII. ΤΡΟΦΟΙ.

1. δίκρα. Hesych. δίκρα ὄψις ἡ διπλῆ.

2. πεδοίκου χελιδόνος. Hesych. συνοίκου.

3. ἑψιοῦσα. Phot. Lex. τροφὰς διδοῦσα χόνδρου. Καὶ τὰ ἑψητά.

LXIII. ῾ΥΨΙΠΥΛΗ.[b]

ἀποκορσωσαμέναις. Hesych. ἀποκειραμέναις.

LXIV. ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1. ὦ θάνατε παιὰν, μή μ'[c] ἀτιμάσῃς μολεῖν·
μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
ἰατρός· ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκρῶν.

Stobæus CXXI.

[b] Scholiastes Apollonii I. 773. Αἰσχύλος δ' ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις τοῖς Ἀργοναύταις μέχρις οὗ ὅρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβᾶσι μιγήσεσθαι αὐταῖς.

[c] μ' supplevit Brunck.

2. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἄν; εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Plutarch. in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον.

3. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

Suidas.

4. φαγέδαινα, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

Aristot. Poët. 37.

5. ὦ ποῦς, ἀφήσω σε; Maximus Tyrius Diss. XLI.

6. Σπερχεῖε ποταμὲ, βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.

Aristoph. Ran. 1430.

7. οὐ γὰρ δράκων *ἐνῆκεν,[d] ἀλλ' ἐνῴκισε
δεινήν γε στόματος ἔκφυσιν, ποδὸς *λαβών.

Plutarch. in libello "Suaviter non posse vivi sec. Epicurum."

8. ὀκόρνους. Photii Lex. τοὺς πάρνοπας.

9. φαβῶν. Athenæus IX. 2.[e]

LXV. ΦΙΝΕΥΣ.

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
*ἔρρευσ'[f] ἂν, οἷον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

Athenæus X. 18.

LXVI. ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.[g]

πέλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἓν ἀρβύλαις.

Pollux VII. 22.

[d] Codd. ἀνῆκην, λαβεῖν. Correxit Valck. Mox γε στόμα- metro nocet.

[e] Dio Chrysost. Orat. LIII. καὶ τὸν χορὸν οὐχ ὥσπερ ὁ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης ἐκ τῶν ἐπιχωρίων (i. e. Λημνίων) πεποίηκε, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ νηῒ συμπλεόντων τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ Νεοπτολέμῳ.

[f] Athenæus ἐῤῥυσίας. Jacobsii correctionem recepi: *perire solebant.*

[g] Scholiast. Eurip. Phœniss. 958.

LXVII. ΦΟΡΚΙΔΕΣ.[h]

* * ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς.

Athenæus IX. 14. Eustathius ad Odyss. p. 1872.

LXVIII. ΦΡΥΓΕΣ ἢ 'ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

1. ——— ἀλλὰ ναυβάτην
φορτηγὸν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

Pollux VII. 29.

2. καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,
ἢ γοῦν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει,
οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα.
ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα,
καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη πράσσει κότον.

Stob. Eth. Serm. CXXVI.

3. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων.

Athenæus II. 36.

4. 'Ανδραίμονος γένεθλον Λυρνησίου,
ὅθεν περ *Ἕκτωρ[i] ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

Scholiast. Eurip. Androm. I.

Οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ καὶ 'Εχίων.

[h] Eratosthenes in Catasterismis c. 22. Περσεύς. Περὶ τούτου ἱστορεῖται, ὅτι ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη διὰ τὴν δόξαν· τῇ γὰρ Δανάῃ ὡς χρυσὸς μιγεὶς ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν αὐτόν. Ὑπὸ δὲ τοῦ Πολυδέκτου ἐπέμφθη εἰς Γοργόνας, τὴν δὲ κυνῆν ἔλαβε παρ' 'Ερμοῦ καὶ τὰ πέδιλα ἐν οἷς διὰ τοῦ ἀέρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν. Δοκεῖ δὲ καὶ ἅρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκύσι φησιν, ὁ τῶν τραγῳδῶν (leg. τραγῳδιῶν) ποιητής. Φορκύδας Γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. Αὗται δὲ ἕνα εἶχον ὀφθαλμὸν, καὶ τοῦτον ἀλλήλαις ἐδίδοσαν κατὰ φυλακὴν, etc.

[i] In priore versu deest syllaba. Inconcinne supplevit Both. γένεθλα τοῦ. Idem in posteriore bene Ἕκτωρ pro Ἕκτορος.

5. τοῖσι χοροῖς * * * αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.
* * * * *
τοὺς γὰρ Φρυγίους οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι
τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνειῶτα,
πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ
καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

Athenæus I. 39.

6. ἀδίοπον. Hesych. ἄναρχον, ἀφύλακτον.

7. ἄροτον. Hesych. τὸν ὁλκὸν τοῦ Ἕκτορος, ἢ τὸ ἀντίσταθμον.

8. διαπεφρούρηται βίος. Hesych.

9. ἐπιστροφαί. Hesych. διατριβαὶ, δίαιται.

10. ἀγαστά. Hesych. ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο, οἷον ἀρεστά.

11. Τιτῆναι. Hesych. βασίλιδες.[k]

LXIX. ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

1. ἐρρώδιος γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
*ὄνθῳ σε πλήξει,[1] *νηδύος χειλώμασιν·
ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχοῤῥυές.

Schol. Homer. Odyss. Λ. 133.

[k] Schol. Aristoph. Ran. 942. Ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράμασί τινα κεκαλυμμένον· ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος λύτροις. Οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. Ἄλλως· Εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξὶν Ἀχιλλέα, ἢ Ἕκτορος λύτροις· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲ φθέγγεται.

Schol. Hom. Venet. ad Iliad. X. 351. Ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀνθιστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἕκτορος σῶμα ἐν Φρυξί.

[1] Vulgatum ὧν θ' ὡς ἔπληξεν, ἠδὲ υἱός. Correxerunt Heath. et Valck.

2. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
Aristoph. Ran. 1297.

3. καὶ σκευοθήκων ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
Pollux Onomast. x. 10.

4. σταθεροῦ χρήματος, vel χεύματος.
Suidas et Photius.

5. δρώπτειν. Hesych. διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν.

6. Δαίρα. Schol. Apollon. II. 846. Περσεφόνη.

LXX. ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.[m]

1. — ἐνδατεῖσθαι τὰς ἐὰς εὐπαιδίας
νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίους.
ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
παιὼν ἐπευφήμησεν, εὐθυμῶν ἐμέ.
κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα
ἤλπιζον εἶναι, μαντικῇ βρύον τέχνῃ·
ὁ δ', αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
αὐτὸς τάδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν
τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. Plato Respubl. II.

2. ἀνηκίδοτι. Hesych. ἄνευ ἀκίδος.

3. αὐριβάτας. Hesych. τὸ αὐρὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι.

[m] Plutarch. de audiendis Poetis. 2. Οἷον ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὁμήρου
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
ᾤχετο δ' εἰς ἀΐδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων·
τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠῶ, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων.

LXXI. ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

Sequentia apud Longin. III. servantur, quæ qua auctoritate Æschylo adjudicent, infra apparebit:

* * * * *

— καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας·
εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον,
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάῤῥοον,
στέγην πυρώσω, καὶ κατανθρακώσομαι.
νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγῳδα, αἱ πλεκτάναι, καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν, καὶ αὖ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν, καὶ τὰ ἄλλα ἑξῆς.[n]

[n] Ad h. l. Ruhnkenius: "Quod T. Faber de conjectura vidit Æschyli fragmentum esse, planissime confirmat Joannes Siceliota Commentario MS. in Hermogenem, quem Parisiis excussimus in bibliotheca Camilli Falconet. V. C. Φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Æschyli, cujus ante mentionem fecerat) ἐν τῷ τῆς Ὠρειθυίας, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγόσι φυσῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ ἰαμβικὰ, ἐπιλαθόμενος. Διὸ καὶ Σοφοκλῆς μιμεῖται. Λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κατὰ Φιλολόγων."

FRAGMENTA

EX

FABULIS INCERTIS.

1. Δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Stobæi Ecl. Phys. VII.

2. τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς.

Ibid.

3. κεῖτ' ἀμπλάκημα[a] τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Ibid.

4. ὁρᾷς δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην
εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ,
ἑξῆς δ' ὀπάζει δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.
οὐδ' ἐγκαλύπτει νὺξ κακῶς εἰργασμένα·
ὅτι δ' ἂν ποιῇς δεινὸν, νόμιζ' ὁρᾷν τινα.

Ibid.

5. ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος·
σὺ δ' ἔργ' ἐπουρανίων *τε κἀνθρώπων[b] ὁρᾷς
λεωργὰ κἀθέμιστα· σοὶ δὲ θηρίων
ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει. Ibid.

[a] De ἀμπλάκημα vid. ad Suppl. 226.

[b] Vulg. ἐπ' οὐρανίων καὶ ἀνθρώπων, quod alii aliter corrigunt. Quod dedi, nequis putet anapæstum in tertium pedem inferre, prohibebit synizesis. Vide ad Prometh. 698.

6. κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

Stob. Ethic. VII.

7. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς·
ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς, σοφός.

Ibid. III.

8. ἁμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος. Ibid.

9. ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Ibid. IV.

10. ὡς χαρίεν ἐστ' ἄνθρωπος, ἣν ἄνθρωπος ᾖ.

Ibid. V.

11. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός. Ibid. IX.

12. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Ibid. XVIII.

13. ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι. Ibid. XX.

14. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ.

Ibid. XXVII.

15. ὅρκος βέβαιός ἐστιν, ἂν νεύσω μόνον.

Ibid.

16. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Ibid. XXIX.

17. καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά. Ibid.

18. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

Ibid. XXXIV.

19. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα,
καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν.

Ibid. XXXIX. et Clem. Alex. Strom. VI.

20. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνάσχετοι.

Ibid. XLV.

21. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ,[c]
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ κάπνου σκία.

Ibid. XCVIII.

22. γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον. Ibid. CXIV.

23. τύχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τέρμα.
τὺ καὶ σοφίας τιμὰν
βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
καὶ τὸ καλὸν πλέον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν.
ἅ τε χάρις λάμπει
περὶ σὰν πτέρυγα χρύσεον·
καὶ τὸ τεᾷ πλάστιγγι δοθὲν
μακαριστότατον τελέθει.
σὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσι,
καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ,
προφερέστατα θεῶν. Idem Phys. X.

24. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.

Ælian. de Nat. Animal. IX.

25. αἱ δ' ἕπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ
'κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

Athenæus XI. 80.

26. —— θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.

Plato Resp. II.

27. ἀλλ' οὔτε πολλὰ τρώματ' ἐν στέρνοις λαβὼν
θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου·

[c] Vid. Pers. 778.

οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ
φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

Euseb. Præp. Evang. XIII.

28. ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοὶ,
ὅσπερ μέγ' *ἐστ'[d] ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν.

Plutarch. de Consol.

29. σύ τοι μ' ἔφυσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς.

Plutarch. Demetr.

30. δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Ælian. Hist. Animal. VII. 8. et Suidas.

31. γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι
Αἰθιοπίδος γῆς, ἐνθὰ Νεῖλος ἑπτάρους
γαῖαν κυλίνδει ῥευμάτων ἐπομβρίαις,
ἥλιος ἐν ᾗ πυρωπὸν ἐκλάμψας φλόγα
τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλὴς
Αἴγυπτος, ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη,
φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.[e]

Auctor Anon. libelli περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναπληρώσεως διάφοροι δόξαι.

32. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν
πεποικίλωκε, κἀποδηλώσας ἔχει
τραχὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ·
ὃς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερὸν
κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ
παιδός γε ταυτοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο·
νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς,

[d] Vid. Pors. Præf. Hec. p. 7.

[e] Totum locum exscripsi fere ut emendatius legitur ap. Athen. II. 87. ed. Dindorf.

*στικτή[f] νιν αὖθις *ἀμφιέννυσι πτέρυξ.
ἀεὶ δὲ μίσει *τῶνδε *Παλλήνης τόπων
δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικίσει.

Arist. Hist. Anim. IX. 49.

33. —— τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται, τέκνωμα τοῦ πόνου, κλέος.

Clemens Alex. Strom. IV.

34. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ.

Ibid. p. 407.

35. παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός.

Plutarch. de primo frigido.

36. Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός·
Ζεύς τοι τὰ πάντα, χὤ τι τῶνδ' ὑπέρτερον.

Clemens Alex. Strom. V.

37. —— μὴ παρασπίστης ἐμοί,
μήτ' ἔγγυς εἴη.[g] Aristides. Tom. III.

38. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν·
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Aristoph. Ran. 1451.[h]

39. θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

Plutarch. de audiendis Poëtis. XIV.

40. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη,

[f] Ap. Aristot. in v. 8. legitur τίκτει—κἀμφινωμήσει, deinde v. 9. τόνδ' ἐπ' ἄλλον εἰς τόπον. Emendavit Salmasius.

[g] Assentior Butlero verba quæ sequuntur, ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾷ τὰ πρέποντα, Aristidis esse, neque in Æschyli senarium premenda.

[h] Censet tamen Schutz. versus hos non desumptos esse ex Æschylo, sed ab Aristophane confictos: quod mihi quidem parum probabile videtur.

ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερώτερα;

Schol. in Homer. ap. Valcken.

41. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Schol. Aristoph. Nubes, 1128.

42. οὕνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια. Ibid. 1367.

43. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Schol. Aristoph. Ran. 716.

44. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ.

Eustathius ad Iliad. Z. 262.

45. εἷλκον * δ'[i] ἄνω λυκηδὸν, ὥστε διπλόοι
λύκοι νέβρον φέρουσι. Eustath. ad Il. N.

46. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται.

Eustath. ad Odyss. Δ.

47. λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον.

Eustath. ad Odyss. I.

48. ὡς λέγει[k] γέρον γράμμα. Id. ad Odyss. X.

49. ——— διαβρέχεις τἀρτύματα.

Athenæus II. 77.

50. εἶτ' οὖν σοφιστὴς * κάρτα[l] παραπαίων χέλυν.

Athenæus XIV. 5.

51. ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν γναθοῦντι κριβάνῳ θήσω· τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε * βέλτερον;[m]

Athenæus IX. 17.

[i] δ' supplevit Pauw.

[k] Verba ὡς λέγει Æschyli esse vix credo.

[l] κάρτα optime correxit Butler. pro καλά.

[m] Certatim reponunt βέλτερον pro βέλτιον.

52. λευκός; τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἡφευμένος
ὁ χοῖρος. ἕψου, μηδὲ λυπηθῇς, πυρί.

Ibid.

53. θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑὸς,
ἣ πολλά * μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακὰ
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.[n]

Ibid.

54. ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερὸν, αὔδασον, ξύλον.

Philo Judæus.

55. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Strabo VIII. 6.

56. Βοῦραν δ' ἱεράν τε καὶ κεραυνίας Ῥύπας.

Id. VIII. 7.

57. κύδιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρεῶς
πολυκοίρανε, μάνθανέ μου, παῖ.

Aristoph. Ran. 1269, 70.

58. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι[o]
δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.

Ibid. 1273, 74.

59. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

Schol. Pind. in Nem. x. 31.

60. μήτε κρωσσοὺς, μήτ' οἰνηροὺς
μηδ' ὑδατηροὺς λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν.

Pollux Onomast. v. 4.

61. ὀξυγλυκίαν τ' ἄρα κοκκιεῖς ῥοάν.

Pollux Onomast. VI. 11.

[n] v. 2. correxit μ' pro γ' Porson. v. 3. σύρβα, μετὰ θορύβου. Hesych. Idem significare videtur τύρβα.

[o] Corrigit Dindorf. e Scholiaste πολισσονόμοι.

62. σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

Pollux Onom. VII. 18.

63. λοῦταί γε μὲν δὴ λοῦτρον αὐτὸ δεύτερον·[p]
ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Pollux VII. 33.

64. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.

Etymol. Mag. v. Ἄρταμος.

65. σπίδιον μῆκος ὁδοῦ. Etymol. M.

66. θινὸς ἐμβολὰς ἁλός. Ibid.

67. νεοκράτας σπονδάς. Ibid.

68. Ἰωνικὴν ῥῆσιν ἐκτείνας. Athenæus XIII. 32.

69. ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. Plato de Rep. VIII.

70. — ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον. Ibid.

71. —— κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

Etymolog. M.

72. πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου
αὐτός σε *χράνῃ[q] Ζεὺς καταστάξας χεροῖν.

Eustathius ad Iliad. T.

73. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους,
φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

Eustath. in Iliad. Σ. 494.

74. ἐν διῤῥυμίᾳ πῶλοι. Eustath. in Iliad. Θ.

75. πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

Harpocration v. Θεοίνιον.

76. ἄστομον ἵππον. Pollux Onomast. II. 4.

[p] Ita Pauw. e libro Falkenbergii pro λοῦται γε μὴν λουτήριον αὐτὸ δεύτερον.

[q] χράνῃ corrigit Pors. ad Orest. 909. pro χράναι.

77. —ὅδ᾽ ἐστὶν, ὅς ποτ᾽ ἀμφί μοι βέλος
γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔῤῥιψεν, οὐδ᾽ ἥμαρτε· περὶ δ᾽ ἐμῷ κάρᾳ
πληγεῖσ᾽ ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη,
χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ᾽ ἐμοί.

Athenæus I. 30.

78. ——— αὐτορέγμονος πότμου. Hesychius.

79. ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Plutarch. Consol. ad Apollonium. 29.

80. οὐδ᾽ ἄποθεν εἶδες αὐτόν; οὐ γὰρ ἐγγύθεν
ὁρᾷς· γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

Plutarch. Symposiac. I. 8.

81. λαβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοικὸν ξίφος.

Plutarch. de defectu oraculorum. 43.

82. ὑψηλὸν ἡβήσασα τεκτόνων πόνον.

Plutarch. de cohibenda ira. 4.

83. Ἀγρεὺς δ᾽ Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος.

Plutarch. Amator. 13.

84. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή.

Tzetzes ad Hesiod. Ἐργ. 157.

85. ἐξ ὀσφυαλγοῦς κὠδυνοσπάδους λυγροῦ
γέροντος.

Plutarch. in libello ὅτι παραδοξότερα οἱ Στωϊκοὶ τῶν ποιητῶν λέγουσιν. 2.

86. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα.

Plutarch. de Iside et Osiride. 20.

87. Αἴγινα δ᾽ αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνόας.

Strabo. IX. 9.

88. Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών.

Pollux Onom. VII. 60.

89. ὀπισθοβριθὲς ἔγχος. Hesychius.

90. οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

Schol. Soph. Electr. 283.

91. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.

Schol. Soph. Œd. Col. 1047.

92. ἔφριξ' ἔρωτι τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

Ibid. 1049.

93. δέσποιν' Ἑκάτη τῶν βασιλείων
πρόδρομος μελάθρων.

Schol. Theocrit. Idyll. II. 36.

94. ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ.

Schol. Pind. Pyth. II. 18.

95. καὶ τὸν ἰχθύων γάρον. Athenæus II.

96. βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν.

Ammonius de diff. verbor.

97. μιξοβόαν πρέπει
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
*σύγκωμον Διονύσῳ.[r]

Plutarch de EI apud Delph.

98. Δημήτερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

Aristoph. Ran. 884-85.[r2]

[r] σύγκωμον restituit Pors. pro σύγκοινον.

[r2] Utrum hi vv. Æschyli sint, ut tradit Scholiastes, an potius ab Aristophane conficti, dubitare possis. Certe qui Euripidi tribuuntur (890-2. ed. Bekk.) joci causa finguntur.

99. ὁ Κισσεὺς Ἄπολλων ὁ Καβαῖος[s] μάντις.

Macrobius Saturnal. I. 17.

100. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος,
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι
κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα.

Stobæus Ed. Grot. Tit. CXXII.

101. καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι.[t] Thomas Magister.

102. ὧν ἐγὼ φερέγγυος. Ibid.

103. πεζικὸς ὥρμηται λεώς. Ibid.

104. σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν λέγων
μύδρους * * * * *
ὁ δ' ἀστενακτὶ θύννος ὡς *ἠμύχετο[u]
ἄναυδος. Athenæus VII. 15.

105. ναρᾶς τε Δίρκης. Photius Lex.

106. χλιδῶν τε πλοκαμὸς, ὥστε παρθένοις ἁβραῖς,
ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν.

Athenæus XII. 37.

107. ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ *παρίστασθ',[x] ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι
εὔξασθε. Schol. Venet. Hom. Il. Ξ. 200.

108. ἐν μανοστήμοις πέπλοις. Timæus Lex.

109. δέσποινα νύμφη δυσχιμῶν ὀρῶν ἄναξ.[y]

Orionis Thebani Etymologicon.

[s] Pro Καβαῖος corrigit non inepte Barnes. Σαβαῖος.

[t] Subest corruptela; et cum citat Magister quasi e fabula exstanti, Sept. con. Thebas, an Æschyli sit, dubitari possit.

[u] ἠμύχετο felicissima est Toupii correctio pro ηὔχετο.

[x] παρίστασθ' rescripsi pro παρίστατ'.

[y] Huc etiam referendum est, opinor, quod memorat Suidas, ἄναξ

110. τίς ἀνήρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους.[*]

Athen. III. 31.

111. Αἰθίοπα φωνήν. Eustath. ad Odyss. Γ.

112. Αἴνηθος. Stephanus de Urb.

113. ἀλαβαστροφόρον. Pollux VII. 33.

114. ἀλαιός. Hesych. ὁ παλαιός· ἄφρων.

115. ἄμφις. Etymol. M.

116. ἄνω ποταμῶν. Hesychius.

117. ἀποφώλιοι. Suidas. ξένοι.

118. ἀσαλὴς μανία. Etymol. M.

119. ἀσχαδές. Ibid. ἀκατάστατον.

120. αὐλῶνα. Eustath. ad Iliad. Σ.

121. ἄχνη. Etymol. M. τὸν κάπνον.

122. γρυπαιέτους χαλκηλάτους. Aristoph. Ran. 959.

123. ἐδανοῖς. Hesych. βρωσίμοις.

124. εἰλαπίναι. Athenæus III.

125. ἐξαυστήρ. Etymol. M. σκεῦός τι.

126. ἡμίοπον αὐλόν. Pollux VI. 37.

127. ἴττυγα. Hesych. ἐκπληκτικά.

128. καλλάϊνον χρῶμα. Suidas.

129. καταφαγάς. Pollux VI. 7.

130. κεχρηματίσθαι. Hesych. πεφρύχθαι.[a]

131. Κραναὰ πόλις. Schol. Aristoph. Acharn. 75.

apud Æschyl. θηλυκῶς adhiberi: quare ἄναξ fragmenti loco non post alios exscripsi. Ita Pind. Pyth. XII. 5. ὦ ἄνα de urbe.

[*] Ad Persas refert Athenæus: sed locus ipse corruptus. Vid. Blomf. ad Pers. 897. et sup. ad Nerei fragm.

[a] πεφρύχθαι quid sit, nesciunt.

132. κυντερώτερα. Photii Lex.

133. λάλησις et ἀπεριλάλητος. Pollux II. 4.

134. λαμποῦρις. Photii Lex. ἡ ἀλώπηξ.

135. λέαινα ἠριγένεια. Hesych.

136. λογγάσια. Photii Lex.

137. μάχλον ἄμπελον. Eustathius ad Iliad. Λ.

138. μελανοστέρφων γένος.
Schol. Apollon. Rhod. IV. 1348.

139. μηδὲν οἴεσθαι μέγα.[b]
Plutarch. de Profect. in virtute.

140. νίπτρα. Pollux VII. 40.

141. ὁμάμαιτα. Photii Lex.

142. ὀστέων στέγαστρον. Pollux X. 45.

143. ὀστράκων. Photii Lex. τῶν τοῦ ᾠοῦ.[c]

144. οὐρανιζέτω. Ibid.

145. πέλυτρα. Pollux II. 40.

146. πέπλοις μελαγχίμοις.[d] Eustath. ad Iliad Ξ.

147. πεφρασμένος. Photii Lex.

148. πλάστιγξ. Etymol. M. ἡ μάστιξ.

149. πρέψαι. Photii Lex.

150. σάλα. Ibid. (Cf. 118.)

151. σπίδιον πέδιον.[e] Eustath. in Il. Λ.

152. σπονδαὶ χαλίκρητοι. Idem ad Odyss. Γ.

[b] Utrum ipsa verba Æschyli sint, an sola sententia, incertum est.

[c] Servavit Hesychius, auctore non nominato, qui Æschylus esse potuit: ἀπτῆνα, τυτθὸν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων.

[d] Vid. Choëph. 9.

[e] Cf. Fragm. 65.

153. *στομίς.* Idem ad Odyss. E. 313.

154. *σχελίδας.* Schol. Aristoph. Equit. 361.

155. *τέθριππον ζεῦγος.* Etymol. M.

156. *τραγελάφους.* Aristoph. Ran. 967.

157. *τρισσόζωος.* Etymol. M.

158. *φυξίμηλα.* Plutarch. Quæst. Græc. x.

159. *Χαλιμάδας.* (Baccharum epitheton.) Schol. Apollon. Rhod. I. 473.

160. *Χειμάμυνα.* Pollux VII. 26.

161. *χελιδονίζειν.*[f] Schol. Aristoph. Aves. 1680.

162. *χλούνης.*[g] Eustath. Iliad. I.

163. *χοιροψάλαν.* (Bacchi epitheton.) Flor. Christianus in Aristoph. Pec. p. 72.

164. *ψίλης.*[h] Schol. Venet. Homer. Il. E. 9.

[f] Forsan Agam. 1017-18. respexit.

[g] Vid. ad Eumen. 179.

[h] Sequentia, ut admodum dubia, in marginem rejeci:

165.

ὅττι κεν ἐπ' ἀκαίριμαν γλῶτταν ἔλθῃ.

Athenæus v.

166.

ἀλλ' εἶτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβεῖ,
χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω.

Plutarch. de Superstitione.

Vide Pors. ad Orest. 401.

Sequentia Nostro tribuit Clemens Alex. Strom. v. Grotius autem aliique juniori cuidam; vix dubium quin recte:

167.

χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν, καὶ μὴ δόκει
ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεστάναι.
οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται
ἄπλαστον ὁρμῇ· ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ δὲ γνόφος·
καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερὴς,
ἀνέμῳ, νέφει τε, κἀστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ·
ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα, καὶ πέτραι,
καὶ πᾶσα πηγὴ, χὕδατος συστήματα·
τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος
βυθὸς θαλάσσης, κὠρέων ὕψος μέγα,
ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου.

Sequuntur Testimonia quædam de Æschylo, in quibus vel sententiæ ejus nonnullæ servantur, vel de scriptis aliquod memoriæ traditur.

1. Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἥρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μοῦνος δὴ ποιητέων τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος.

Herod. II. 156. fin.[i]

2. ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ, διὰ τῆς Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἴναχον ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον. Pausan. Arcad. VI.

3. οἶδα δ' ὅτι ...... καὶ Αἰσχύλος (εἶπε) τὸν Αἴδην Ἀγησίλαον. Athenæus III. 55.

4. Æschylus *convivas induxit de seriis tractantes.*

Ibid. IV. 25.[k]

5. ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν, οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποιήσας

Ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Ibid. XIV. 23.

[i] Idem memoratur apud Pausan. Arcad. VIII. 37.

[k] Alios sequor; locum non inveni.

6. Μαραθώνιον ποίημα, Αἰσχύλος· εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ.

Photii Lex.

7. Τρωτὸς ὅλον ἦν ὁ Αἴας[1] τὸ σῶμα, καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ μασχάλην κατὰ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους. Eustath. ad Il. Ξ.

8. ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος (sc. τῶν μασχαλισθέντων), καὶ ἀπέπτυον, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ.

Etymol. Mag.

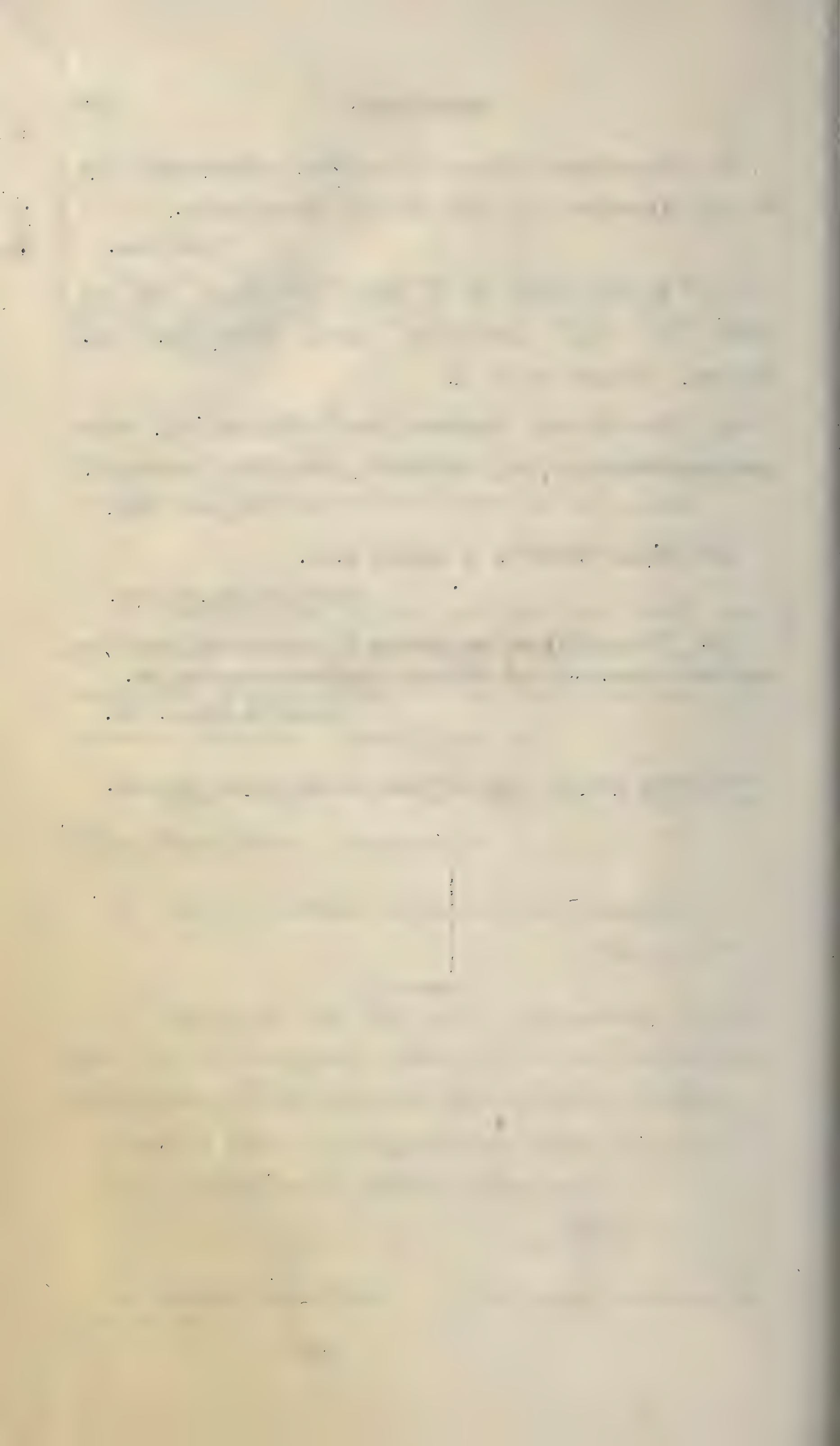
9. αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία.

Guell. ad Æn. IX. 206.

10. *Pæana carmen esse victoriæ* Æschylus *docet, quod ideo Apollini dicatum est, quia malorum avertendorum potens est.*

Servius ad Æn. X. 738.

[1] Vid. Plato. Sympos. § 42. ubi frustra corrigit Grayius Ἀχιλλεύς.

INDICES.

INDEX

AUCTORUM ET ALIORUM.

NUMERI PAGINAS INDICANT.

INDEX LATINUS.

INDEX GRÆCUS.

A.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 12. not. in 227. lege Theb. 293.
13. 240. Pers. 467.
64. not. addas: Vide ad Agam. 807. et ibi notatis adjice Demosth. Androt. §. 94. *οὐδένα κίνδυνον ἐξέστη.*
121. v. 406. pro *δαρκυσί-* lege *δακρυσί-*
123. v. 469. pro *ἐγράτιν* *ἐργάτιν.*
403. In *Telephi* fragm. 1. pro Clemens Alex. Strom. VI. corrige IV. Idem autem fragmentum citatum et castigatum habes apud Platon. Phædon. § 130. ubi v. l. *ἀπλῆ.*

